

Gesprekken met God
vragen en antwoorden

Neale Donald Walsch

Vertaald naar het Nederlands

Samengesteld door Gesprekken met God Community.

CWG Bulletins vertaald naar het Nederlands.

www.gesprekkenmetgod.com

Welkom bericht door Neale

Er komt een tijd dat alles wat overblijft God is..

Het komt in de levens van de meeste mensen meer dan eens voor. Het is in dat moment dat je je totaal en volledig geïsoleerd voelt. Het is dat moment, niet dat niemand je opmerkt, maar dat er niemand voor jou is. Je bent helemaal alleen. Je waant je helemaal alleen, zelfs al is er iemand anders in de ruimte. Er is niets anders, zelfs als er overal meer is. Er is slechts jij, zelfs als de wereld jouw omringt. Misschien *vooral* als de wereld jouw omringt, ben je helemaal alleen.

Jawel, er komt een tijd dat het enige dat overblijft God is. Niets anders is van betekenis. Niets anders is van enige waarde. Niets anders trekt jouw aandacht, verleidt jou, roept jou - of is er zelfs maar waardig toe.

Dit moment komt tot je, is mijn ervaring, ofwel op het moment dat je niets hebt ofwel op het moment dat je alles hebt. Dit moment dient aan als alles van je afgenomen is en er niets meer over is, of wanneer alles aan je gegeven is en er niets is dat je maar wilt.

Als dit moment aanbreekt, betekent dat een grote verlichting. Het is een laten gaan, een bevrijding. En toch, velen van ons blijven ergens in hun wezen verlangen naar het ene ding dat zo velen van ons nooit hadden: volledige acceptatie en onvoorwaardelijke liefde.

Iemand die van me houdt, gewoon zoals ik ben.

We zijn er niet in geslaagd dit te vinden in elkaar. We dachten dat we het konden vinden in de ander, we hoopten dat we het zouden aantreffen bij de ander, maar dit gebeurt niet. We kunnen het zelfs niet zien in onszelf. En omdat we het niet binnen het Zelf aantreffen, kunnen we het ook niet delen met een ander- en dat is waarom we het niet aantreffen. Want we kunnen nergens vinden wat we nergens hebben geplaatst, en we hebben nergens volledige acceptatie en onvoorwaardelijke liefde geplaatst. We zijn zelfs niet blij met het weer, mijn hemel. Over alles kunnen we wel iets vinden om weer over te klagen.

En dus zoeken we wat er niet is, want alles wat we in het leven zoeken, moet daar door ons zijn geplaatst. Als we het niet hebben geplaatst, kunnen we het niet vinden. Wat we niet in het leven stoppen, vinden we niet, omdat we de Enige Bron Zijn die er is.

Als we geen vergeving ervaren in ons leven, is dat omdat we het niet gekozen hebben. Als we geen mededogen ervaren binnen ons leven, is dat omdat we geen mededogen in het leven hebben uitgedrukt. Als we geen tolerantie aantreffen in onze ervaring van het leven, is dat omdat we het niet hebben gepubliceerd. Als we geen genade aantreffen in ons leven,

is dat omdat we geen genade hebben verkozen. Als we geen vrede in ons leven ervaren, is dat omdat we het zelf niet aangebracht hebben. Als we geen acceptatie aantreffen in ons leven, is dat omdat het er zelf niet geplaatst hebben. En als we geen liefde kunnen ervaren in ons leven, is dat omdat we het er zelf niet geplaatst hebben.

Al deze zaken moeten we uitdrukken in het Leven. Eerst in ons eigen leven, dan in het leven van een ander. Of voor sommige is het andersom. Ik wil zeggen dat het voor de meesten van ons andersom is. Voor de meesten van ons is het bijna onmogelijk om onszelf te geven wat we het meest verlangen: vergeving, mededogen, tolerantie, genade, vrede, acceptatie en liefde.

De meesten van ons kunnen deze dingen niet aan onszelf geven omdat we te veel van onszelf weten. We denken dat we deze dingen onwaardig zijn. We stellen ons voor dat we iets anders zijn dan wat we werkelijk zijn. We kunnen de Goddelijkheid niet zien die Goddelijkheid zelf in ons heeft geplaatst. We kunnen de Onschuld niet zien. We kunnen de Perfectie binnen onze imperfectie niet zien.

Omdat we deze dingen niet erkennen binnen onszelf, kunnen we onszelf niet geven wat we het meest verlangen. Maar omdat we niet helemaal blind zijn voor wat goed en waardig is in de wereld, kunnen we deze dingen vaak bij anderen zien. We kunnen goddelijkheid vaak in anderen aantreffen. We kunnen Onschuld vaak in anderen herkennen. We kunnen perfectie vaak zelfs zien in de onvolmaaktheid van anderen. En dus kunnen we anderen vergeving, mededogen, tolerantie, genade, vrede, acceptatie en liefde geven. We kunnen, maar de vraag is, zullen we?

Te vaak doen we dat niet. Vanwege onze eigen wonden kunnen we de wonden van anderen niet genezen. En dus ontkennen we onze wereld de dingen die onze wereld het meest nodig heeft. We ontkennen onze wereld vergeving, mededogen, tolerantie, genade, vrede, acceptatie en liefde. En als we deze dingen aan onze wereld ontkennen, ontkennen we deze aan onszelf - voor wat we niet in de wereld hebben geplaatst, kunnen we niet *van* de wereld ontvangen. Nogmaals, laat de nieuwe **Gouden Regel** herhaald worden:

*Wat we niet in de wereld hebben aangebracht,
kunnen we ook niet ontvangen van de wereld.*

Er komt een moment dat we ons realiseren dat we de enige bron zijn die *is*. Niemand zal ons of de wereld geven wat we niet in de wereld kunnen aanbrengen, en dus ook niet in onszelf. Niet heel lang.

De eerste plaats waar we dit aantreffen is in de relaties met elkander. Wat we niet kunnen of willen geven aan een ander, kunnen we niet ontvangen van de ander. In ieder geval niet voor heel lang. Als we de persoon aan de

andere kant van de kamer geen vergeving, medeleven, tolerantie, genade, vrede, acceptatie en liefde kunnen geven ... kunnen we niet naar de persoon aan de andere kant van de kamer kijken om deze dingen aan ons te geven. Want ze kunnen ons alleen geven wat wij hen hebben geschonken.

We stellen ons voor dat binnen de relatie met een ander persoon, de ander kan geven wat wij missen en dat zij ons dat kunnen verschaffen. Dit is de grote illusie. Dit is de grote misstap. Dit is de grote disfunctionele geloofsovertuiging. En dit is waarom zo veel relaties mislukken. We beelden ons in dat de ander ons gaat voorzien van vergeving, mededogen, tolerantie, genade, vrede, acceptatie en liefde. We beelden ons in dat de ander ons gaat schenken waar we zelf gebrekkig zijn en juist dat wat ons niet lukt om aan onszelf te geven. En wat volgt is uiteindelijk boosheid op elkander. En vervolgens is er de boosheid op onszelf. En dan..

... komen we tot het begrip dat er niets dan God is. We richten ons, tot God. Alstublieft God, schenk mij vergeving, mededogen, tolerantie, genade, vrede, acceptatie en liefde. Alstublieft geef het mij, opdat ik het kan geven aan anderen.

De wereld nadert snel dit keerpunt. We gaan begrijpen dat God de enige en oorspronkelijke bron is. Nu hoeven we ook alleen maar te begrijpen dat er geen scheiding is tussen God en ons. Als we eindelijk dit fundamentele begrip begrijpen, als we eindelijk deze fundamentele waarheid omarmen, zullen we onszelf reviseren, onze relaties veranderen en de wereld veranderen.

Tot dan zullen we dat niet doen. En we zullen wachten op dat moment waarop we ons realiseren ... dat er niets anders overblijft dan God. Hopelijk komen we op dat moment aan voordat we het creëren ... op de meest rauwe manier die mogelijk is: door al het andere te vernietigen totdat er niets meer over is. Door onze relatie te vernietigen totdat er niets meer over is. Door onze wereld te vernietigen totdat er niets meer over is. Door *onzelf* te vernietigen totdat er niets meer over is.

Gesprekken met God bevat een buitengewone verklaring. Het is iets dat ik nooit ben vergeten. God zei: "Het is niet nodig om door de hel te gaan om in de hemel te komen." Ik nodig ons allemaal uit om dat op deze dag te onthouden. Ik nodig ons allemaal uit om een nieuwe zijnswijze over onszelf en over het Leven te omarmen: niet dat er niets anders dan God overblijft, maar dat er niets anders bestaat *dan* God.

Als we God in elke andere persoon en in elk ander ding erkennen, dan zullen we onze illusies hebben laten vallen, zullen we afstand hebben gedaan van onze kinderlijke verbeeldingskracht en zullen we alles en iedereen behandelen

alsof het, zij of hij Goddelijk is. En als je denkt dat dat je leven en je wereld niet zal veranderen, denk dan nog eens goed na.

Neale Donald Walsch

Gesprekken met God vragen en antwoorden

"Hoe ziet echte nederigheid eruit?"

Beste Neale,

Ik waardeer wat je bent. Kun jij of kan iemand anders definiëren hoe echte nederigheid eruit ziet? Kun je het vergelijken met zelfopoffering? Ik betwijfel dat het veel te maken heeft met wat de kerk me verteld heeft toen ik opgroeide.

Bedankt,

Tracy
Dawsonville, Delaware (V.S.)

Beste Tracy,

Nederigheid lijkt op dat je zegt, "Er is hier iets dat ik niet weet, en het weten daarvan zou alles veranderen." Nederigheid lijkt op, "Misschien heb je gelijk," of "Ik begrijp waarom je je zo kan voelen."

Nederigheid lijkt op een open erkenning dat we het niet allemaal begrijpen, dat we allemaal ons best doen, dat geen van ons beter is dan de rest, en dat de onze niet een betere manier is, het is slechts een andere manier.

Nederigheid lijkt op buigen in de aanwezigheid van koningen en boeren, wetend dat er geen boeren zijn in God's ogen, en dat we allen koninklijk zijn.

Nederigheid lijkt op het zeggen van "Alsjeblieft", en, "Dank je", en "Mag ik?". En natuurlijk "Na jou."

Nederigheid lijkt op vragen om hulp, en het geven daarvan wanneer er om gevraagd wordt. Nederigheid lijkt op alles delen wat we hebben, wetend dat het van meet af aan niet van ons was, maar ons slechts gegeven is om aan anderen te verdelen. Dit geldt voor bezit, geld, kennis, en... liefde.

Nederigheid heeft niets te maken met zelfopoffering. Het heeft te maken met zelfbewustzijn. Het heeft te maken met een bewustzijn van Wie We Werkelijk Zijn... en, dus, van wie iedereen is.

Ik hoop dat dit heeft geholpen.

Veel liefs,

Neale

Geachte heer Walsch,

Ik lees overal dat de antwoorden "van binnen" te vinden zijn, maar niemand vertelt ooit hoe je naar binnen kunt gaan. Ik zou dolgraag "naar binnen" willen gaan, maar heb geen idee hoe dat moet. Ik neem aan dat het een mentaal proces is, niet iets fysieks. Ik zou het op prijs stellen als u het antwoord in de nieuwsbrief plaatst.

Hoogachtend,

Juanita
Tulsa, Oklahoma (V.S.)

Beste Juanita,

Er zijn veel manieren om naar binnen te gaan. De meest voor de hand liggende manier is door gebed en meditatie. Meditatie hoeft niet op een formele manier te zijn. Zoals in Gesprek met God staat, zijn er veel manieren om te mediteren, en is er niet een manier de enige juiste.

'Gesprekken met God Vragen en Antwoorden' (dit boek), deelt enkele simpele, effectieve manieren om te mediteren, voor de beginner. Wie weet vind je het een nuttig boek. Er zijn ook andere boeken, waarvan velen beschikbaar in je plaatselijke bibliotheek, over meditatietechnieken.

Transcedente Meditatie, beter bekend als TM, is een geweldige methode, en ik zou het iedereen aanraden. Een andere methode die ik ken is een discipline, Dahn Hak genaamd. Dit is een Koreaanse vorm van lichamelijke en geestelijke arbeid dat een kans biedt om in contact te komen met De Innelijke Schepper. Er zijn Dahn Hak-centra in verschillende steden in de V.S., Japan en natuurlijk Korea.

Gewoon in rust verkeren met jezelf is een mooie manier om "in contact te komen". Vooral als dit regelmatig gebeurt, iedere dag op hetzelfde moment. Een wandeling 's ochtends, alleen, heeft voor vele mensen wonderen gedaan. Een simpel moment van stil gebed 's nachts, iedere nacht, kan even krachtig zijn.

Zingen is een ander prachtig proces waardoor "naar binnen gaan" bereikt kan worden. Gestuurde verbeelding en gestuurde visualisaties zijn weer andere methoden. Belangrijk is het om met jezelf af te spreken om "God iedere dag te ontmoeten". Hoe vaker je dit doet, des te meer zul je het willen doen. Het is een prachtige routinevorming. Het voelt ongelooflijk goed en, eens ervaren, is het iets dat je keer op keer zult willen ervaren.

Veel liefs,

Neale

"Is CwG in strijd met 'Een Cursus in Wonderen'?"

Beste Neale,

Zou je alsjeblieft commentaar willen geven op enkele tegenstrijdigheden die ik waarneem tussen 'Een Cursus in Wonderen' en CwG?

De Cursus stelt dat "het lichaam niet door liefde is gemaakt". Het stelt ook dat het lichaam onze schepping is (of de schepping van het ego), niet die van God, en dat het lichaam alleen nuttig is om mee kunnen te communiceren. Het lichaam wordt niet op een erg positieve manier gebracht in 'Een Cursus in Wonderen'.

In CwG zegt God dat Hij ons lichaam heeft geschapen, zodat Hij het leven kon ervaren door ons. Met deze visie heb ik het meeste op, en komt mij als meest logische voor, omdat alles gemaakt is van God.

Deze waargenomen verschil tussen de twee heeft me met veel vragen achtergelaten over hoe ze van dezelfde bron kunnen komen. Ik zou ieder inzicht dat je over dit onderwerp hebt waarderen.

Alle goeds,

Sandy
Arnold, Californië (V.S.)

Beste Sandy,

Er is geen manier voor mij om te weten welke van de twee bronnen "gelijk" heeft. Ik kan je alleen vertellen welke van de bronnen ik kies om mee te leven.

Ik kies Gesprek met God (CwG) en ik weet, die keuze te hebben gemaakt, dat ik niet tegen mezelf (of iemand anders) zeg dat CwG zonder fouten

van welk soort is. Ik zeg simpelweg dat die waarheid voor mij werkt. Die wijsheid is wat ik het meest oprecht toepasbaar vind in mijn leven.

Ben ik in staat om te erkennen dat delen van CwG - of zelfs alles - "fout kunnen zijn"? Ja, natuurlijk ben ik dat. Dit geef ik elke dag toe. Maar ik ben me er ook van bewust dat CwG zegt dat er niet zoiets is als Goed en Fout, er is alleen wat werkt en wat niet werkt voor ons allen - voor het menselijk ras als collectief - om te komen waar we heen wensen te gaan, en om ons te helpen wat we zeggen dat te hopen zijn ... voornamelijk, gelukkig, vredig en, uiteindelijk, herenigd met het Al. Voor mij, is dat Gesprek met God.

Dat betekent niet dat 'Een Cursus in Wonderen' geen goede of kostbare informatie of inzichten in zich heeft. In tegendeel, ik vind van wel. Met spirituele geschriften, Sandy, hoeft het niet Alles of Niets te zijn. Sommige mensen denken van wel, maar dat is niet zo.

Veel liefs,

Neale

"Wanneer verandert Geloof in Verwachting?"

Beste Neale,

Felicities voor jou en de Chef voor een fantastisch boek. Als Hij de God was waarover we horen in de Geschriften, zou Hij je al na de eerste paar vragen met stomheid geslagen hebben. Je zou een goede australische verslaggever zijn met de manier waarop je peilt - balancerend op de rand van het onbehoorlijke! Maar jouw volharding heeft fantastisch uitgepakt voor ons, de lezers, met veel punten die herhaald moeten worden. Een vraag, en een moeilijke voor mij, is: Wanneer verandert Geloof in Verwachting? Zijn Geloof en Verwachting met elkaar verbonden? Hoe kunnen we geloven zonder verwachting?

Met vriendelijke groet,

Frank
Baulkham Hills, New South Wales (V.S.)

Beste Frank,

Bedankt voor de vriendelijke woorden - en de lachbuien! Jouw vraag is een goede. Voor mij, is verwachting een milde vorm van voorwaarde dat iets gebeurt, terwijl geloof een stil "weten" is dat het perfect zal gebeuren - tenzij het niet gebeurt, en als het niet gebeurt is, ook dat, perfect.

De persoon die leeft in geloof, leeft met de zekerheid dat alle dingen uiteindelijk perfect uitkomen, terwijl de persoon die leeft in verwachting ervaart dat die dingen die niet "zoals verwacht" gebeuren, slecht uitkomen.

Geloof zonder verwachting wordt bereikt door alle voorwaarden van die plek te verwijderen. En dat is niets anders dan een beslissing, Frank. Dat is een keus die je maakt. Zoveel kan ik je vertellen. Als je een uitkomst nodig hebt om gelukkig te zijn, steven je af op onheil.

Veel liefs,

Neale

"Hoe weten we dat CwG waar is?"

Beste Neale,

Ik heb geluisterd naar de vragen en antwoorden-cassette die je kunt kopen van de Foundation en mijn vraag was niet beantwoord, en ik kan het niet geloven dat iemand hem nog niet heeft gesteld. HOE WETEN WE ZEKER DAT WAT WE LEZEN WERKELIJK WAAR IS? Ik bedoel, onze ziel is een vrij kostbaar bezit.

Ik weet dat je hebt gezegd dat dit geen nieuwe bijbel is en dat je geen

perfect medium bent, maar de dingen die werden gezegd waren zo oprecht dat ik me niet voor kan stellen dat iemand hier uit zichzelf op komt. Dus van man tot man, ziel tot ziel, wat zeg je tegen mensen die de woorden in twijfel trekken, en waar naartoe denk jij dat God zou zeggen dat we van daar uit zouden moeten gaan?

Dennis
New Mexico (V.S.), per e-mail

Beste Dennis,

Wat ik zeg tegen mensen die de woorden in twijfel trekken is: ik merk op dat je de woorden in twijfel trekt. Vind je dat goed? Zo niet, vraag jezelf dan af, waarom niet? Ik geloof dat de dag waarop we ophouden met twijfelen de dag is waarop we gevaarlijk worden.

Mensen die iets "zeker" weten zijn mensen die ruziën met andere mensen, anderen pijn doen, en anderen vermoorden. Sta open voor vragen, Dennis. Sta altijd open voor de vragen in het leven.

Vraag jezelf af, terwijl je CwG leest... Zou dit waar zijn? Wat zou er gebeuren als het wel zo was? Hoe zou mijn leven veranderen?

Ik heb een maatstaf, bestaande uit twee delen, die ik gebruik om de waarde te meten van iedere uitspraak die ik hoor of maak. (a) Is het in harmonie met de natuur? (b) Wat zou gebeuren als iedereen het zou doen?

Laten we deze maatstaf als instrument gebruiken en kijken hoe het werkt. Hier is een veel gehoorde uitspraak over spirituele ontwikkeling: "Spirituele Verlichting kan alleen worden bereikt door seksuele onthouding. Dat is waarom alle grote Meesters in celibaat leven." Welnu, laten we onze maatstaf eens naast deze uitspraak houden. Is het in harmonie met de natuur? Wat zou gebeuren als iedereen het zou doen?

Wat is dan de waarde van deze uitspraak?

Maar onthoud, Dennis, dat dit mijn maatstaf is. Ik ben er niet eens zeker van dat het waarde heeft. Eens even zien. Is het in harmonie met de natuur? (Dat is, is vragen of iets in harmonie met de natuur is in harmonie met de natuur?) En, wat zou er gebeuren als iedereen het zou doen? (Dat is, wat zou er gebeuren als iedereen dezelfde maatstaf gebruikte?)

Als ik deze vragen stel, kom ik op "Ja" bij de eerste vraag, en "De wereld zou een betere plek zijn" bij de tweede vraag. Dus, ik ga door met het

gebruiken van deze maatstaf.

Nu is het wel degelijk mogelijk dat je twee verschillende antwoorden krijgt op dezelfde vragen. Dit leidt tot nog een vraag. Is het nodig voor iedereen om hetzelfde antwoord op een vraag te krijgen om een antwoord "juist" te laten zijn?

Laten we onze maatstaf gebruiken.

Is het in harmonie met de natuur voor iedereen om hetzelfde antwoord op een vraag te krijgen? Mijn antwoord is, nee, omdat ik observeer dat de aard van de Natuur verscheidenheid is. Er zijn geen twee sneeuwvlokken hetzelfde.

Wat zou er gebeuren als iedereen dezelfde antwoorden op de vragen van het leven zou krijgen?

Er zouden geen vragen meer zijn. Alle vragen zouden slechts een keer gesteld hoeven worden. Dat zou het einde van vragen betekenen. We zouden het er steeds eens over zijn dat de aarde plat was, dat de mens niet kan vliegen, en dat het trouwen met iemand van een ander ras tegen de wet van God is.

Sommige mensen geloven nog steeds in die laatste uitspraak, omdat ze geloven dat de wet van God (in tegenstelling tot onze werkelijke, fysieke ervaring) iets is dat ze met zekerheid kunnen weten.

In mijn wereld, Dennis, zijn vragen mijn grootste vriend, en zijn antwoorden die als onfeilbaar worden beschouwd de grootste vijand.

Maar dat is slechts mijn wereld, Dennis. Jij moet naar die van jou kijken (en hem scheppen).

Veel liefs,

Neale

Is Jezus de redder en verlosser voor de gehele mensheid?

Vraag van een GmG-lezer: Beste Neale: .. Ik heb altijd geloofd dat Jezus een redder was voor de gehele mensheid. Na het lezen van GmG weet ik het niet zeker. Hoe kijkt u hier tegenaan? Craig, Williamstown, NJ, USA.

Reactie van Neale: Beste Craig, Je hebt gevraagd wat velen beschouwen als de centrale vraag van de eeuw. De impact van Jezus 'leven was zo

buitengewoon dat het nooit zal worden vergeten. Dat komt omdat Jezus een redder was-is-voor de gehele mensheid. Net als jij en ik.

Het verschil tussen jou en mij en Jezus is dat hij de mantel aantrok, de mantel droeg, de verantwoordelijkheid op zich nam. De meesten van ons hebben dat niet gedaan. In die zin is Jezus onze redder. Want hij deed met zijn leven is wat maar weinigen van ons met het onze hebben gedaan. Hij deed datgene waarvoor we hier allemaal kwamen! En door dit zo te doen, 'verloste' hij ons van de noodzaak om het hoe-dan-ook te doen, als we het niet zouden willen doen.

Laat het me uitleggen. We zijn allemaal gekomen om de wereld te redden. Niet van de "strikken van de duivel" of van "eeuwige verdoemenis". (Zoals GmG leert, bestaat er niet zoiets als de duivel of verdoemenis.) We zijn gekomen om de wereld te redden van haar eigen verkeerde opvatting van zichzelf.

We leven op dit moment in een wereld van onze eigen creatie, een niet-waarheid, een ervaring die niets te maken heeft met de Ultieme Realiteit, of met Wie we werkelijk zijn. Jezus wist dit. Hij wist ook wie hij werkelijk was. En hij verklaarde het, zodat iedereen het kon horen. Hij verklaarde nog iets anders. Hij zei dat wat hij op aarde deed, wij ook kunnen doen.

Sommige mensen geloven dit niet. Ze kunnen niet geloven dat ze dezelfde vermogens als Jezus kunnen ontwikkelen. Toch is dit niveau van geloof de sleutel om die gaven te ervaren. Dat leerde Jezus. Dat was zijn centrale boodschap. Ik denk dat een zorgvuldige lezing van de volgende pagina's (GmG boek 1) u hierover duidelijkheid kan verschaffen: pagina's 52, 55, 67, 86, 180 en 197.

Ik schreef een boekje, *Recreating Yourself* (Engelstalig), waarin veel hiervan rechtstreeks wordt behandeld. Daarin maak ik duidelijk dat het Jezus zelf was die zei: "Naar uw geloof zij het u." Het was Jezus zelf die zei: "O vrouw, groot is uw geloof; u geschiede zoals u wilt." En de dochter van de vrouw was vanaf dat moment genezen. En het was Jezus zelf die zei: 'Indien u een geloof hebt als een mosterdzaadje, zult u tot deze berg zeggen: Verplaats je van hier naar daar!; en dan zal hij zich verplaatsen; en niets zal voor u onmogelijk zijn. ' Maar als je niet in jezelf en in je eigen goddelijke erfgoed kunt geloven (en omdat zoveel mensen dat niet kunnen), nodigt Jezus je in een daad van enorme liefde en mededogen uit om dan maar in hem te geloven.

'Voorwaar, voorwaar, ik zeg u, wie in mij gelooft, de werken die ik doe, zal hij ook doen; en grotere werken dan deze zal hij doen; omdat ik naar

mijn Vader ga. En wat u ook zult vragen in mijn naam, dat zal ik doen, opdat de Vader verheerlijkt mag worden in de Zoon. Als u iets in mijn naam vraagt, zal ik het doen. "

Is dat geen buitengewone belofte? Jezus 'begrip van wie hij was en wie u bent zo groot en zo volledig was (' Ik en mijn Vader zijn één ' zei hij, en later 'u bent allen broeders'), dat hij ten diepste wist dat er geen limiet was aan wat je zou kunnen doen als je in jezelf of in hem geloofde. Zou er een fout kunnen zijn in de verklaringen van Jezus hier?

Kan er een verkeerde interpretatie zijn? Nee. Zijn woorden zijn heel duidelijk. Hij wilde dat je jezelf als één met de Vader beschouwt, precies zoals hij één is met God. Zo groot was zijn liefde voor de hele mensheid, en zo vol was zijn medeleven met hun lijden, dat hij zichzelf opriep om naar het hoogste niveau te stijgen, om naar de grootste uitdrukking van zijn wezen te gaan, om een levend voorbeeld te geven aan allen. mensen overal. En toen bad hij dat we niet alleen het bewijs van zijn eenheid met de Vader zouden zien, maar ook de eenheid van onszelf.

'En ter wille van hen heilig ik mijzelf opdat ook zij door de waarheid geheiligd zouden kunnen worden. Noch bid ik voor deze alleen, maar ook voor hen die door hun woord in mij zullen geloven; Dat ze allemaal één mogen zijn; zoals u, Vader, zijt Gij in mij, en ik in u, opdat ook zij één mogen zijn in ons; opdat de wereld mag geloven dat u mij hebt gezonden. En de heerlijkheid die u mij gaf, heb ik hun gegeven; dat ze één mogen zijn, net zoals wij één zijn. "

Je kunt niet veel duidelijker zijn dan dat.

Gesprekken met God vertelt ons dat we allemaal leden zijn van het Lichaam van God, hoewel we ons voorstellen dat we gescheiden zijn en helemaal geen deel uitmaken van God.

Christus begreep onze moeilijkheid om te geloven dat we een deel van God waren, een deel van Gods lichaam. Toch geloofde Christus dit van zichzelf. Het was daarom een eenvoudige zaak (en een geweldige inspiratie) voor hem om degenen die zich niet konden voorstellen dat ze een deel van God waren, uit te nodigen om zich voor te stellen dat ze een deel van hem waren. Want hij had al verklaard dat hij een deel van God was, en als we eenvoudig konden geloven dat we een deel van Christus waren, zouden we bij uitbreiding noodzakelijkerwijs een deel van God zijn.

Jezus moet dit punt vele malen hebben benadrukt, omdat het verslag van zijn leringen en de commentaren erop in de bijbel talloze verwijzingen

naar deze relatie bevatten. Rijg slechts een paar van deze afzonderlijke verwijzingen bij elkaar en je hebt een buitengewone openbaring:

Ik en de vader zijn één. (Johannes 10:30)

Ik heb hun de heerlijkheid gegeven die U Mij gegeven hebt, opdat zij één zijn, zoals Wij Eén zijn. (Johannes 17:22)

Ik in hen, en jij in mij, opdat ze in één volmaakt worden gemaakt. (Johannes 17:23)

Opdat de liefde, waarmee Gij Mij liefgehad hebt, in hen zij, en Ik in hen.. (Johannes 17:26)

Met elkaar één lichaam in Christus. Wij zijn allemaal verschillende lichaamsdelen van dat ene lichaam. (Romeinen 12: 5)

Nu zijn hij die plant en hij die water geeft, één. (1 Korintiërs 3: 8)

Want wij zijn velen, zijn één brood en één lichaam: want wij hebben allemaal deel aan dat ene brood. (1 Korintiërs 10:17)

Want zoals het lichaam één is en vele leden heeft, en al de leden van dat ene lichaam, aangezien het vele zijn, één lichaam zijn, zo is ook Christus het. Want door één geest worden we allemaal tot één lichaam gedoopt, of we nu joden of heidenen zijn, gebonden of vrij zijn; en zijn allemaal gemaakt om in één geest te drinken, want het lichaam is niet één lid, maar vele. Als de voet zegt: Omdat ik niet de hand ben, ben ik niet van het lichaam; is het daarom niet van het lichaam? En indien het oor zegt: Omdat ik niet het oog ben, ben ik niet van het lichaam; is het daarom niet van het lichaam? (1 Korintiërs 12-16)

Maar nu zijn ze veel leden, maar toch maar één lichaam. (1 Korintiërs 12:20)

We zijn allemaal leden van het Lichaam van Christus. Wij zijn allemaal de Christus. En als Christus één is met God, dan zijn wij dat ook. We weten het gewoon niet. Weigeren het te geloven. Kunnen het ons niet inbeelden.

Toch is het niet waar dat doorgaan door Jezus vereist is om met Jezus mee te gaan. Jezus sprak nooit zulke woorden, of iets wat hier maar op lijkt. Dat was niet zijn boodschap. Zijn boodschap was: Als je niet in mij kunt geloven, als je gelooft dat ik ben wie ik zeg dat ik ben, met alles wat ik heb gedaan, dan zul je nooit, nooit in jezelf geloven, in wie je bent en die van jezelf. ervaring van God zal vrijwel onbereikbaar zijn. Jezus zei wat hij zei, deed wat hij deed - verrichtte wonderen, genas de zieken,

wekte de doden op - wekte zelfs zichzelf op uit de dood - opdat wij zouden weten Wie Hij was ... en dus ook weten Wie wij werkelijk zijn. Het is dit tweede deel van de vergelijking dat het vaakst wordt weggelaten uit de traditionele leer over Christus.

Toch is het niet zo dat Jezus aannemen vereist is om in gezelschap met Jezus te verkeren. Jezus sprak nooit zulke woorden, of iets dat hier maar op lijkt. Dat was niet zijn boodschap. Zijn boodschap was, als je niet in jezelf kunt geloven, en slechts uitsluitend gelooft in wie ik zeg dat ik ben, met alles wat ik heb gedaan, dan zul je nooit in jezelf geloven, in de Goddelijke Zelf die jij werkelijk Bent. Waarachtige ervaring van God zal dan vrijwel onbereikbaar zijn. Jezus zei wat hij zei, deed wat hij deed - verrichtte wonderen, genas de zieken, wekte de doden op - wekte zelfs zichzelf op uit de dood - opdat wij zouden weten Wie Hij was ... en dus ook weten Wie wij werkelijk zijn. Het is dit tweede deel van de vergelijking dat het vaakst wordt weggelaten uit de traditionele leer over Christus.

Zie je, Jezus is onze redder, in de mate dat hij ons heeft gered van de illusie van onze eigen scheiding van God. Jezus is de Zoon van God, net als wij allemaal. Zoals we vertellen in onze workshops: je bent naar de kamer gekomen om de kamer te genezen; je bent naar de ruimte gekomen om de ruimte te helen. Er is geen andere reden om hier te zijn.

Weet dat je verantwoordelijk bent voor je eigen daden, stel Jezus niet verantwoordelijk voor jouw daden, dat zou spirituele luiheid zijn. Respect voor het eigen Zelf opdoen, betekent verantwoordelijkheid dragen voor jouw daden. Niet 'door Jezus' gaan, maar door een volledig zelfcreatief en verantwoordelijk volwassen spiritueel wezen te zijn, dat verantwoordelijk wil zijn en karma wilt dragen voor zijn eigen daden en voor zijn eigen spirituele ontwikkeling. Dit is de enige manier om Goddelijkheid als aspect te kunnen ervaren. Het is niet anders dan dit.

Neale (*aangepast door Sander Viergever!*)

"De Bijbel en Jezus zeggen dat de hel bestaat. Wat is waar?"

Beste Neale,

Ik heb een vraag over het bestaan van de Hel, waarover niets in jouw boeken staat. Ik maak je er op attent dat het in de Bijbel wordt vernoemd, en ook door Jezus wanneer hij de engelen ziet vallen. Veel heiligen hebben de Hel ervaren, om maar te zwijgen over mensen die vandaag de dag bijnadoodervaringen hebben gehad. Tevens merk ik op dat de Heilige Maagd bij haar voortdurende bezoeken op Aarde heeft

gewaarschuwd voor zulke consequenties.

F. Cammareta
Florida (V.S.)

Beste vriend(in),

Omdat je de Heilige Maagd noemt, en blijkbaar waarde hecht aan wat ze volgens overleveringen heeft gezegd, geef ik je graag antwoord met een uitspraak van Paus Johannes Paulus II tijdens een Pauselijke Audiëntie in het Vaticaan van drie zomers geleden.

De Paus zei dat er in het universum niet zoiets bestaat als een hel, en dat het idee van de hel als een fysieke locatie van oneindig lijden een mythe is. De Paus vertelde verder dat er een ervaring is van de hel, die hij beschreef als een staat van afgescheiden zijn van God. Tenslotte vertelde de Paus zijn publiek dat het niet Gods functie is om te vergelden. De ervaring afgescheiden te zijn van God, zo zei de Paus, was "zelfopgelegd".

Je zult het misschien interessant vinden dat "Gesprekken met God" acht jaar daarvoor exact dezelfde punten aanhaalde. Ik weet niet wat jij doet, maar ik geloof CwG - en de Paus, op dit punt.

Veel liefs,

Neale

"Wat zegt CwG over verslaving?"

Beste Neale,

Mijn broer heeft een gokverlaving. Is er iets dat ik kan doen om hem te helpen? Wat zegt CwG over verslaving? Dank je dat je tijd neemt om mijn vraag te bekijken.

Janice C.
Columbus, Ohio (V.S.)

Beste Janice,

Het is de boodschap van Gesprek met God dat elk van ons de kracht heeft om onze eigen realiteit te scheppen. Veel van de zogenaamde 12-stappenprogramma's over verslaving beginnen met een verklaring die vergelijkbaar is met: ik geef toe dat ik machteloos ben tegenover deze verslaving, etc. Zo'n verklaring werkt tegen de hoogste wetten van het Universum, zoals ik ze begrijp.

Verslavingen kunnen overwonnen worden, beginnend met het toegeven dat we verantwoordelijk zijn voor al onze gedragingen, en dat we onze gedragingen kunnen veranderen op elk tijdstip dat we kiezen.

Ik weet en begrijp dat dit makkelijker gezegd is dan gedaan in de echte wereld. Ik ben geen mietje, en ik ben geen dagdromer die alles als makkelijk ziet, zonder moeite bij de meest monumentele taken. Toch is het juist omdat de taak van het helen van een verslaving monumentaal is dat ik weet dat er een weg is om wonderen te verrichten, dankzij het gedachtengoed en de waarheden die naar voren komen in CwG. God is tot wonderen in staat!

En God kan door jou werken. Hij hoeft zijn werk niet te doen ten spijt van jou. Jij ben niet de zwakste schakel in God's ketting, maar de sterkste.

Dit is wat ik tegen je broer zou zeggen. Dan zou ik hem onmiddellijk uitnodigen om alle 'Met God'-boeken te lezen, inclusief, en misschien wel in het bijzonder, Vriendschap met God, omdat dat een boek is dat spreekt van persoonlijke tegenspoed.

Ik zou hem absoluut uitnodigen en stimuleren om eens te kijken naar een 12-stappenprogramma in zijn omgeving om te kijken of het helpt. Terwijl ik eerder zei dat ik de eerste zin van de meeste 12-stappenprogramma's niet accepteer als mijn waarheid, ben ik me er van bewust dat er ontzettend veel goeds uit voort is gekomen. En voor zover wat CwG zegt over dit alles, wil ik toevoegen dat "de onze niet

een betere manier is, maar gewoon een andere manier!"

Het doel van het leven, zegt CwG, is om jezelf opnieuw te scheppen in de grootste versie van de hoogste gedachte die je ooit van jezelf hebt gehad over Wie Je Bent. Ik zou je broer vragen, "Met betrekking tot de ervaring die gokken heet, wie ben jij? En wie verkies je nu te zijn?" En ik zou hem vragen om zijn antwoord op papier te zetten.

Wanneer we in aanraking komen met gedragingen waarover we zeggen geen controle te hebben, verklaren we de wereld een lagere gedachte over onszelf dan de gedachte die God over ons heeft. We moeten het simpelweg eens zijn met God's idee over ons.

Dat is niet altijd makkelijk, omdat God's idee over ons zo magnefiek is, dat het vaak ongelooflijk is. Toch moeten we proberen. We moeten proberen het eens te zijn met God over onszelf.

Veel liefs,

Neale

"Hoe kan ik mijn weg in het leven vinden?"

Beste Neale,

Ik heb de eerste vier 'Met God'-boeken gelezen en vind ze een inspiratie. Ik heb 63 jaar gedacht dat ik anders was vanwege het feit dat ik diep van binnen niet hetzelfde voelde over dingen als andere mensen zoals het zien van een nieuwgeboren baby. Ik kon me er niet aan verbinden dat het in zonde werd geboren.

Ik heb nooit een kerk gevonden waar ik geloofde wat ze onderwezen, dus ben ik vele jaren niet naar de kerk gegaan, maar spreek ik constant met God in mijn gedachten. Ik weet niet of het mijn gedachten zijn of dat het God is die ik hoor.

Nu moet ik vragen, als er geen duivel is, waarom werd Gods engel dan uit de Hemel gegooid? Ook, toen Jezus op de berg stond, waarom zei hij tegen Satan, ga achter mij staan? Horen we niet te geloven in de Bijbel?

Ook wil ik ophouden met mijn baan en doen wat het ook is dat me drijft. Ik houd van de mensen waarvoor ik werk, maar voel dat het niet is wat ik moet doen. Ik weet dat je me niet echt kunt zeggen wat God wil dat ik doe, maar misschien als ik wist hoe ik beter kon luisteren, zou Hij het me laten weten. Ik zou zeggen dat God ons allen zegent, maar ik weet dat Hij dat al heeft gedaan.

Martha
Yakima, West-Virginia (V.S.)

Hoi Martha,

Je vragen zijn interessant. Laten we meteen naar de eerste gaan. Gods engel werd niet de hemel uitgegooid. God gooit niemand uit de hemel. Op de eerste plaats, de hemel is niet een plaats, het is geen fysieke lokatie in het universum, het is zijnstoestand. Je kunt niet uit een zijnstoestand worden gegooid. Je kunt je zijnstoestand veranderen, dat is zeker. Maar niemand kan je eruit gooien.

Zelfs als God het zou kunnen, zou God geen reden hebben om dat te doen. God zou het niet nodig vinden om iemand te straffen, omdat God onmogelijk pijn gedaan kan worden of beschadigd op wat voor manier dan ook, noch op enige manier beledigd. Dus zou er geen enkele reden zijn voor het straffen van wie dan ook.

Bovendien, er is niemand die bestaat behalve God. God is Het Alles in Alles. God is Het Alles. Het Begin en het Eind, het Alfa en het Omega. Er is niets dat niet God is. Daarom, als God iemand zou straffen, zou God alleen Zichzelf pijn doen. En Zij zou dat nooit doen.

De uitspraak, Satan, ga achter me staan betekent Gedachten van mij, neem deze verleiding weg van mij. Er is geen Satan. De duivel is een hersenspinsel van ons; een personificatie van alles dat ons af zou leiden van de directe ervaring van Wie We Werkelijk Zijn.

Het is interessant dat het woord "evil" [Engels voor kwaad of slecht] het woord "devil" [Engels voor duivel] wordt door een "d" toe te voegen. Het is ook interessant dat het woord "evil" achterstevoren het woord "live" [Engels voor leven] spelt.

Angst voor deze Satanpersoon heeft de menselijke ervaring zoveel kwelling toegebracht dat we bang zijn om dit te doen, bang om dat te doen. Sommige geloofssystemen zijn zo ver gegaan als het veroordelen van zingen, dansen, en alle vormen van menselijke expressie. Zelfs als we leven, zijn we slecht. Inderdaad, sommige religies onderwijzen precies dat. Ze zeggen dat de handeling van geboren worden genoeg is om onze ziel als slecht te markeren. We worden in zonde geboren, onderwijzen deze religies, en als we zelfs ook maar hebben geleefd, hebben we de duivel ontmoet.

Het lijkt mij dat degenen die dit onderwijzen het achterstevoren zien.

Je vraagt of we niet moeten geloven in de Bijbel. De Bijbel is niet iets

om te geloven of iets om niet in te geloven. Het is simpelweg een optekening van waar andere mensen in hebben geloofd. Dat andere mensen in iets hebben geloofd maakt het nog niet waar.

De nuttige manier om de Bijbel te gebruiken is om het grondig te lezen om te zien waar andere mensen in geloofd hebben, en dan te zien wat van de Bijbel zin geeft aan jou, als het dat al doet, en wat als waar aanvoelt voor jou.

Nu met betrekking tot je baan, Martha, er is niets dat God wil, en dus is er niets voor jou om te proberen daarover te ontdekken. CwG zegt dat het leven niet een proces van ontdekking is, het is een proces van scheppen. Probeer daarom niet om Gods Wil te kennen, probeer echter om Gods Wil te laten zien, in, als, en door jou. Want jouw wil is Gods Wil, en dat is het grootste geheim. God kiest voor jou wat jij voor jezelf kiest.

Als jij niet weet wat je als volgende moet kiezen, verzin het dan. Maak een willekeurige keuze in de roomkaas van het leven. Kies iets! Stap er dan op af. Je zult bijna meteen weten of je een keuze hebt gemaakt die jou dient of niet.

Mijn vader zei altijd dat wanneer je voor een tweekant staat, de snelste manier om er voorbij te komen is door een kant te kiezen. Dat is, door de ene kant te kiezen of de ander. Jij zult snel genoeg weten of je de kant kiest die jou goed aanvoelt.

Hoe dit er bij carrières uitziet, Martha, is door je passie te volgen. Of, zoals mijn vrouw Nancy adviseert, door te kijken wat je voor niets zou doen. Kijk om te zien waar je als vrijwilliger voor zou willen werken. Kijk om te zien waar je iemand om zou smeken om te mogen doen. Dat is jouw carrièrepad. Dat is jouw weg naar vervulling.

Veel liefs,

Neale

"Kunt u de concepten 'Tijd' en 'Noodlot' uitleggen?"

Geachte meneer Walsch,

Ik heb erg genoten van uw boeken. Het enige dat ik moeilijk vond om te begrijpen was het concept "tijd". Ik kan het gewoonweg niet behappen dat als je 300 verschillende levens hebt geleefd, ze allemaal op hetzelfde moment bestaan.

Ik denk dat wat u hebt gezegd in het boek ongelooflijk is, alleen wel moeilijk te volgen. Hoe kan je ziel tegelijkertijd bestaan in al die lichamen? Ik heb altijd geloofd in het "noodlot". Dat wanneer het jouw tijd is om te gaan, het niet uitmaakt wat je doet, of waar je bent. Wanneer je geroepen wordt, ga je.

Ik weet dat wanneer iemand overlijdt, mensen zullen zeggen, oh, als hij maar niet op dat vliegtuig was gestapt, was hij er nu nog geweest. Ik voel dat wanneer het iemands tijd is om te gaan, het niet uitmaakt of hij in een vliegtuig zit, in de tuin werkt of bij de bank in de rij staat.

Donna
Virginia Beach, Virginia (V.S.)

Beste Donna,

Goede vragen. Laten we ze een voor een behandelen. Over tijd, probeer dit niet te begrijpen met je gedachten, Donna. Onthoud, om echte verlichting te bereiken, moet je boven je gedachten staan. Daarmee bedoel ik dat je bereid moet zijn om het "uit je hoofd te zetten", en te stoppen met jezelf de hemel in proberen te denken.

Veel van de Oude Wijsheid gaat tegen alle logica in. We kunnen het niet ontrafelen. We denken erover en denken erover en denken erover, en we begrijpen het niet. We proberen het te begrijpen, en we falen. Dat komt doordat we over deze dingen denken vanuit een beperkte invalshoek, welk een erg beperkt begrip schept.

Je moet "verder kijken dan je neus lang is" om sommige van deze concepten te begrijpen, Donna. En dat betekent niet om te proberen "het

te ontrafelen", maar gewoon te accepteren wat 'goed voelt' in je buik, wat tevreden stemt op een diep niveau, zelfs als het niet logisch lijkt aan de oppervlakte.

Probeer dus niet om alles op een rijtje te krijgen wat Tijd betreft, Donna. Lees en herlees gewoon het deel en neem mee wat jou goed lijkt en juist aanvoelt. Als je verward blijft, blijf dan verward. Laat het je niet uit maken.

Vaak hameren we op het hebben van alle antwoorden, hier en nu, dat we onzelf niet voldoende tijd geven om diep na te denken, om te komen tot een intuïtief weten zonder er echt over deze dingen na te denken.

Laat het een tijdje rusten. Sommigen van van de grootste genieën van onze tijd kwamen pas jaren later met de meest ongewone conclusies, door het te laten rusten. En ze hadden daar vrede mee. Ze waren gewend om "niet te denken aan waaraan ze dachten" - als je begrijpt wat ik bedoel. Op een dag, na het ergens weg te hebben gelegd voor vele maanden of jaren, bingo. Daar was het antwoord!

Laat de behoefte, het proberen iets te weten of compleet te begrijpen varen, Donna. Laat het gewoon los en heb er vrede mee dat je het antwoord nu niet hebt. Schep de ruimte voor het antwoord om je te binnen te schieten.

Wat het "noodlot" betreft, het [Engelse, red.] woord fate is een acroniem voor From All Thoughts Everywhere [vertaling: Van Alle Gedachten Overal]. Met andere woorden, het resultaat van ons Collectieve Bewustzijn. In de meest nauwkeurige zin, is er niet zoiets als Noodlot. Er is niet een bepaalde manier waarop iets "bedoeld" is om "te gebeuren". Wie zou zo'n beslissing maken? Zeker niet God, want CwG maakt het erg duidelijk dat God wat dat betreft geen voorkeur heeft. Dan blijven wij over.

Wij zijn degenen, Donna, die ons eigen "lot" bepalen door de gedachten die we collectief hebben. Ons collectieve bewustzijn schept veel van onze individuele realiteit. Daarom komt het bij ons over alsof iets is voorbestemd. Maar als het leven op wat voor niveau ook is voorbestemd, zal de grootste belofte van God een leugen zijn. Want God zegt dat we de scheppers zijn van onze eigen realiteit. Als dat waar is, dan kan het "noodlot" in de puurste zin geen realiteit zijn.

Ik hoop dat dit je vragen beantwoordt, Donna.

Veel liefs,

Neale

"Moet ik 'slecht' zijn om 'goed' te kunnen zijn?"

Beste Neale...

Ontzettend bedankt voor jouw 'Ongewoon Gesprek met God'. Ik noemt het het "Godboek". Dit boek heeft me zoveel begrip gegeven, zoveel vreugde en hoop! Ik het zo'n 7 keer over en weer gelezen, en lees het nog steeds iedere nacht voordat ik naar bed ga.

Ik heb twee vragen: op pagina 36 zei je, "je kunt niet ervaren wat je bent totdat je bent tegengekomen wat je *niet* bent." Op pagina 38 zei je, "kun je je liefde niet bewijzen voor je ook kunt bewijzen *niet* te beminnen."

Betekent dit dat om de grootste liefde te kunnen ervaren, we moeten ervaren slecht te zijn. Moeten we zo slecht worden als Hitler of moordenaars en verkrachters? (Het valt me op dat wanneer veroordeelden of zogenaamde "slechte" mensen hun leven beteren en "worden herboren", hun liefde voor God zo groot is dat het dat van ons zogenaamde "goede" mensen overstijgt.)

Met andere woorden, moeten we slecht zijn om goed te kunnen zijn? Ook, heb je in jouw boek gezegd dat als we eenmaal Meesters zijn we weer van voren af aan beginnen en vergeten wie we zijn? Als je dat gezegd hebt, lukt het me niet om het te vinden.

Bedankt,

JW
Maui, Hawaï (V.S.)

Beste JW,

Fascinerende vragen. Laten we eens kijken.

Nee, het is niet nodig om "slecht" te zijn om "goed" te kunnen zijn, maar je wijst een erg interessant punt aan. Het idee is hier dat niets dat je weet van jezelf, of wilt weten, ervaren kan worden in een vacuüm of leegte. Een context moet worden geschapen voor jou om iets in fysieke vorm te weten of te ervaren.

In het Rijk van het Absolute is er niet zo'n context. Er is geen omhoog of omlaag, hier of daar, voor of na. Er is alleen Al Dat Is, continu bestaand in het Eeuwige Moment van het Nu. Omhoog kan niet worden ervaren als "omhoog", omdat er niet zoiets als "omlaag" is. Koud kan niet worden ervaren als "koud", omdat er niet zoiets als "heet" is. God

kan niet worden ervaren als "God", omdat er niet zoiets als "niet God" is. Enzovoort.

Duuuus...in de oneindige wijsheid, schiep Al Dat Is een contextueel veld waarbinnen Het Zichzelf kon ervaren in alle gevarieerde glorie. De naam die we hebben gegeven aan dit contextueel veld is "het universum".

Omdat het veld onwaarschijnlijk groot is, is het niet nodig om de ervaring van Dat Wat Jij Niet Bent helemaal naar jouw eigen achtertuin te brengen. Zelfs niet, wat dat aangaat, naar het huidige moment.

Al dat nodig is is voor het Tegenovergestelde van wat jij wenst te ervaren ergens in het veld te laten bestaan, of te hebben laten bestaan, en voor jou om ervan te weten (misschien zelfs door herinnering), en dus een context te scheppen waarbinnen je jezelf opnieuw kunt ervaren.

Welnu, laten we toepassen wat ik zojuist hier heb gezegd. Je hebt me gevraagd hoe ik de opmerking, die ik maakte in 'Een Ongewoon Gesprek met God' op pagina 38, zou interpreteren en toepassen. Er stond "kun je je liefde niet bewijzen voor je ook kunt bewijzen *niet* te beminnen."

Die opmerking is waar. Maar je hoeft je er niet druk om te maken. Je hebt "niet beminnen" al meer dan eens in je leven laten zien. Dus is het niet nodig om dat gedrag te herhalen om liefde te bewijzen. Al dat je moet doen is herinneren wat je vroeger hebt gedaan, en kiezen om het niet nog eens te doen. In sommige kringen wordt dit berouw genoemd.

Verder, om de grootste liefde te ervaren hoeven we niet "zo slecht te worden als Hitler of moordenaars en verkrachters". We hoeven slechts over hen te weten. We moeten ons er alleen bewust van zijn dat dit ergens bestaat of bestond, ooit, in het universum. Dit Bewustzijn schept voor jou een groot genoeg contextueel veld om het tegenovergestelde te weten en te ervaren. Toch is zo'n Bewustzijn in het leven nodig. En dat is waarom men zegt dat Bewustzijn de eerste stap naar meesterschap is.

Wat jouw andere vraag betreft, JW, ik geloof dat het 'Derde Gesprek met God' is die het Kosmische Wiel (als tegenovergestelde van het karmische wiel) bespreekt, en hoe, na het bereiken van Eénzijn, Verlichting, Nirvana, Meesterschap, of wat je het ook noemen wilt, we nogmaals de optie van het kiezen hebben om dat te vergeten wat we weten over Wie We Zijn en Hoe Het Is, en het proces van zelf-scheppen van voren af aan kunnen beginnen.

Het boek bespreekt ook tot in zeker detail waarom we dit zouden kiezen dit te doen.

Veel liefs,

Neale

"Ik ben moe en heb 't opgegeven...wat kan ik doen?"

Beste Neale,

Ik voel me erg gefrustreerd. Ik voel me erg verward --- is God de God uit de Bijbel (wraakzuchtig, oordelend, rancuneus), of is Hij de God uit jouw eerste boek (je dagelijkse bestaan kan Hem niet schelen, ga gewoon naar buiten om te spelen)?

Ik voel me gebroken. Ik voel me alleen. Ik heb heel mijn leven gebeden en nooit Zijn aanwezigheid of een reactie gevoeld. Ik heb op allerlei manieren gebeden voor "dingen" die ik nu nodig heb - vrede in mezelf. Ik heb gebeden, de Bijbel gelezen, ik heb gehuild, gesmeekt, geschreeuwd, ik ben boos geweest - zonder dat iets baatte.

Ik heb het opgegeven. Ik heb Hem gevraagd, in Jezus' naam, om mijn leven over te nemen. Ik heb Hem verteld hoe moe ik ben --- zonder dat het baatte. Ik heb 150 dollar betaald voor een mantra, 250 dollar voor een psychiater - niets! Ik probeer al jaren te mediteren - maar kan mijn gedachten nooit stil krijgen - nooit!!!

De walging voor mezelf wordt sterker en sterker. Ik heb geen idee waarom ik dit heb geschreven. Stuur me alsjeblieft jouw maandelijkse brief - ik ben nog altijd zoekende, zoekende, zoekende.

Bedankt,

MM

Silverthorne, Colorado (V.S.)

Zo MM,

Het ziet ernaar uit dat je je precies bevindt waar ik was toen ik mijn gesprek met God begon. Dat is super! Er is geen betere plek om te zijn dan Balen. Dat is de plek van nieuwe beginnen. Dat is de plek van loslaten. Dat is de plek van "opgeven". Je geeft op wat zich al zo lang voortsleept, en bereidt jezelf nu voor om een nieuwe werkelijkheid te scheppen.

Ik weet wat je nu doormaakt, M, en wat je de afgelopen jaren door hebt gemaakt. Net nu je alles opgeeft, is er nog een ding dat ik wil dat je

opgeeft, mijn vriend, en dan zul je er helemaal klaar voor zijn. Ik zou willen dat je jouw idee opgeeft dat je het antwoord niet kunt vinden. Ik ben hier om je te vertellen dat je het kunt.

God zal je nooit teleurstellen, en als je eerder nog geen reactie van God hebt gehad is het niet omdat Hij niet heeft geantwoord, het is omdat, net als ik, je niet in staat bent geweest het antwoord te horen. Maar vertrouw me. God geeft antwoord. Nu. En op iedere dag en elk moment van je leven.

Ik zou echter graag even willen kijken naar hoe je God hebt gekarakteriseerd, omdat ik denk dat je Haar helemaal verkeerd hebt neergezet. Je omschreef het eerste boek door te zeggen dat God "jouw dagelijkse ervaring niets kan schelen" en alleen wil dat je "buiten gaat spelen". Dat zou een miskarakterisatie zijn, M, en ik wil niet dat je daar aan vasthoudt. God geeft wel degelijk om jouw ervaring. God bekommert zich er gewoon niet om op wat voor manier je die scheidt.

Stel je liefdevolle ouders voor die kijken naar hun kinderen die in de tuin spelen. Ze "kan hun niet schelen" of hun kinderen tikkertje of verstoppertje spelen. Het maakt hen niet uit welke spelletjes er worden verzonden. Maar het maakt hen wel uit of de kinderen veilig zijn en plezier hebben. Dus zorgen ze er voor dat de tuin veilig is, en, als de kinderen zich bezemen en om hulp roepen, zijn de ouders er meteen, naar de tuin rennend om te kijken wat er los is, en om alles beter te maken. Het is niet zoveel anders met God. Zij geeft ons het speelgoed waarmee we de meest geweldige "spellen" (lees: leven) kunnen vormgeven en een veilige plaats om in te kunnen spelen. Dan laat Hij ons alleen om onze ervaring te hebben, en heeft absoluut geen voorkeur of we tikkertje of verstoppertje spelen. Maar als we om hulp roepen, is God er - precies daar - om alles beter te maken.

Dat is niet iemand die jouw ervaringen "niets kan schelen" - dat is iemand die genoeg van ons houdt om ons vrij te laten in wat we willen doen, en belooft om er te zijn wanneer we Hem nodig hebben. Klinkt mij als een vrij geschikte God.

Roep God dus nu op om je te beantwoorden. Vraag God om je een teken te geven, je hulp te bieden, en je een speciaal inzicht te geven dat je nu zou kunnen helpen. Maar wees op de uitkijk. Haar reactie kan komen in een andere vorm dan degene die je verwacht. Het zou de tekst van het volgende liedje dat je hoort kunnen zijn, het plot van de volgende film die je ziet, de tekst van het volgende boek dat je in je handen valt. Het kan een toevallige uitlating van een vriend zijn op straat, of een gedachte die je in het midden van de nacht bereikt. Let dus op! Kijk! Luister! Want je weet niet het uur, noch de Vorm, waarin God zal komen met jouw woord van aanmoediging. Weet jij veel, het zou kunnen dat je

het leest in een nieuwsbrief die je per e-mail hebt ontvangen...

Veel liefs,

Neale

"Is het negatief om te willen?"

Beste Neale,

Dank je dat je 'Een Ongewoon Gesprek met God' hebt geschreven. Ik streef nog steeds naar mijn droom, op een leeftijd van 52! Ik zou niet op willen geven! Zou ik dat moeten? Is het negatief om te willen?

Liefs,

Julie
Austin, Texas (V.S.)

Beste Julie...

Iets "willen" is niet goed om te doen, omdat het de ervaring voortbrengt van "niet hebben" wat je kiest. Laat het met uitleggen.

Jouw iedere gedachte, woord en daad zijn creatief, Julie, maar als je een gedachte hebt van iets "willen", zul je die gedachte voort laten duren in jouw ervaring. Dat is, je zult juist die gedachte zien manifesteren in jouw werkelijkheid. Daarom, als je denkt "ik wil" iets, is dat de ervaring die je zult hebben - de ervaring het te willen.

Aan de andere kant, als je denk "ik heb" iets, dan is dat de ervaring die je jezelf brengt - de ervaring het te hebben.

Snap je? Woorden zijn erg belangrijk. Gedachten zijn creatief. Dat is waarom ik altijd zeg, "ik kies", in plaats van "ik wil". Iets kiezen is een veel krachtigere uitspraak. Het is een richtlijn. Het is een oproep.

Sommige mensen hebben het hier moeilijk mee, omdat het lijkt alsof ze God opdrachten geven. Maar dat is precies wat God ons uitnodigt om te doen. Om voor de kassa van het leven te staan en te kiezen. Plaats je bestelling. Vertel het Universum precies wat het is dat je selecteert. Maak je voorkeuren kenbaar. Beveel God wat je maar wilt.

Dit klinkt als godslastering, ik weet het. "Moeten we eisen van God?" Maar ik gebruikte het woord "eisen" niet. Ik zei "beveel". Alleen als jij

zelf God was zou je dit begrijpen. Want Goden bevelen, en mindere wezens eisen. Je hebt geen eisen, je hebt alleen bevelen.

Beveel het Universum. Toe maar. Het is er voor je neergezet om te doen. Het is je gegeven als een gereedschap - het hele Universum - zodat jij jezelf opnieuw kunt scheppen in de mooiste versie van de verheven Visie die je ooit gehad hebt van Wie Jij Werkelijk Bent.

Dus nee, Julie, "wil" niet. Want als je zegt dat je iets "wilt", tref je jezelf misschien aan echt te "willen". Kies liever. Beveel. Roep op.

En wat is de beste manier om de volgende door jou gekozen werkelijkheid op te roepen? Zeg een gebed van dank dat het je al is gegeven. Dit bevestigt de waarheid van de uitspraak, "zelfs voordat je vraagt, zal ik hebben geantwoord."

Er staat veel meer over het gebruik van dankbaarheid - geen arrogantie, maar dankbaarheid - als een gereedschap om te scheppen in de 'Met God'-boeken. Het zou je zijn nut kunnen bewijzen om dit materiaal te bekijken.

Neale

"Predikt CWG vergeving?"

Beste Neale Donald Walsch...

Ik kan me niet herinneren dat er iets staat in de Gesprek met God-boeken over vergeving - heeft God in deze gesprekken vergeving genoemd, omdat vergeving zo'n belangrijke kwestie is in het Christendom? Ik vond het ook niet terug in de index. Ook, deze format kent erg veel gelijkenissen met Een Cursus in Wonderen, waar vergeving bijna alles is. Dit boek heeft me tot zover erg geholpen, ondanks dat het me op veel manieren angst heeft aangejaagd. Ik waardeer al uw inspanningen.

Tracey
New York (V.S.)

Beste Tracey...

Het spijt me dat het boek je angst heeft aangejaagd. Jij bent de eerste persoon die me dat ooit heeft gezegd. Misschien was de rest gewoon te bang om het te doen! Maar Tracey, ik wil dat je weet dat ik het je vergeef!

Oké, genoeg onzin. Dit is wat ik weet over vergeving. In Gods wereld is het niet nodig. Gods "vergeving" is nergens voor nodig. Vergeving impliceert dat we iets zouden kunnen doen om God te beledigen, en dat is helemaal niet zo. De reden dat God niet beledigd kan worden is dat God op geen enkele manier gekwetst of beschadigd kan worden. Je kunt Gods "gevoelens" niet "kwetsen". Je kunt Gods "zelfvertrouwen" niet "beschadigen", en je kunt Gods lichaam overduidelijk niet beschadigen. Dankzij de afwezigheid van de mogelijkheid om pijn of schade te veroorzaken, valt er niets te vergeven.

En waarom kan God geen pijn worden gedaan? Heel simpel. Dat is omdat er niets is dat God van ons wil of van ons nodig heeft. Je hoort het goed. God wenst niets van ons, nog in het minst dat we Hem aanbidden - laat staan Hem op een bepaalde manier aanbidden. Anders gezegd, Gods liefde voor ons is onvoorwaardelijk. Het maakt niet uit wat we doen, God maakt het geen donder uit. Hij schenkt ons zegeningen, maar Hij "verdoemt" ons nooit.

Betekent dit dat we vergeving niet in onze eigen levens hoeven te gebruiken? Nou, Eric Segal had gelijk toen hij in zijn mooie roman 'Love Story' schreef: "Liefde betekent dat je nooit hoeft te zeggen dat het je spijt." Maar totdat we dat niveau van begrip en meesterschap bereiken kan vergeving een krachtig leermiddel zijn. Het stelt ons in staat om onze grieven "los te laten", en door te gaan met onze levens. Het is zelfs zo dat vergeving een van de meest krachtige middelen kan zijn voor transformatie.

De waarheid hierover is dat wij ook niet pijn gedaan of beschadigd kunnen worden. We weten het alleen niet. We hebben ons mee laten slepen in het "niet herinneren", het vergeten Wie We Werkelijk Zijn, en onszelf de illusie toegestaan dat pijn en schade heel echt zijn. Alleen wanneer we terugkeren naar het Rijk van het Absolute, volgend op wat we onze fysieke "dood" noemen, dat we ons realiseren dat niemand ons ooit pijn heeft gedaan, en dat we "het allemaal verzonnen" hebben.

Let wel, we zijn zo goed geworden in het verzinnen dat het er voor ons heel authentiek uitziet. Maar dat is het niet. En op het moment van onze transitie van dit leven naar het volgende zullen we ons dit helemaal realiseren. Het is op dat moment dat we iedereen zullen vergeven voor alles dat we ons maar voor kunnen stellen dat ze ons hebben aangedaan - en daarna komen we tot het begrip komen dat zelfs onze vergeving niet nodig is, omdat er geen slachtoffers en geen schurken bestaan - alleen een Goddelijk Proces dat plaatsvindt.

Lees voor meer over dit onderwerp, en een beter begrip ervan, het kinderboek 'Een gesprekje met God; de kleine ziel en de zon'. [Beluister de audioversie via onze website op de pagina 'hulpbronnen', hier vind je

de link naar de youtube video]

Wat voor sommige mensen nu zo angstaanjagend is, is dat als er nooit een echte reden is om iemand te vergeven en als God ons niet "strafte" voor iets, dat moet betekenen dat we allemaal kunnen doen wat het ook is wat we willen doen. Dit, op zijn beurt, vertaalt zich in de gedachten van sommige mensen naar pure chaos, waarbij iedereen rondrent als een kip zonder kop en elkaar verschrikkelijke dingen aandoet. Dit idee komt voort uit de gedachte dat de mens van nature slecht is en dat we ons allen erg slecht zouden gedragen wanneer we aan onszelf worden overgelaten, zonder dreiging of sturing die boven ons hangt.

In feite zou precies het tegenovergestelde waar zijn, als hoog ontwikkelde wezens - die ooit in een systeem van wetten en controle van buitenaf leefden, net als wij - toen zij over hun angst heen waren gestapt. Het was een angst die zo sterk was dat ook zij een God van wraak en vergelding uitgevonden hadden, net als wij, totdat ze er na duizenden jaren achter kwamen dat zo'n God niet nodig was.

WIJ beginnen dat op deze planeet pas net te leren.

"Zal God me straffen voor wat ik denk?"

Beste Neale,

Ik geloof dat het tijd, moeite en veel moed vereist om soevereine mensen te worden, onze eigen gedachten te bezitten, compleet bezit te nemen van alles dat we hebben in onze levens. Ik ben soms bezorgd dat God ontzet zal zijn door wat ik denk...vooral wanneer ik in twijfel trek wat God tegen de mensheid heeft gezegd. Om deze reden, ben ik bezorgd geweest over het lezen van jouw boeken (die veel van onze bijbelse onderwijzingen ondermijnen) en het denken van de gedachten die daardoor worden uitgelokt. Opmerkingen?

Shelly
Oregon (V.S.)

Beste Shelly,

Als God niet wilde dat je dacht, zou God het niet mogelijk hebben gemaakt voor je om dat te doen. Maak je niet druk dat je God beledigt.

Dat is iets dat je niet kunt doen.

De enige Wezens in het Universum die beledigd kunnen worden zijn Wezens die hun ego's betrekken bij wat er over ze gezegd wordt; bij wat er wordt gedaan. God staat boven ego. Zo ver boven ego dat je het jezelf niet kunt voorstellen. God verblijft in pure liefde. Dat is het. Einde zin.

En Pure Liefde zou jou of iemand anders NOOIT straffen voor het jezelf afvragen, denken of het verkennen van welk standpunt dan ook. Het leven is bedoeld om te LEVEN, om te SCHEPPEN, om te ERVAREN, niet om domweg iemand anders zijn ideeën (zeker niet God's ideeën) over wat Goed en Fout is te gehoorzamen.

Blijf je eigen gedachten denken. God zou het op geen enkele andere manier willen hebben.

Knuffels,

Neale

"Ik wil mijn gedrag veranderen, maar ik krijg het niet voor elkaar!"

Beste Neale,

Ik zit nu met een probleem, en ik vraag me af of jij me kunt helpen. De moeilijkheid is, eerlijk gezegd, mijn eigen persoonlijkheid. Ik blijf naar iedereen te snauwen, andere mensen tekort te doen, enorm ongeduld ten toon te spreiden bij alledaagse gelegenheden, en zorg er in het algemeen voor dat ik moeilijk ben om mee op te schieten.

Het wonderlijke hiervan is dat het erger wordt in plaats van beter sinds ik jouw boek las. Ik bedoel, ik was altijd al een ongeduldig type, en betrapte mezelf er regelmatig op anderen "fout" te noemen, maar na het lezen van Gesprek met God, overtuigde ik mezelf ervan om te veranderen, dat dit niet de persoon was die ik wilde zijn. Ik ging zelfs zo ver dat ik verklaarde nooit meer ongevoelig te handelen ten opzichte van de behoeften van anderen - waarna ik precies dat deed, meer dan ooit tevoren. Ik krijg het niet voor elkaar om te STOPPEN met dit vreselijke gedrag!!

Ik weet dat er diep van binnen een persoon is waar iedereen van zou kunnen houden - en sommige mensen doen dat zelfs, geloof het of niet - maar terwijl ik enige liefde in mijn leven voel, voel ik ook dat niemand me echt AARDIG vindt. Er is een verschil, en ik voel dat tenzij mensen

in mijn directe omgeving weten Wie Ik Werkelijk Ben, ze me niet aardig vinden. En, zoals ik zei, lijkt ik zelfs nog meer machteloos dan ooit om mijn niet geliefde gedrag te stoppen. Kun jij helpen? Ik dacht dat het lezen van jouw boek me grote inzichten zou geven, maar wanneer ik ze probeer toe te passen, loopt het in het honderd. Bedankt voor wat je me ook kunt vertellen.

Nick
Montana (V.S.)

Beste Nick,

Bedankt voor je openheid. Het vraagt moed en kracht om naar jezelf te kijken, en open en eerlijk te inventariseren wat er gaande is. Dat is geen kleine eerste stap, maar een reuzachtige eerste stap (een die veel mensen nooit nemen), mijn complimenten.

Laat me je vertellen dat het me niet verbaast dat de dingen erger zijn geworden voordat ze beter werden. CwG leert dat vanaf het moment dat je jezelf verklaart om iets te zijn, te doen of te hebben, alles wat dat niet is samenkomt in de ruimte. Dat komt omdat in de afwezigheid van wat je niet bent, dat wat Jij Bent niet is. (Je wilt deze zin misschien nog eens lezen, Nick, als de betekenis langs je heen is gegaan.)

In de afwezigheid van Kou, is Warmte niet. In de afwezigheid van Omhoog, is Omlaag niet. In de afwezigheid van Kort, bestaat de ervaring van Lang niet en kan deze niet bestaan. Het Universum brengt je dus altijd de ervaring van dat wat jij niet bent, om een context te creëren waarbinnen jij Dat Wat Jij Bent nog prachtiger te mogen ervaren.

Nu is er een manier om uit dit dilemma te geraken. Er zijn twee vragen van vijf woorden die ik je mee kan geven, die je zullen helpen om jezelf te herscheppen in het volgende moment van Nu in de grootste versie van de hoogste gedachte die je ooit hebt gehad over Wie Jij Bent. Deze vragen zetten een proces in werking dat ik het Proces van Recontextualisatie noem. Met andere woorden, ze scheppen een nieuwe context waarbinnen jij je huidige ervaring (welke ervaring je ook hebt) mag plaatsen, en waarbinnen je jouw eigen volgende gedrag in mag vullen. Hier zijn de Magische Vragen:

Is dit wie ik ben?

Wat zou liefde nu doen?

Als, elke keer dat er iets in je leven gebeurt, je even vijf seconden stopt

en jezelf deze vragen stelt, zul je een nieuwe context creëren waarbinnen je jouw antwoord af kunt wegen. Wanneer jouw antwoord op de gebeurtenis jouw antwoord op de vragen wordt, zal je gedrag veranderen. Niet iedere keer. En misschien zelfs niet de eerste keer. Maar binnen niet al te lange tijd zul jij (net als anderen) een verschuiving zien - een hele echte verschuiving - in je persoonlijke omgang.

Onthoud om ieder moment en al dat het je brengt te zegenen - vooral wanneer dat wat het je brengt moeilijk is. Als de wereld haar Binnenkomende Data iets bevat dat er gewoonlijk voor zou zorgen dat je ongeduldig, kortaf of stom zou reageren, zegen dan het moment en wees werkelijk dankbaar. Zie de kans. Merk het geschenk op. En verander het in een geschenk niet alleen voor jezelf, maar ook voor anderen. Want zij zullen gezegend zijn met de Nieuwe Jij.

Knuffels,

Neale

"Waar past bidden?"

Beste Neale,

Ik kocht je boek en voordat ik er een kwart van had gelezen, hield ik op en bestelde ik nog vijf exemplaren ervan en een CD om aan vrienden te geven - de CD om aan een dyslectische vriend te geven die het te moeilijk vindt om een boek te lezen, maar deze informatie zou willen hebben.

Ik ben het eens met alles dat je hebt gezegd. Sterker nog, 25 jaar geleden stelde ik mijn eigen overtuiging op en veel van de basisideeën heb je opgenomen in jouw boek.

Een ding roept vraagtekens bij me op. Ik weet niets van bidden. Ik weet niet wat ik er aan kan doen. De meeste gebeden die ik heb gehoord vragen - altijd vragen - naar iets, of prijzen God en vertellen Hem hoe goed hij is. God moet wel moe worden van alle verzoeken en zelfs al het prijzen, dat gewoonlijk afgezaagd klinkt.

Geef me dus een idee van waar bidden past, als het dat doet. Zo ja, hoe te bidden. Zoveel mensen lijken er enorm gerustgesteld door te zijn. Mijn gebeden lijken niet hoger te gaan dan het plafond. Help. Alstublieft.

Hoogachtend,

Peggy Smith

Beste Peggy,

Alles in het leven is een gebed. Iedere gedachte, ieder woord, iedere daad. Ik doe graag wat ik noem Weloverwogen Bidden. Dat is wanneer ik direct naar God bid. En ik vind het helemaal okee als mijn gebeden om dingen vragen, of God prijzen. Ik doe beide dingen veel - net als dat ik dingen vraag aan mijn geweldige vrienden of hen prijs.

Weet je, Peggy, ik zie God als mijn beste vriend. Het is voor God geen probleem dat ik naar God toe ga met verzoeken om diensten. En God raakt nooit moe van het aanhoren van prijzen. Ik ook niet, en ook jij niet.

Mensen komen vaak naar me toe en zeggen "Ik weet dat je er moe van wordt om dit steeds weer te horen, maar jouw boek heeft mijn leven veranderd," en ik vertel hen, "Nee, NEE, daar word ik NOOIT moe van. Dank je dat je dat tegen me hebt gezegd."

Waar "past" bidden, Peggy? Waar jij wil dat het past. Bidden is gewoon ons gesprek met God. Soms houd ik ervan om een dankgebed te doen. Een paar dagen geleden was ik vervuld van dankbaarheid voor God voor het geweldige leven dat ik leid. Ik reed over de weg en zei alleen "BEDANKT, God! Ik heb het ENORM NAAR MIJN ZIN!"

Soms houd ik ervan om God vooraf te bedanken voor de dingen waarvan ik weet dat ze me zullen overkomen. Mijn favoriete gebed is "Dank u, God, om me te helpen begrijpen dat dit probleem al voor me is opgelost."

Jouw gebeden houden niet op bij het plafond, Peggy, dat beloof ik je. Iedere gedachte die je hebt is een gebed, en als je DENKT dat jouw gebeden ophouden bij het plafond, zul je dat ervaren, omdat datzelfde gebed verhoord zal worden!

Ik houd van bidden. Iedereen heeft zijn of haar eigen manier om het te doen. Het is erg individueel, net als vrijen. Bidden is een manier van vrijen met God.

Wow, dat verzin ik ter plekke. Wat leuk zeg.

Nu zal ik een gebed voor je doen Peggy:

"Lieve God, help Peggy om te zien en te ervaren dat haar gebeden niet ophouden bij het plafond. Help Peggy om te begrijpen dat u ieder woord van haar hoort, en dat ze niet alleen is in het Universum. Lieve God, maak Peggy vandaag aan het lachen. Help haar om gelukkig te zijn, nu, terwijl ze deze woorden leest! Laat haar hart licht zijn, en haar gedachten uitbreiden, en haar ziel stralen met warmte van de zekere kennis van Uw Aanwezigheid in het leven, nu en altijd. Laat dit haar Kerstcadeau zijn dit jaar! Amen. Uw vriend, Neale."

Nu Peggy, je hebt hier geen keus. Mijn gebeden worden altijd verhoord. Jij kunt nu een lach over je gezicht voelen gaan.

En daar heb je 't. Zo simpel als wat.

Liefs en knuffels, altijd...

Neale

"Jonge mensen stellen de lastigste vragen...godzijdank!"

Beste Neale Walsch,

Ik ervaar de verwarring en ontdekkingen van het 16 jaar zijn - en dit boek helpt me door de grijze gebieden heen. 'Een Ongewoon Gesprek met God' heeft me niet alleen het licht doen zien en geholpen zin aan veel dingen te geven, het bevestigde enkele ontdekkingen die ik zelf maakte. Mijn huid, gedachten, en zijn pasten nooit goed in de beperkingen van de kerk met haar strikte definitie van zonde, hel, hemel, en gebed. Ik voel me niet zo alleen meer met deze kijk op de wereld. Dank u voor het delen van uw, op momenten, erg persoonlijke gesprek. Velen van mijn leeftijd hebben uw woorden ademloos ontdekt.

En...u heeft het vast en zeker al geraden, ik heb wat vragen die ik zou willen stellen. Hoe passen slachtoffers van zaken als verkrachting & incest in een zelfgekozen werkelijkheid? Hoe ziet God individuen die biseksueel of homoseksueel zijn? Persoonlijk zie ik liefde als een heel diepe emotie - iets dat vervlochten is met al deze delen van het menselijke bestaan. En dus reikt liefde verder dan slechts degenen van de andere sekse (die het meest verschillen). Maar ik ben nieuwsgierig om uw - of Gods - gedachten hierover te horen. Ik kijk uit naar de volgende boeken. Moge u liefde en vrede in uw leven ervaren.

Sara
Colorado (V.S.)

Beste Sara,

Ik ben blij dat jonge mensen van overal de krachtige en geweldige boodschappen van de CwG-materie mee hebben gekregen, en ik ben blij dat jij een van hen bent.

Laat me naar je eerste vraag gaan...Hoe passen slachtoffers van zaken als verkrachting & incest in een zelfgekozen werkelijkheid? Je stelt een erg complexe vraag...zoals jongeren bijna altijd doen. Onze jeugd stelt de moeilijkste vragen. Als we ouder worden, leren we (tot onze spijt) om niet te vragen.

Sara, er zijn geen slachtoffers en er zijn geen schurken. Ik weet dat dit niet makkelijk te accepteren is, laat staan te begrijpen, en toch is het waar. Het herlezen van de parabel van 'Gesprekje met God, de kleine ziel en de zon' van 'Een Ongewoon Gesprek met God' zou wat kunnen helpen. In 'Derde Gesprek met God' is er een veel vollere verklaring van waarom, zoals Robert Schuller het stelt, "slechte dingen goede mensen overkomen". Want hier, laat me je alleen vertellen dat alles in het Universum plaatsvindt doordat het zo ontworpen is; zijn er geen ongelukken en is er niet zoiets als toeval. FATE [Engels voor (nood)lot, red] is een acroniem voor "From All Thoughts Everywhere" [vertaling: Van Alle Gedachten Overal]. Met andere woorden, Sara, we helpen allemaal bij het scheppen van onze gezamenlijke werkelijkheid, en het doorwoven-zijn van het door ons allen gemaakte ontwerp is onbeschrijflijk magnifiek.

Nu betekent dit niet dat mensen niet lijden. Dat zou een vernederende uitspraak zijn voor al diegenen die dat hebben ondergaan, en zich hier dapper doorheen hebben geworsteld. Toch zeg ik dat zelfs het lijden een bedoeling heeft. En het is een bedoeling waarbij de ziel die huist in dat lijdende lichaam toestemt, of het lijden zou niet kunnen worden geschapen.

Dat was een hele mond vol, Sara, dus laat me het herhalen en onderstrepen. Ik zei...

Zelfs lijden heeft een bedoeling. En het is een bedoeling waarbij de ziel die huist in dat lijdende lichaam toestemt, of het lijden zou niet kunnen worden geschapen.

Nu zal deze overeenstemming op zielsniveau niet altijd iets zijn waarvan onze geest zich bewust is. (In feite, om de waarheid te zeggen, is het dat zelden.) Toch maakt dat de uitspraak niet minder waar. Onze geest is zich niet bewust van veel dingen. De meeste dingen zelfs. Inderdaad, vergeetachtigheid is een deel van het plan. Want je kunt jezelf niet opnieuw scheppen als Wie Je Werkelijk Bent als je al weet Wie Je

Werkelijk Bent. Dus heb je er voor gezorgd om te vergeten, zodat je opnieuw mag weten. Sommige mensen noemen het herboren worden. Het is hetzelfde concept. Het gaat over het opnieuw leven schenken aan dat wat je al bent. Of, zoals CwG het steeds zegt, "jezelf te herscheppen".

Dus wat er van ons wordt gevraagd, en ons de mogelijkheid wordt geboden, te doen in onze moeilijkste omstandigheden is om hen die zichzelf onze vijanden noemen te zegenen, zegenen, zegenen.

Het is moeilijk deze concepten uit te leggen aan iemand die pas is verkracht, gemarteld, pijn gedaan of beschadigd op wat voor manier ook. Toch mag men zich in zulke moeilijke tijden wenden tot het voorbeeld dat voor ons is geplaatst door de grootste leraren. Een van hen, zoals je je zult herinneren, werd aan een kruis genageld en achtergelaten om te sterven. En zijn woorden over hen die hem kruisigden klinken na in onze oren en zingen in onze zielen tot op de dag van vandaag.

Nu Sara, laten we doorgaan naar jouw tweede vraag over hoe God biseksuelen en homoseksuelen ziet. Deze vraag komt vaker naar voren dan bijna iedere andere vraag die ik in de correspondentie ontvang. Mensen gaan door ongelooflijke angst bij dit onderwerp, en ik vind het erg treurig. Ik vind het treurig omdat het zo onnodig is. God zal je nooit veroordelen, nooit. Voor wat dan ook. Het argument kan worden aangehaald dat de Bijbel homoseksualiteit niet veroordeelt. Een even sterk argument kan worden aangehaald dat het dat wel doet. Of het wel of niet bestaat is niet het punt. Maar als de Bijbel het wel veroordeelt, doet het dat om dezelfde reden als dat alle andere veroordelingen bestaan: angst. Wat we vrezen, veroordelen we. Wat we liefhebben, prijzen we. Slechts degenen die homoseksualiteit vrezen veroordelen het. Omdat God niets vreest, veroordeelt God het niet - of iets anders.

Er valt zoveel meer te zeggen over dit onderwerp, en over de hele vraag van de menselijke seksualiteit. Ik hoop en ben van plan dit uitgebreider te behandelen in een toekomstig boek. Voor nu, hoor dit: er is geen vorm waarbij de uiting van liefde die puur en oprecht is ongepast is.

Ik wens je het beste tijdens je reis, Sara. Je bent op een voortreffelijke tijd in je leven. Geniet van ieder moment, en noem het het grootste geschenk.

Knuffels,

Neale

"Waarom zoveel pijn?"

Beste Neale,

Er zijn veel dingen uit je boek die ik niet begrijp. Tot zover heb ik het twee keer gelezen. Het komt over alsof je zegt dat sommige (of de meeste) mensen er voor kiezen om te doen wat slecht lijkt - om anderen te schaden. Ze geloven dat wat ze verkrijgen - geld, macht, wat dan ook - hen gelukkig zal maken. Ze hebben deze waarden van anderen overgenomen en zich eigen gemaakt, in plaats van te herinneren wie ze werkelijk zijn, uitingen van God. Hun slachtoffers hebben er zogenaamd op de een of andere manier voor gekozen om slachtoffer te zijn, als ik je boek goed begrijp. Ze plaatsen zichzelf op het tijdstip en de plaats en in de situatie waar ze geschaad kunnen worden.

Dit zou logisch zijn als je geloofde in karma. Het zou het gevolg zijn van hun handelingen en gedragingen uit vorige levens. Zelfs de dood van kinderen zou begrijpelijk zijn. Op de een of andere manier verdienen ze zo'n lot. Maar als je niet gelooft in karma, zou dit oneerlijk lijken, vooral in het geval van kinderen. Als iemand hen wat aandoet, of ze vermoordt voordat ze tijd hebben gehad om te herinneren wie ze werkelijk zijn, klinkt het alsof ze het leven van voren af aan moeten beginnen inclusief de pijn die dat met zich meebrengt totdat ze zich herinneren wie ze werkelijk zijn. Ik heb kinderen gezien die ongelooflijk veel fysieke en emotionele pijn hebben ervaren dat ze psychotisch zijn geworden.

Als God echt van ons houdt, waarom wil Hij dat we pijn ervaren als we het niet verdienen? Ik kan pijn begrijpen die ons waarschuwt voor gevaar, zoals het aanraken van een hete kookplaat. Maar pijn die wordt veroorzaakt door de kwade keuzes van andere mensen (ja, dat IS oordelend maar daar sta ik voor in), is anders. Het klinkt alsof het boek zegt dat we ondanks zulke grote pijn gedachten zouden moeten produceren die zijn "geworteld in liefde", om te zorgen voor een ander soort uiting op het fysieke vlak.

Of maakt het God niet uit wat we ervaren, of wat Hij door ons ervaart? Het lijkt erop dat Hij zegt dat het doel van het leven is om dingen te ervaren. Leer er niet van, ervaar het alleen. En op een manier verandert het allemaal in liefde.

Het spijt me dat ik hier bitter over ben. Ik heb teveel pijn gezien om het vrolijk van me af te schrijven alsof ik echt zou willen denken dat het herinneren dat ik God ben er voor zal zorgen dat ik verrukt ben en de wereld uiteindelijk verander. Ja ik wil het wel geloven, maar het klinkt te goed om waar te kunnen zijn.

Ik hoop van je te horen, Neale. Ik hoop dat je het niet erg vindt dat ik

prik in de richting van je ballon.

Zoe
per e-mail

Beste Zoe,

Je vragen zijn belangrijke vragen, en nee, natuurlijk vind ik het niet erg dat je "prik in de richting van mijn ballon". Laat me naar een aantal van je vragen individueel kijken.

Je vroeg: "Als God echt van ons houdt, waarom wil Hij dat we pijn ervaren als we het niet verdienen?" Om te beginnen "wil" God niet dat we pijn ervaren. God "wil" niets. God ervaart Zichzelf door ons, en kent Zichzelf opnieuw op deze manier. God komt niet voort uit "willen", maar uit Totaal "Hebben". Dus is het een onnauwkeurige vaststelling om te zeggen dat God "wil" dat we pijn ervaren. Dit is echter meer dan alleen een semantieke dans [kwestie van formulering, red.]. Ik geloof dat het verschil belangrijk is, omdat als we denken dat God wil dat we pijnlijke ervaringen hebben, we gedwongen worden in een God te geloven die onbegrijpelijk is. (Dit is trouwens de God waarin de meeste georganiseerde religies willen dat we geloven).

Nu kunnen we dus een beeld van God voor waar aannemen die niet "wil" dat we pijnlijke ervaringen hebben - net zoveel als dat Hij/Zij "wil" dat we ze vermijden. God heeft geen voorkeur in deze zaak voor de ene of andere manier. Gods Proces, als je me toestaat, is gewoon om ons toe te staan alles te scheppen dat WE kiezen. En alles dat ons toekomt - Alles - kiezen we.

Dat is moeilijk voor sommigen van ons om te geloven, ik weet het...en dus vinden we het makkelijker om te geloven dat God deze vreselijke ervaringen brengt. Je moet de ironie hiervan zien. Niet bij machte te geloven dat we dit onszelf aan zouden doen, hebben we veel makkelijker geaccepteerd dat God dit ons aandoet. Verbazingwekkend.

Toch ben ik er door God van verzekerd dat het precies andersom is. We roepen iedere gedachte, ieder woord, iedere ervaring over onszelf af. Nu over het WAAROM.

De menselijke Ziel is Eeuwig. Het is op een reis van oneindige vreugde, ieder aspect van het Leven vierend dat er bestaat, het Zichzelf toestaand op te merken en te scheppen, te ervaren en te vervullen, Wie Het Werkelijk Is. 'Een Ongewoon Gesprek met God' legt vrij duidelijk uit "waarom goede mensen slechte dingen overkomen".

Voor de Ziel om te weten en Zichzelf te ervaren als ieder willekeurig ding, moet precies het tegenovergestelde in de ruimte komen. Dat is waarom, het ogenblik dat je iets beslist over jezelf - wat dan ook - precies het tegenovergestelde in je leven zal komen. Want om in dit relatieve bestaan te kunnen ervaren, kan heet niet heet zijn zonder Koud, kan lang niet lang zijn zonder Kort, en kun Jij niet Jij zijn zonder dat wat jij niet bent.

Ik geef je hier een erg kort, erg snel antwoord op een erg grote vraag. Herlees het boek een derde maal, als je dat nodig vindt, om dit begrip beter te kunnen omvatten.

Meesters weten en begrijpen dit alles, wat de reden is dat Meesters nooit klagen als ze worden geconfronteerd met ongelooflijke moeilijkheden, maar liever hun vervolgers zegenen, en alle omstandigheden en toestanden die hen bestormen. Meesters weten en begrijpen dat iedere persoon, plaats of ding in hun leven door hen daar is geplaatst - dat zij zich de Juiste en Perfecte ervaringen hebben aangetrokken - opdat ze mogen Weten Wie Ze Werkelijk Zijn.

Meesters begrijpen ook dat geen van ons deze dans alleen doet; we staan hier allemaal samen voor; dat alle Zielen volledig kennis hebben van wat er gebeurt, en dat we, als Partners in de Dans van het Leven, samenkomen in onze huidige Vergeetachtigheid, sommigen van ons spelen de rol van "slachtoffers", sommigen van "slechterikken", dat we het doel van onze Ziel mogen scheppen en vervullen in dit leven. Lees het verhaal over De Kleine Ziel en de Zon nog eens opnieuw.

Nu Jezus begreep dit alles, en dat is waarom hij degenen aankeek die hem kruisigden en zei, "Vergeef hen Vader, want ze weten niet wat ze doen." Het begreep dat die andere zielen letterlijk niet wisten wat ze deden. Dat is, ze waren vergeten wie ze werkelijk waren. En ze hadden dat met opzet gedaan, om er voor te zorgen dat ze dit keer de "slechterik zouden kunnen spelen", in JOUW stuk. En, op het moment van hun grootste slechtheid, vertrouwen ze erop dat jij je herinnert Wie Zij Werkelijk Zijn. Door dat te doen genees je hen van hun Slechte Gedachten over zichzelf - de gedachte die hen toestond om zich in eerste instantie zo te gedragen, en dus, jou de mogelijkheid te geven te Weten en te Ervaren Wie Jij Kiest te Zijn. Niemand is ooit naar je toegekomen - niemand - zonder een geschenk voor je in hun handen. Deze realiteit staat tot in detail beschreven in 'Een Nieuw Gesprek met God', waarin God tegen me zegt: "IK HEB JE NIETS DAN ENGELEN GESTUURD."

Nu, Zoe. . .je schreef ook: "Of maakt het God niet uit wat we ervaren, of wat Hij door ons ervaart? Het lijkt erop dat Hij zegt dat het doel van het leven is om dingen te ervaren. Leer er niet van, ervaar het alleen.

En op een manier verandert het allemaal in liefde."

Nee (zoals ik heb uitgelegd), God "maakt het niet uit" wat we ervaren, niet in de zin dat Zij enige voorkeur heeft. God kijkt gewoon hoe we ons Zelf op een bepaalde manier ervaren, en nodigt ons uit (en geeft ons de kracht) om opnieuw te kiezen.

Hoewel God niet zegt, zoals jij suggereert, dat "het doel van het leven is om dingen te ervaren". God zegt in het boek dat het Doel van het Leven is om te Scheppen en te Ervaren Wie We Werkelijk Zijn...en dat we dat ieder moment van elke dag Beslissen en Kiezen met iedere gedachte, handeling en ieder woord.

God adviseert ons ook om niet te oordelen over de ervaring van een ander...inclusief heel kleine kinderen die buitensporig lijden, of zijn geboren met een fysieke of mentale beperking, of wat dan ook. Het is natuurlijk voor ons om verdriet te voelen, ons boos te voelen, om allerlei soorten emoties door te maken over deze schijnbare onrechtvaardigheden...zelfs om verbitterd te raken, onze vuist te ballen naar de hemel. Toch zegt God, "Oordeel niet, je kent de Reis niet waaraan de Ziel van een ander is begonnen." God zegt ook dat op het ogenblik van de grootste duisternis, "Je stem niet te verheffen met oordeel, maar liever, een Licht voor de duisternis te zijn, en het niet te veroordelen."

Ik hoop dat dit je helpt, Zoe.

Knuffels,

Neale

"Over Liefde en Seks"
29/01/03

Beste Neale,

Elke week lees ik de nieuwsbrief met volop mooie onderwerpen en ideeën. Een groot gebied waarvan ik denk dat we bang zijn het te bespreken is seksualiteit. Ik ben 24 en vandaag de dag ontmoet ik steeds vaker andere jongeren die de overtuiging delen dat ze niet slechts met één persoon willen zijn en het "huwelijksding" willen doen. We stellen ons een wereld voor waarin je vrij kunt liefhebben en geliefd wordt. Maar veel ouders en anderen van oudere generaties werken tegen. Heb je enige suggesties hoe we onze angst om alleen te zijn kunnen overwinnen en dit issue van liefde en seksualiteit kunnen bespreken waar veel jongeren vandaag de dag mee geconfronteerd

worden?

Hoogachtend,

Nailah
Californië (V.S.)

Hallo, mijn vriend. . .

Ik ben blij dit met je te bespreken, en ik weet zeker dat het onderwerp niet alleen de jeugd interesseert, maar mensen van alle leeftijden. Gesprek met God, Nailah, zegt dat Vrijheid de kern van Liefde is. Liefde beperkt, begrenst of beheerst nooit iemand. Liefde zegt nooit Nee.

Ik denk echt dat zo'n wereld mogelijk is. Ik geloof echt dat mensen kunnen leren hun angsten los te laten en zo te leven, en ik geloof echt dat het eerder vroeger dan later gebeurt als meer mensen zich er voor inzetten.

Laten we ons allen er voor inzetten, mijn nieuwe vriend, voor het scheppen van zo'n werkelijkheid. Het zal een grote verschuiving vereisen in het bewustzijn van velen. De angst van mensen omtrent liefde en seksualiteit is complex en kent vele gezichten. Het heeft te maken met een angst voor een gebrek, angst voor een tekort, zowel in zichzelf als in de rest van de wereld.

Als het je wanhopig duidelijk is dat er "niet genoeg" is, dan zul je er wanhopig zeker van zijn elke vorm van onbegrenst delen tegen te gaan, om de liefde en aandacht die jij het meeste koestert van iemand die je liefhebt te behouden.

Maar er zijn ook andere redenen, Nailah, om je leven op een bepaalde manier te structureren dat het exclusief is, en op sommige gebieden enkelvoudig en toegewijd. Angst is niet de enige motivatie.

Welnu, als je met meer dan één persoon wilt zijn, geef jezelf dan gewoon toestemming om dat te doen. (Misschien heb je dat al gedaan.) Met 24 heb je niet de goedkeuring van je ouders nodig, of van iemand anders. Wees alleen bewust, eerlijk, en verantwoordelijk met betrekking tot de gevolgen.

Bewust betekent dat we voortdurend proberen bewust te zijn van wat we doen en het effect dat het heeft op onszelf, anderen, en onze omgeving.

Eerlijk betekent dat we voortdurend proberen de hele waarheid te

zeggen, eerst tegen onszelf, dan tegen anderen, over wat we doen en waarom.

Verantwoordelijkheid betekent dat we voortdurend proberen om er helemaal klaar voor te zijn, bereid en in staat om te doen wat nodig is om eerlijk, volwassen en gepast te handelen op wat voor uitkomsten voortkomen uit onze keuzes en handelingen.

Dit alles gezegd hebbend, Nailah, durf ik te wedden dat voordat je mijn leeftijd bereikt je je zult bedenken wat "het huwelijksding" betreft. Dat zal gebeuren wanneer je iemand vindt die zo goed op je aansluit, die jou zo goed aanvoelt, die zo bekend aanvoelt voor je ziel, dat je je niet kunt voorstellen dat je van die persoon vandaan bent. Je zult niet alleen bij die persoon willen zijn, maar je zult met niemand anders op die manier willen zijn.

Je zult een partnerschap met die persoon willen vormen. Je zult samen de lange weg van het Leven willen bewandelen. Niet omdat je eenzaam bent, maar omdat de uitzinnigheid van Gedeelde Vreugde op de kleinste momenten van je leven (misschien vooral op die momenten) niet te vergelijken is met iedere andere vreugde die een relatie te bieden heeft. En ook omdat er iets bestaat dat ik het Comfort van Continuïteit noem, wat lange termijnrelaties met een enkele Veelbetekenende Ander op vele manieren bevredigender maakt dan elke andere vorm van relaties die ik heb ervaren.

Hoe dan ook, mijn vriend, ben ik het voor het grootste deel eens met wat je zegt. Zelfs bij "het huwelijksding" hoeven er geen beperkingen of grenzen te zijn van wat voor soort dan ook. Je zou misschien eens een klein wit boekje in willen zien dat mijn vrouw, Nancy, en ik een paar jaar geleden hebben samengesteld. Het heet 'The Marriage Vows from Conversations with God' [slechts in Engels verkrijgbaar, red.]. Het is perfect voor mensen die willen bouwen aan een lange termijnrelatie, maar dat op een nieuwe manier willen doen.

Ik zou nog een klein boek voor willen stellen, 'Over relaties - naar een spirituele levenshouding'. Het maakt deel uit van een serie boeken die ik schreef als antwoord op de verzoeken van velen voor verdere uiteenzetting van hoe de wijsheid uit de 'Met God'-boeken toegepast zou kunnen worden in het leven van alledag. Dit deel behandelt intieme relaties in het bijzonder, en het haalt direct de vragen aan die je hier stelde. Ik stuur je liefde, Nailah.

"Hoe kunnen twee uitkomsten met elkaar rijmen?"

Beste Neale...

Mijn wil zal geschieden op aarde...daar hou ik van. Maar wat gebeurt er wanneer jouw wil precies het tegenovergestelde is van de mijne? ...bijvoorbeeld de keuze om een voetbalwedstrijd te winnen...geen gelijkspel...een van ons zal winnen.

God staat aan allebei de kanten...dus wanneer een van ons wint, is dit niet een tegenstelling, omdat we allebei moeten winnen om de wil van ons beiden werkelijkheid te laten worden?

Vrede,

Bivok per e-mail.

Hallo...

Ik wil "willende participatie" begrijpen in een culturele context. Zoals in De Kleine Ziel en de Zon, spreekt het groepsbewustzijn van culturen af dat de een toegeeft aan de ander? Het lijkt erop dat we door de tijd heen voortdurend roofzuchtig hebben gehandeld. Maar ik begrijp het niet in het licht van het Kleine Ziel-principe van "willende participatie". Ik kan me er niet mee verenigen wat er gebeurde met de indianen. Zij waren willende participanten? De afrikanen die als bezit werden gehaald wilden dat? En de Oost-Europese Joden? En de Rwandesen? En hoe zit 't met de Afghanen?

Hoogachtend,

Paula per e-mail

Beste Bivok en Paula...

Jullie stelden allebei ongeveer dezelfde vraag, dus is hier een gecombineerd antwoord. We zijn allen mede-scheppers, en Goddelijke Wil brengt in onze werkelijkheid de ervaring voort die we samen scheppen op deze planeet. We praten hier over een metafysisch principe, wat te maken heeft met het gebruik en het beïnvloeden van levensenergieën, en wie de Principes van het Leven het meest compleet begrijpen en gebruiken, brengen de meest consequente ervaringen voort.

En de eerste regel is om zonder de behoefte te leven voor een bepaald resultaat. Het doel van het leven is niet om een reeks van specifieke uitkomsten te produceren in de fysieke wereld, maar om te scheppen, te uiten en te ervaren: de mooiste versie van de meest verheven Visie die je ooit gehad hebt over Wie Jij Bent.

Je weet het misschien niet, je bent je er misschien niet bewust van, welk resultaat het beste voor jou is in een willekeurige omstandigheid. Je denkt misschien dat je het niet weet, maar dat is slechts op een bewust niveau. Toch scheppen we op veel niveaus, inclusief het Onderbewustzijn en het Bovenbewustzijn.

Vriendschap met God bevat een gedetailleerde uitleg van dit alles. Lees het maar eens na. Ondertussen, in gevallen waar twee uitkomsten plaatsvinden die elkaar tegen lijken te spreken, is het advies van CwG altijd hetzelfde: zie de perfectie.

De parabel van De Kleine Ziel en de Zon doet vermoeden dat onze uitkomsten en ervaringen inderdaad worden geproduceerd zoals afgesproken is met elke ziel die betrokken is in de ervaring, die zijn rol speelt in het voortbrengen van het resultaat.

Dus lijken er "winnaars", "verliezers", "slachtoffers" en "schurken", etc. te bestaan. In waarheid, zegt CwG, bestaan die dingen niet; geen slachtoffers en geen schurken, er zijn alleen zielen, die zichzelf willen ervaren.

Knuffels,

"ZIJN tegenover DOEN - Een vraag beantwoord"

Beste Neale...

Ik wil niet moeilijk te doen, maar ik vraag me iets af. Na het lezen van bijna al jouw boeken en het bestuderen van "doen tegenover zijn", wat ik heb opgenomen in mijn eigen doen en laten; vraag ik me nu af waarom we ons nu organiseren om doeners te worden? Punt nummer 3 op jouw website zegt, "Er is niets dat we moeten doen." Leg alsjeblieft uit wat lijkt op een verschuiving in jouw uitgangspunt.

Groeten,

Horace (13/02/03)

Hallo, Horace...

Bedankt voor het stellen van je vraag. CwG zegt inderdaad, "Er is niets dat we moeten doen." Het spreekt over het aannemen van een staat van zijn als het meest nuttige spirituele werk dat we op ons kunnen nemen. CwG zegt echter niet dat er niets is dat je ZULT doen.

Het bedoelt eigenlijk precies het tegenovergestelde.

Gesprek met God maakt het duidelijk dat mensen nooit op zullen houden dingen te doen - wat het een "staat van doen" noemt. En mensen zouden niet op moeten houden dingen te doen. Want het is door wat we DOEN dat we LATEN ZIEN wie we ZIJN. CwG zegt alleen dat er niets is dat je MOET doen en bedoelt precies dat. Er is niets in het bijzonder dat we als mensen vereist worden te doen. Toch zullen we altijd IETS doen. Het is de aard van de menselijke ervaring. Geen van ons zal ergens gaan zitten en naar de muur kijken, in- en uitademend met een starende blik. (En zelfs als we dat deden, zouden we iets doen.)

Je kunt doen niet tegenhouden. Het is een functie van het leven. Alle Leven doet IETS. Dat is, alle leven BEWEEGT. Niets - absoluut niets - staat stil. Levensvormen die doen wat ze doen MET EEN REDEN worden "bewuste wezens" genoemd. Alle bewuste wezens doen dingen. Dit is waar zonder uitzondering.

Om het verder uit te leggen, "bewust wezen" betekent om "bewust te zijn", of "weten" te ZIJN, met "intelligentie". Dit, in tegenstelling tot een levenskracht dat iets is zonder te weten waarom (een steen, bijvoorbeeld, of, we kunnen veronderstellen, een vlieg).

Nu is het probleem met sommige bewuste wezens dat ze denken, het geschenk van zelfbewustzijn gekregen te hebben (dat is, het Weten van Zelf), dat ze nu IETS IN HET BIJZONDER moeten doen als betaling daarvoor. Sommige bewuste wezens zijn zo dankbaar dat ze het vermogen hebben om zichzelf te kennen ALS bewuste wezens, dat ze hun eigen soort God scheppen, aan wie ze voelen dat ze dank verschuldigd zijn en trouw moeten bewijzen door zich op een bepaalde manier te gedragen.

Wat Gesprek met God zegt is dat het doen van specifieke dingen, waarvan je denkt dat je ze MOET doen, niet de manier is om dank te betuigen; het is niet de manier om "in de hemel te komen". Het is niet de weg terug naar God. Het is niet de weg naar verlichting, of nirvana, of wat je het verder ook wilt noemen. Het zegt dat "trouw bewijzen" aan God niet nodig is.

Dus, zegt CwG: "Er is niets dat je moet doen." En het moedigt je allereerst aan om je in plaats daarvan te richten op wat je wenst te zijn. Wens je aardig te zijn? Wil je zorgzaam zijn? Wil je geduldig en meelevend en gul en liefhebbend zijn?

Goed. Wat voor beslissing je daar nu ook over hebt genomen, - beslissingen die een vlieg of een steen niet zouden kunnen maken, omdat die levensvormen niet zelfbewust zijn - die beslissingen

gemaakt hebbend, heb je de plaats gedefinieerd waar je VANDAAN zult KOMEN in de uitingen van doen in je leven.

Wanneer eerst Zijn wordt gekozen, wordt doen een uiting daarvan. Bij de meeste mensen is het andersom. Ze DOEN dingen om iets proberen te ZIJN. Ze doen dit en ze doen dat, om proberen te zijn wat ze "gelukkig" noemen. Of ze doen dit en ze doen dat om te "zijn" wat ze "veilig" noemen. Of wat dan ook. Met andere woorden, ze gebruiken hun staat van doen als een MIDDEL tot het bereiken van een EINDE.

Maar mensen die DOEN zien als een EINDE dat de middelen HEILIGT, zijn meesters. Want het MIDDEL is ZIJN. Wanneer je aardig BENT (om een voorbeeld te noemen), DOE je automatisch aardige dingen. Het ZIJN wordt het MIDDEL waarmee je EINDIGT een bepaald iets te doen (of niet iets anders in het bijzonder).

Snap je?

Dus onze "oproep tot actie" met Humanity's Team is niet tegengesteld aan de CwG boodschap. We vragen iedereen die CwG heeft gelezen en die de boodschap heeft beleefd om hun ZIJN in HANDELEN om te zetten. Dat is, om DE VOLGENDE STAP TE ZETTEN in hun evolutie als hogere WEZENS door DAT TE LATEN ZIEN DOOR WAT ZE DOEN.

Onthoud, het was Gesprek met God dat zei, "Politiek is een uiting jouw spiritualiteit."

Wat Humanity's Team aanmoedigt is dat alle mensen nu Spirituele Activisten worden. Dat is, om jouw SPIRITUALITEIT te ACTIVEREN. Dat betekent dat je jouw zijn vertaalt in doen in de wereld waarin je leeft.

Ik observeer dat het niet langer nuttig of van het hoogste voordeel is voor "spirituele mensen" om ergens te zitten en naar de muur te kijken, of naar een kaars te staren, terwijl de wereld om hen heen naar de verdoemenis gaat. Het probleem in de wereld van vandaag is dat de beschaafden niet georganiseerd zijn, en de georganiseerden niet beschaafd.

Humanity's Team is van plan dat alles te veranderen.

Nogmaals bedankt, Horace, voor je vraag. Het was een goeie, en ik hoop dat mijn antwoord dingen verheldert.

Liefs,

Neale

"Waarom wordt mijn Vertrouwen vaak beantwoord met Verraad?"

26/02/03

Beste Neale,

Mijn antwoord op of we wel of niet een oorlog met Irak zouden moeten beginnen wordt vertroebeld door mijn verwarring over het verschil tussen het zijn van een liefdevol, zorgzaam persoon en het zijn van een voetveeg. Ik plaats mezelf steeds in de positie waarin ik personen vertrouw en mijn vertrouwen later geschaad zie. Zou je het verschil uit kunnen leggen tussen het liefhebben van iemand en het over je heen laten lopen?

Laat me het uitleggen. Ik ben een advocaat. Ik stem er vaak mee in om cliënten te vertegenwoordigen als ze beloven mijn honorarium te betalen NADAT ik hun zaak heb behandeld. Bijna zonder uitzondering betaalt de cliënt me dan niet en voel ik me verraden. Ik denk dat ik toestem om hen te vertegenwoordigen uit liefde en een oprecht verlangen hen te helpen, maar betekent helpen dat ik me zo door hen moet laten misbruiken? Als ik echt van een persoon houd en aardig tegen hem ben zoals God zegt, waarom wordt mijn vertrouwen dan vaak beantwoord met verraad? Zouden alle bedrijven niet failliet gaan als ze allemaal zouden doen waar God over spreekt?

Ik heb ook slechte ervaringen gehad met het geven van geld aan bedelaars. Ik kom er dan later achter dat ze het geld hebben gebruikt om alcohol te kopen of dat het verhaal dat ze me vertelden niet waar was. Als een gevolg daarvan, geef ik bedelaars geen geld meer en ben ik hen en enkele van mijn cliënten gaan verachten. Ik ben van mening dat zij zichzelf in deze situatie hebben gemanoeuvreerd en dat als ik hen geld geef of zorg voor een financiële meevaller, het hun huidige situatie alleen maar zal verlengen. En toch was ik enorm geraakt door jouw leven op de straat en hoe gulle mensen jou hebben geholpen eruit te komen. Zie je mijn conflict? Is mijn houding van het niet willen geven van geld aan bedelaars egoïstisch? Het voelt alsof het ingaat tegen wat God zegt in jouw boeken. God wil toch zeker niet dat je een voetveeg wordt als Hij zegt iedereen te vergeven en gul te zijn met je geld!

Wat moet ik leren van deze ervaringen die komen en gaan in mijn leven? Het lijkt alsof het me leert om voor mezelf op te komen en mezelf te behandelen met respect, maar dit lijkt tegen de passages uit jouw boek in te gaan die gaan over gul en liefdevol zijn. Op welk punt verandert het liefhebben en vergeven van mensen in het misbruikt

worden? Aan de andere kant, op welk punt verandert het weigeren iemand te helpen in egoïstisch zijn? Verwar ik liefde en vergeving met iets anders?

Nu, terug naar de oorlog. Mijn ervaring met criminelen wijst uit dat de meeste van hen niet veranderen en dat mensen die hen geven wat ze willen er alleen voor zorgen dat ze in hun huidige situatie blijven. Goedbedoelende mensen probeerden Hitler tot vrede te bewegen totdat het bijna te laat was. Verzoeningspolitiek veranderde zijn gedrag niet. Hij zag het zelfs als een teken van ZWAKTE en ging door met het misbruiken van hen die hem tot vrede probeerden te bewegen. Verzoeningspolitiek gaf hem mogelijk de tijd die hij nodig had om sterker te worden en maakte het moeilijker voor de Geallieerden om hem te verslaan.

Volgens mij is het hetzelfde met Saddam Hussein. Ik was diep geraakt door de gebeurtenissen van 11 september. Ik denk dat Saddam op de een of andere manier betrokken was bij wat plaatsvond. Onze vijanden hebben openlijk gezegd dat ze zullen proberen ons iets aan te doen dat vergelijkbaar is met 11 september. Is het nietsdoen of zachtjes toespreken van mensen die liefde en vergeving niet respecteren een vergissing? Ik houd niet van de gedachte van oorlog. Maar, is oorlog soms niet nodig om te voorkomen dat mensen hun gedrag voortzetten? Of is mijn mening alleen vertroebeld door de ervaring die ik heb gehad met mijn criminele cliënten? Enkele gedachten die je me zou kunnen aanreiken over dit onderwerp zouden erg worden gewaardeerd!

John F.

Beste John,

Bedankt voor jouw interessante en bedachtzame brief. Er is slechts één reden om iets te doen, en dat is om bekend te maken, te uiten en te vervullen, te worden en te ervaren Wie Jij Werkelijk Bent.

Dat is de enige reden dat ik geld weggeef - om maar een voorbeeld te gebruiken dat je aanhaalde in jouw vraag. Ik geef geen geld weg om andere mensen te helpen. Daarom is wat zij doen met het geld voor mij niet relevant. Wanneer ik iemand op straat zie bedelen voor geld, vraag ik hem niet waar ze het voor willen gebruiken. De enige vraag is, kies ik er voor om te geven wat ik heb? Als ze zich omdraaien en het gebruiken om alcohol te kopen, of voor een ander "onaangenaam" doel, zijn dat niet mijn zaken.

Mijn baas vroeg me nooit wat ik ging doen met mijn salaris wanneer hij

me betaalde. Noch vraag ik dat nu aan mijn werknemers.

Vergelijkbaar, leen ik nooit geld aan een vriend - of wat dat betref wie dan ook. Ik neem aan dat het geld dat ik aan een ander geef die het nodig heeft voor altijd verdwenen is. Als ik het terugkrijg is dat mooi, maar ik verwacht het nooit. Ik sta niemand toe geld van me te lenen als ik denk dat ik zelf nodig heb en het terug moet krijgen van ze.

Ik zou iemand ook nooit een dienst verlenen gebaseerd op hun belofte om me daar op een dag voor te betalen. Ja, de meeste mensen zouden failliet gaan als ze op deze manier zaken deden, tenzij ze het percentage van deze manier van zakendoen beperkten. Ik bied 20 procent van mijn diensten aan als pro bono werk voor anderen. Als ze zeggen, "doe dit nu voor me en ik zal je later betalen," zeg ik "goed". Maar ik zal ze er nooit aan houden. Ik ga er niet "achteraan" als zij dat niet doen. En ik koester geen wrok of heb er slechte gedachten over.

Als ik advocaat was, zou ik van tevoren beslissen om een bepaald percentage van mijn werk pro bono te doen, en het daarbij laat. Ik zou mijn cliënten niet vertellen dat het pro bono werk was. Ik zou zijn belofte accepteren om me te betalen wanneer hij kan. Ik zou alleen niet boos worden als hij dat niet deed, omdat ik hem aan het begin van de maand of jaar in mijn pro bono percentage zou hebben ingecalculleerd.

Als hij me dan toch zou betalen, zou dat mij gewoon in staat stellen om een pro bono zaak extra aan te nemen dan ik had gepland. Ik word nooit kwaad als mensen me niet terug betalen.

Ik verwacht het nooit. In het leven heb ik zelfs geleerd om niets te verwachten en iets te vereisen - behalve van mezelf. Ik eis van mezelf dat ik elk moment zal handelen in overeenstemming met Wie Ik Werkelijk Ben. Ik voldoe niet altijd aan deze verwachting, niet meer dan iemand anders dat doet. En ik word niet boos op mezelf of straf mezelf niet wanneer ik dat niet haal. Ik ga gewoon door en probeer het nog eens.

Wat de oorlog betreft John, geloof ik dat we een recht hebben om onszelf te beschermen wanneer we geconfronteerd worden met een directe dreiging. Ik geloof niet dat we het recht hebben om een ander preventief aan te kunnen vallen, gebaseerd op de angst dat hij ons eerst aan zou kunnen vallen. De meerderheid van de VN Veiligheidsraad vindt dat we Irak vijf maanden meer zouden moeten geven om te voldoen aan de ontwapeningsresoluties, en dan actie te ondernemen. Is vijf maanden een te hoge prijs om te betalen voor het handhaven van de wereldvrede, en om een oorlog te beginnen als het moet, met onze bondgenoten aan onze zijde? Ik dacht het niet.

We hebben langer dan dat gewacht voor Noord-Korea om de lijn te

overschrijden, en we kunnen hetzelfde doen met Irak.

Bedankt voor het schrijven.

Knuffels.....

"Ik ben vermoord...wat betekent dit?"

Beste Neale,

Ik heb 'Een Ongewoon Gesprek met God' net uitgelezen. Mijn hart is er vol van, en mijn gedachten ook, en natuurlijk heb ik een miljoen vragen! Ik ben gestorven...om precies te zijn, ben ik vermoord door mijn echtgenoot...in 1987 en ik worstel ermee om te begrijpen wat dat - en al dat me sindsdien is overkomen - allemaal betekent. Ik voel dingen en weet dingen nu op een ander niveau, en er lijkt niemand te zijn die me kan helpen het te begrijpen. Dit boek, naast mijn eigen gesprekken met God, lijkt er het dichtste bij in de buurt te komen. Kun jij dit fenomeen bespreken?

Shirley, Florida (V.S.)

Beste Shirley,

Je vroeg me wat al dat je in je leven is overkomen betekent, en het antwoord dat ik je kan geven is dat het precies betekent wat jij wilt dat het betekent.

Daarmee probeer ik een grote boodschap over te brengen en de hoogste waarheid uit 'Een Ongewoon Gesprek met God', namelijk dat jij de schepper bent van jouw eigen werkelijkheid, en dat gebeurtenissen op en van zichzelf helemaal niets betekenen.

In 'Een Nieuw Gesprek met God', zegt God tegen me, "ik heb je niets dan engelen gestuurd", en ik vat dat op als dat alle mensen, plaatsen en gebeurtenissen in onze levens daar zijn geplaatst in perfecte volgorde door een perfect Universum, zodat we de perfectie van het scheppen van wie we nu verkiezen te zijn perfect kunnen uiten en perfect kunnen ervaren. Daarom is de vraag niet wat dit alles betekent, maar wat jij kiest dat het betekent, en wat kies je voor jezelf om daar in relatie daarmee te zijn?

Je vertelt me dat je nu dingen voelt, en dingen weet, op een ander niveau, en dat er niet iemand lijkt te zijn die je kan helpen het te begrijpen. Het zou je goed kunnen doen om op te houden een ander persoon te zoeken die je zou kunnen helpen het te begrijpen, en eerder te gaan naar de bron van de grootste wijsheid die in jou huist, en daar te zoeken naar begrip. Ik ben niet verrast dat je de dingen nu anders bekijkt. Deze dingen overkomen vaak mensen die grote trauma's hebben ondergaan of mensen die echt zijn "gestorven" in de klinische zin. Het is erg normaal voor die personen om "terug tot leven te komen" met nieuw en groter begrip, waar erg weinig mensen mee in aanraking kunnen komen.

Terwijl ik niet verbaasd ben dat je jezelf in deze situatie bevindt, begrijp ik hoe het tot op zekere hoogte geheimzinnig kan zijn, zonet verontrustend. Ik hoop dat je er niet door verontrust bent, maar dat je, zoals ik heb voorgesteld, terugkeert naar de Godsbron die zich in jou bevindt voor vrede en troost, voor begrip en inzicht, voor hoger bewustzijn en een groter vermogen om al het voorafgaande en wat nog gaat gebeuren te begrijpen.

Ik hoop dat je de verleiding kunt weerstaan om van jouw echtgenoot, of iemand anders, de "slechterik" in jouw verhaal te maken, maar dat je naar een plek zult gaan van vergeving en, uiteindelijk, zelfs naar een plek waar je duidelijk ziet dat vergeving niet nodig is. Alle dingen gebeuren perfect in Gods wereld, herlees alsjeblieft 'Een Ongewoon Gesprek met God' voor een grotere duidelijkheid over de redenen waarom deze dingen gebeuren.

In het boek wordt duidelijk gesteld dat gebeurtenissen die plaats hebben als unieke constructies naar ons toe worden geroepen door onszelf, zodat we het juiste en perfecte gereedschap kunnen hebben bij het scheppen van wie we willen zijn en dus worden wie we werkelijk zijn. Wij zijn uiteindelijk een wezen van onze eigen schepping.

Ik weet niet of dit enige hulp voor je is, Shirley, maar het is de observatie die ik op dit moment moet maken. Ik respecteer de moeilijkheid van je ervaring, en ik zie dat je veel moed en kracht hebt terwijl je je er een weg door baant, zelfs tot op de dag van vandaag. Ik moedig je aan om je te bevinden op die plek van moed en kracht en om het te delen met hen wiens levens je raakt.

Knuffels,

A handwritten signature in cursive script, appearing to read 'Deane'.

"Wraak en Rechtvaardigheid: is er een verschil?"

Beste heer Walsch...

Ik heb 'Een Ongewoon Gesprek met God' bijna uitgelezen, en ik ben er zeker van dat (zoals God, Hij, Zij, Het, Jij of Ik zeg!) ik het steeds weer zal moeten lezen om het helemaal te begrijpen, als ik ooit zover kom. In een van uw nieuwsbrieven hoop ik dat u het verschil zult bespreken tussen het willen van wraak en het wachten op gerechtigheid.

Dank u.

Veda
Texas (V.S.)

Beste Veda...

God zint niet op wraak omdat God niet kan worden geschaad. Gerechtigheid is een interessant woord dat ons toestaat om wraak te "rechtvaardigen". Gerechtigheid is ons menselijk systeem om iemand terug te pakken, "gelijk" komen te staan, of onszelf te beschermen van de volgende door ons voorgestelde pijn.

Alle pijn is ingebeeld (net als al het fysieke leven). Als we onszelf inbeelden pijn gedaan te zijn, beelden we ons ook vaak in dat we de pijn "ongedaan moeten maken" door het een ander "betaald te zetten". Of, op zijn minst, beslissen we om onszelf te beschermen tegen het opnieuw "pijn gedaan te worden".

Dit gedachtesysteem ligt aan de wortel van al dat we "rechtvaardigheid" zouden noemen. Het is een krankzinnig gedachtesysteem in de zin dat het rust op een waarheid die geen waarheid is, maar een leugen: het idee dat we pijn gedaan of zelfs ook maar beschadigd kunnen worden.

Een van de grote lessen van de Jezuservaring was dat zelfs de dood ons niet kan overwinnen; dat we allen Zonen van God zijn. Dit is een les die over het hoofd is gezien door iedereen behalve een handvol Meesters die nu op deze planeet rondlopen.

Want voor diegenen die doorgaan met geloven in een paradigma dat suggereert dat we niet allen krachtige, onsterfelijke wezens zijn, kan het goed zijn om te zien dat het Universum haar eigen systeem heeft voor het bereiken van Balans in alle dingen, en dat systeem heet Oorzaak en Gevolg, of Natuurlijke Uitkomst. Er zijn natuurlijke uitkomsten voor iedere gedachte, ieder woord of handeling...en deze natuurlijke uitkomsten zijn vaak "straf" genoeg, als straf inderdaad is

wat vereist is voor "rechtvaardigheid".

Niemand die God belichaamt - dat is, die leeft in Goddelijkheid - heeft ook maar de geringste behoefte voor wat jij "rechtvaardigheid" zou noemen. Rechtvaardigheid is, in beginsel, dat je wilt dat een ander iets "slechts" overkomt omdat ons iets "slechts" is overkomen. God weet dat God niets "slechts" kan overkomen, en daarom hoeft God een ander niet iets "slechts" te laten overkomen!

Het is allemaal vrij simpel. En, ik geef toe, vrij "verheven". Toch is het dit niveau van denken en ervaren waartoe God ons continu uitnodigt.

God bespreekt rechtvaardigheid nog uitgebreider in De Nieuwe Openbaringen in het gedeelte van de 3 Basisprincipes van het Leven. Misschien komt die informatie je van pas, Veda.

Weet je gezegend,

"Zal het 'weten van het plan' onze ervaring te niet doen?"

Beste heer Walsch...

Ik zou u graag willen bedanken voor 'Gesprek met God'. Ik heb het drie keer gelezen, en word er iedere keer door geraakt. Het voelt zo goed om te weten dat God geen tiran is. In hoofdstuk 1 spreekt God van het loslaten van de herinnering van wie we zijn om te kunnen ervaren wie we zijn. Verandert en/of doet het onze ervaring te niet als we de waarheid kennen, of als deze informatie ons bekend is geworden? En waarom lijkt het dat mensen die op een spirituele queeste zijn - die komen van het rijk van het Absolute naar het Fysieke rijk - hun levens doorbrengen met zoeken van het Absolute...dat waar ze vandaan kwamen? Iedere inbreng die u zou kunnen bieden zou erg gewaardeerd worden. Moge u altijd in zonneschijn lopen, en moge uw hart gevuld zijn met vrede...

Liefs,

Phillip
Tennessee (V.S.)

Beste Phillip...

Je stelt twee erg diepzinnige vragen, Phillip, en ik feliciteer je met het niveau van jouw ontdekking van het CwG-materiaal. Laten we eens kijken of ik met een fatsoenlijk antwoord kan komen.

Laat me eerst naar je tweede vraag gaan. Ik ervaar niet dat we onze levens doorbrengen met het zoeken van het Absolute. Ik ervaar dat we onze levens doorbrengen met het zoeken van onszelf. Ik observeer dat diep in ieder van ons een honger is om te weten en te ervaren wie we werkelijk zijn.

Dan, als we dat weten en ervaren (wat vele levens kan duren), proberen we te scheppen wie we werkelijk zijn - en onszelf opnieuw te creëren. We zijn het geschenk van vergeetachtigheid gegeven zodat we het geschenk van deze herschepping van Zelf mogen ervaren. We kunnen onszelf niet creëren iets te zijn waarvan we weten dat we het al zijn. Toch kunnen we niet "dat niet zijn". Dus doen we het op een na beste. We vergeten dat we dat zijn, onszelf dus toestaand onze ervaring van dat te herinneren en te herscheppen wanneer we klaar zijn dat te doen - gewoonlijk, op het volgende hoogste niveau.

Op jouw eerste vraag, ja, jouw ervaring wordt veranderd door kennis te hebben van het Grotere Plan. Jouw ervaring wordt veranderd door alles dat jou overkomt. Inderdaad, dat is de zin van al dat gebeurt. Maar nee, jouw ervaring wordt niet "te niet gedaan". Onthoud, jij creëert alles wat je ervaart. Jij trekt elk moment naar je toe, en al dat ieder moment bevat, om te gebruiken als het perfecte instrument in de perfecte creatie van jouw perfecte zelf. In jouw creatie schuilt perfectie, en dus is het perfect dat jij ervoor hebt gezorgd dat jouw Zelf zich herinnert wat jij bent vergeten.

De timing van deze ervaring was ongetwijfeld ook perfect. Ik kan je niet vertellen hoeveel brieven ik heb ontvangen waarin me wordt verteld dat Gesprek met God hen toekwam op precies het juiste tijdstip, op precies de juiste wijze. Ik sta hier nooit van te kijken.

Ook, onthoud dit: het ontsluiten van de informatie uit CwG scheidt je niet van jouw eigen vrije wil. Je kunt er voor kiezen om de informatie te geloven of niet. Je kunt beslissen om van het boek te vinden wat je wilt. Jij geeft het boek de bedoeling die het voor jou heeft - en dus, schep jij het als wat het is voor jou. Jij bent een scheidrechter in het Spel des Levens.

Een journalist bezocht laatst een school voor scheidsrechters, en hij wilde uitvissen hoe ze het aanpakken. Want uiteindelijk moeten ze soms best moeilijke beslissingen nemen onder omstandigheden van hoge

druk. Hij dacht dat het een goed hoofdonderwerp zou worden.

De journalist benaderde eerst een beginnende scheidsrechter, die bezig was aan zijn eerste jaar in de divisie, die naar de school toe was gegaan voor een opfrisser tussen de seizoenen door. "Zeg me eens," vroeg de journalist de scheidsrechter, "hoe doe je wat je doet? Wat is het geheim?" En de beginnende scheidsrechter antwoordde, "Simpel. Als het een doeltrap is, noem ik het een doeltrap. Is het een doelpunt, dan noem ik het een doelpunt. Ik noem het wat het is."

De journalist ging toen naar een instructeur op de school, een man die voor meerdere jaren scheidsrechter was geweest in de divisie. "Welnu," zei de oudere man, "het is niet zo pasklaar als je zou denken. Niet alles is zo zwart-wit. Dus voor mij geldt dat als het lijkt op een doeltrap, ik het een doeltrap noem, en als het lijkt op een doelpunt, noem ik het een doelpunt. Ik noem het wat het is."

Uiteindelijk, vond de journalist de eigenaar van de school, een type 'ruwe bolster' die 27 jaar op het veld had gestaan. "Hé," mopperde de oudste scheids, "ze zijn niets totdat ik ze benoem."

Knuffels,

"Het begrijpen van tragedies..."

Beste Neale Donald Walsch...

Ik ben een van de mensen voor wie je 'Een Ongewoon Gesprek met God' hebt geschreven. Er zat niet veel in dat nieuw voor me was, maar het was verbazingwekkend om mijn overtuigingen op papier terug te zien. Ik voelde dat ik op de een of andere manier op het juiste pad was.

Toen, meteen na dat gevoel, kwam het Leven ertussen. De CAT scan van mijn zoon toonde aan dat zijn melanoom zich (erg snel) verspreidde door zijn hele lichaam en dat drastische, verschrikkelijke stappen ondernomen moesten worden. Ik vergat mijn inzichten en geloof compleet, en ik heb grote behoefte aan goede woorden. Dit is zeker een geloofscrisis voor me, en loslaten, toestaan dat de kanker een issue is van mijn zoon, was zeker een uitdaging. Dank u, en blijf schrijven...

Ruth Ann
Oregon (V.S.)

Beste Ruth Ann,

Dank je voor je brief, en dank je voor je eerlijke beschrijving van wat je nu doormaakt. Je uitdaging hier is dit moment, zoals ik het zie, terug in contact te komen met de perfectie van alle dingen. Het is moeilijk om perfectie te zien in het lijden van een ander, vooral wanneer die persoon iemand is die dicht bij ons staat.

Het is moeilijk om perfectie te zien in het heengaan van een ander van dit leven naar het volgende. Vooral wanneer die persoon iemand is die dicht bij ons staat.

Ik herinner me wanneer ik te horen had gekregen dat mijn broer was overleden aan een erg plotselinge hartaanval onder het naar huis rijden in zijn auto. Het was geen nieuws dat ik verwachtte, en het verraste me compleet. Ik was dagenlang neerslachtig, nadenkend over leven en dood, hetgeen dat we plaatsens tussen onze geboorte en ons vertrek, en de zin van dit alles.

Jouw brief is helender geweest voor mij dan mijn antwoord voor jou zal zijn, ben ik bang. Omdat je er voor hebt gezorgd dat ik opnieuw kijk naar het grotere patroon van perfectie dat door al onze levens stroomt.

In het proberen woorden te vinden om je te beantwoorden, heb ik de woorden gevonden om mezelf te beantwoorden, en die woorden zijn deze: Er is niets in Gods wereld, niet een ding in het Universum, dat niet in perfect order is. Alles voltrekt zich volgens dit perfecte ontwerp. Elke ziel is een soevereine entiteit, de ervaringen voor zichzelf scheppend die het wenst te ervaren. Dit is inclusief de ervaring van Transformatie van dit leven naar het volgende.

Wanneer we iemand verliezen die ons dierbaar is, of dat iemand die ons dierbaar is lijdt, is het moeilijk, en begrijpelijk zo, voor ons om verbonden te blijven met dit concept van Goddelijke Orde. Toch weet ik dat de ziel iets niet naar zich toe zal trekken, noch zou God iets aanleveren wat niet exact past bij het huidige doel. Dat doel is evolutie. En soms zijn we ons niet bewust van de behoeften van de ziel en de manieren waarin het voor zichzelf heeft ontworpen om te evolueren. Ik bedoel dat op een bewust niveau, vaak niets ervan logisch overkomt.

Het is alleen wanneer we begrijpen en opnieuw contact maken met de grotere Waarheid dat alle dingen plaatsvinden in perfecte reeks, dat we een plek van vrede binnen ons kunnen vinden, zelfs een plek van vreugde, in de kalme acceptatie van al dat plaatsvindt.

Onze vrede zal zich verder uitbreiden door afstand te doen van onze

behoefte voor een bepaald resultaat of bepaalde uitkomst. Over de jaren heb ik ergens een zin meegekregen die dit grotendeels behandelt - "God heeft al hele lange tijd geen fout gemaakt."

Ik geloof dat werkelijk, zelfs op de dagen dat het vasthouden aan mijn geloof moeilijk is. Wanneer ze me opbelden en vertelden dat mijn broer, die heel erg levend was en in mijn leven slechts dagen eerder in ons laatste telefoongesprek, niet langer bij ons was in zijn fysieke vorm, stond ik perlex en was door elkaar geschud, zoals ik me voor kan stellen dat jij was toen je de resultaten van de CAT scan van je zoon hoorde.

We hebben nu een mogelijkheid om ons allebei te begeven naar het weten van de grootste Waarheid. Iedere ervaring van ons leven biedt ons die mogelijkheid. Inderdaad, iedere ervaring wordt gecreëerd voor precies die reden.

Dus ik zal je vergezellen, en ik zal je vragen mij te vergezellen, in het ons begeven naar deze plek van Hoger Weten. Laat ons elkaars hand vasthouden over de mijlen in deze uren wanneer ons hoogste begrip wordt uitgedaagd. Laat onze gedachten versmelten en één worden in onze hoogste gedachte. Laat ons weten dat God een God is van liefde die alleen wil dat wat perfect en het beste voor ons is, en laat ons waarlijk vrede vinden in ons grootste bewustzijn. Inderdaad, laat ons God danken voor de Perfectie van dit moment. Ik ben met jou. In mijn hart en in mijn gedachten.

Knuffels,

"Zal ik ooit in staat zijn om me geliefd te voelen?"

Geachte heer Walsch...

Ik heb een aantal korte vragen die ik u zou willen stellen. In uw dialoog, 'Een Ongewoon Gesprek met God', hoofdstuk 1, spreekt u over de wetten van aantrekking, waarvan de tweede is dat je "aan zult trekken wat je vreest."

Het is me opgevallen dat een van de kerngedachten of ondersteunende gedachten die ik een tijd lang heb gehad niet waren dat ik niet lief kon hebben of lief kon worden gehad, maar dat ik niet in staat zou zijn het te voelen of te ervaren.

Tot nu toe heeft die tweede wet al zo'n 49 jaar goed gewerkt. Hoe hebt

u zichzelf verlost van dit soort ondersteunende gedachten?

Ook, mijn tweede vraag: ik ben er niet zeker van dat dit een aangeleerde gedachte was, en als het dat niet was, waar kwam het vandaan?

Hoogachtend,

Mike
Californië (V.S.)

Beste Mike...

Eerst jouw tweede vraag. Het maakt niet uit waar de gedachte vandaan kwam. Verspil je tijd daar niet aan. We worden ieder moment van elke dag overspoeld met suggesties en datagegevens op een erg krachtige manier. Waar het idee vandaan kwam is nu onbelangrijk. Laten we naar de grotere kwestie gaan.

Het probleem is hier, Mike, dat je probeert om jezelf te laten vergeten dat je nooit liefde zult voelen of ervaren...en dat is als het niet proberen te denken aan een roze olifant. Waar je je tegen verzet blijft. De bewuste handeling van jouw poging om deze ervaring een halt toe te roepen helpt het daar te plaatsen.

Concentreer je niet op jouw Zelf in liefdesrelaties. Maak je niet druk om jouw ervaringen. Denk na over de ervaring van anderen. Onthoud deze fundamentele wet. Wat je geeft, ontvang je. Dat wat jij zou kiezen voor jezelf, kies dat voor een ander. Inderdaad, wees de bron ervan.

Denk jij dat jouw leven op de een of andere manier zou veranderen als je al je energie stak in het doen dat nodig is om er zeker van te zijn dat jouw belangrijkste ander liefde voelt en ervaart? Je kunt zeggen, "Hé, dat doe ik nu al," en als je dat doet, geweldig! Verdubbel nu je inspanningen. En niet alleen met jouw romantische ander, maar met iedereen, de hele tijd.

Doe dit zes maanden lang en ik durf te wedden dat je jezelf verlost van jouw ondersteunende gedachte dat je je niet als liefhebbend en geliefd kunt ervaren of voelen.

Knuffels,

"Is verlangen niet willen?"

Hallo meneer Walsch...

Ik ben 30 jaar en woon in Griekenland. Ik heb de Gesprek met God boeken 1 & 2 gelezen en ze hebben mijn gedachten en mijn leven meer beïnvloed dan elk ander boek ooit deed. Ik zou graag iets meer weten over wensen en verlangen.

Er staat geschreven dat verlangens heel belangrijk zijn in het leven. Ze zijn het begin van creativiteit. Maar wanneer ik een verlangen heb, denk ik: "Ik wil..." Maar er staat ook geschreven dat je niets kunt hebben van wat je wil. Ik probeer niet "Ik wil..." te denken, maar ik heb verlangens in mijn leven.

Dit lijkt een fundamentele tegenstrijdigheid in mijn leven te zijn. Zou u mij deze ideeën alstublieft uit kunnen leggen? Bedankt voor het komen in mijn leven.

Miatakos
Athene (Griekenland)

Bedankt voor het komen in mijn leven, Miatakos. Verlangen en willen zijn niet hetzelfde. Ik heb in mijn leven vaak een verlangen gehad dat ik niet echt wilde.

Eens, toen ik in Griekenland was zelfs, zag ik een vrouw die ik bijna onmiddellijk verlangde. Toch wilde ik haar niet. Begrijp je het? Ik verlangde haar, maar ik wist dat wat ik verlangde me uitkomsten en resultaten zou kunnen opleveren die ik niet kies. Daarom verlangde ik iets dat ik niet wilde.

Precies hetzelfde overkomt me wanneer ik op dieet ben en een schaalpje met ijs zie. En dus zien we dat "verlangen" en "willen" niet dezelfde dingen zijn. Sta je verlangen toe door je heen te stromen, te ontluiken in volle passie als dat is wat je voelt. Dan, als je voelt dat het vervullen van je verlangen goed voor je is, kies dat dan. "Wil" het niet, "kies" het. Dit zet je vierkant op de plaats van macht in je leven.

Te kiezen is het jezelf geven van macht. Te willen is jezelf die macht ontkennen. "Ik wil" is een uitspraak van ontbreken. "Ik kies" is een uitspraak van overvloed. Je kunt niet "kiezen" wat je niet hebt. Je kunt het alleen "willen". Deze verschillen kunnen meer dan semantisch zijn, afhankelijk van jouw houding!

knuffels,

"Gebeurtenissen het resultaat van Gods wraak?"

Beste Neale,

Als een actief kerklid is het lang mijn doel geweest de Bijbel helemaal te lezen, maar steeds slaagde ik er niet in. Na het acht jaar te hebben geprobeerd, kwam ik niet verder dan de helft. Toen kwam ik voor het eerst in aanraking met Gesprek met God. Dat las ik in twee dagen uit! Ik kon het niet wegleggen. Voor de eerste keer voelde ik me alsof ik de waarheid zag. Met iedere nieuwe openbaring liepen er rillingen over mijn rug.

Omdat CwG God zo drastisch anders neerzet dan wat ik heb geleerd, besloot ik dat ik het aan mezelf verschuldigd was om echt serieus aan de slag te gaan met de Bijbel om te zien welke God mij het meeste aansprak. Het duurde nog eens zes maanden, maar ik had de Bijbel eindelijk uitgelezen! Eerlijk gezegd vond ik 80 procent ervan verschrikkelijk en weerzinwekkend.

Ja, ik heb enkele duizenden diensten aangehoord door dozijnen met voorgangers, die op de een of andere manier veel kernen van wijsheid uit het hele ding haalden. De grote vraag die ik heb is: hoe zouden we de Bijbel moeten zien in het licht van wat we hebben geleerd in CwG? Ik heb solide archeologische bewijzen gezien dat veel van de gebeurtenissen echt hebben plaatsgevonden waarvan in de Bijbel verslag wordt gedaan. Maar waren veel van hen het resultaat van Gods wraak, zoals de Bijbel ons zegt, of van iets anders?

Met vriendelijke groet,

Doug
Washington (V.S.)

Doug,

Er is niets dat het resultaat is van "Gods wraak". Waarom zou Hij? Stellen we ons voor dat God boos op ons is omdat er iets is dat God wil dat God niet kan hebben, omdat wij in Zijn weg staan? Is dit God zoals we Hem voorstellen???

'Eén met God' zegt dat de Eerste Illusie van Mensen is dat "God een

bepaald resultaat verlangt." Dit wordt terug gebracht tot drie worden: Er Bestaat Behoeftigheid. Met andere woorden, er is iets dat God nodig heeft.

Natuurlijk, als dit waar zou zijn, en als wij mensen het enige waren dat God in de weg stond voor God om te krijgen wat Hij wilde, nou, dan kun je je voorstellen dat wij de doelen van Zijn woede zouden zijn. Maar wat als het waar zou zijn dat God niets nodig heeft? Wat als we ons een God voorstelden zonder behoeften? Wat dan? Waarom zou God dan een reden hebben boos op ons te zijn?

Dit is de centrale vraag die wordt gesteld door CwG - en wordt direct beantwoord in 'Eén met God'.

Hoe zouden we de Bijbel moeten zien? Precies als wat het is. Een boek gevuld met wijsheid en ongelooflijke leiding voor het menselijk ras. Dus als een heilig boek - een van velen. En, zoals alle boeken die zijn voortgebracht door geïnspireerde mensen, kan het feitelijke fouten of fouten in interpretatie bevatten.

Ik ben er zeker van dat veel van de gebeurtenissen die zijn opgenomen in de Bijbel werkelijk hebben plaatsgevonden. Dat verbaast me helemaal niet. De Bijbel is, uiteindelijk, een historisch boek en mensen hebben eeuwen lang vrij gedetailleerd (zoniet helemaal accuraat) hun komen en gaan en de gebeurtenissen van hun tijd bijgehouden.

Is elk woord in de Bijbel letterlijk waar? Nee. Natuurlijk niet. Er is niet één serieuze Bijbelgeleerde die zo'n bewering zou doen. Bevat het enige grote waarheid en enige wonderbaarlijke inspiratie? Ja, inderdaad.

Dus lees het, eer het, haal eruit wat het je te geven heeft en kijk of je naar een plek toe kunt gaan waar je niets erin verschrikkelijk of weerzinwekkend vindt. Dat zijn sterke woorden, Doug, en een ware Meester vindt niets in het leven verschrikkelijk of weerzinwekkend.

Knuffels,

"Wat is 'liefde'?"
06/08/03

Geachte heer Walsch:

Ik ben een 47-jarige Japanner. Ik geef in mijn kleine school les aan 7- en 8-jarige jongeren. Twee jaar geleden ben ik begonnen met het lezen

van "spirituele" boeken, en uiteindelijk kreeg ik uw verbazingwekkende boeken.

Het klinkt misschien stom, maar ik zou God of u graag vragen over de betekenis van "liefde". Ik begrijp dat de wereld is zoals hij is, omdat we niet genoeg liefde hebben voor anderen en de dingen om ons heen.

Moet "liefde" aangeleerd worden, of is het iets waarmee we worden geboren? Waar komt het vandaan? Hoe kan ik de daden van liefde kennen?

Waarom stel ik zo'n vraag? Omdat we niet worden onderwezen op school; we observeren simpelweg de dingen om ons heen en we kennen er een betekenis aan toe door te observeren. Wanneer iemand praat over "liefde" of een gevoel van "liefde", doen we alsof we het begrijpen, en nemen we niet de tijd om na te denken over de werkelijke betekenis van "liefde".

Vertelt u me dus alstublieft wat u denkt dat het is. Dank u wel!

Yukio
Japan

Mijn beste Yukio,

Je hebt de vragen gesteld die filosofen en theologen van het begin der tijden heeft bezig gehouden. Dit zijn de eeuwige vragen - de vragen waarop we onze persoonlijke antwoorden zoeken vanaf de dag dat we zijn geboren.

Ik weet niet of dat mijn antwoorden het mysterie voor jou op zullen lossen, maar ik kan je zeggen dat ze dat voor mij hebben gedaan. Dus, van de afdeling 'voor wat het waard is': Liefde is Wie Jij Werkelijk Bent.

Ik geloof dat liefde is wat God is. Voor mij zijn de woorden God en liefde uitwisselbaar. Zo zijn de woorden God en jij, en God en ik ook uitwisselbaar. Daarom zijn de woorden liefde en jij, en liefde en ik ook synoniemen. Ze beschrijven precies hetzelfde.

En wat beschrijven deze woorden - God, liefde, jij, ik? Leven, Yukio, het leven. Dit is hoe we allen beschrijven wat het leven is. Dus voor mij is het leven liefde. De energie die het leven is, is liefde. Leven-liefde-God-jij-ik het is allemaal hetzelfde.

In mijn dialoog met God werd me verteld dat "liefde alles is dat er is." Dit betekent dat alles een vorm van liefde is. Nu kan dat moeilijk te

accepteren zijn, moeilijk te bevatten, maar God zegt dat het waar is. In 'Een Nieuw Gesprek met God' wordt dit principe opnieuw herhaald; dit keer heeft het betrekking op alle mensen. God zei over mensen: "Ik heb je niets dan engelen gestuurd." Opnieuw, dit kan moeilijk te begrijpen zijn, vooral als je kijkt naar hoe sommige mensen zich gedragen. Toch is het direct in overeenstemming met Gods uitspraak in de dialoog dat "Hitler naar de hemel is gegaan."

Mysterieën zoals deze worden niet snel gesnapt, vooral als we alleen kijken naar de negatieve kant van dingen. We moeten duiken in de poel van wijsheid en afdalen naar de diepste diepten om hier de zin van te vinden. Wanneer we ontdekken (of, om een woord te gebruiken dat ik hier wil vervangen, "herontdekken") de waarheid van deze uitspraken, dan begrijpen we eindelijk wat liefde is. En wat God is. En wat wij zijn.

Wanneer je zegt "dat de wereld is zoals hij is, omdat we niet genoeg liefde hebben voor anderen en de dingen om ons heen", hoor ik in mijn hart dat de wereld zo is omdat we ons niet bewust genoeg zijn van onze eenheid met God en het leven dat ons omringt. Zie je, wat ik heb geprobeerd te zeggen is dat God en wij één zijn. Ieder-één, ik, God, het leven - het is allemaal hetzelfde.

Wanneer we daar helder over zijn, zullen al de problemen die we hebben gecreëerd in onze levens weggaan. Elk probleem in het leven waarvan ik me bewust ben is gebaseerd op de gedachte dat er iets is genaamd "gescheiden". Zo gauw als de gedachte van gescheiden zijn verdwijnt, verdwijnen ook alle problemen van het leven. Ze lossen zichzelf automatisch op. Ze gaan weg. En we creëren ze niet opnieuw, omdat we dat onszelf nooit aan zouden doen.

We zouden nooit toestaan dat duizenden mensen iedere dag verhongeren omdat we dat onszelf nooit aan zouden doen. We zouden nooit toestaan dat miljoenen worden gedood in oorlogen, omdat we dat onszelf nooit aan zouden doen.

En, op een kleinere schaal, zouden we nooit toestaan dat onze persoonlijke gedragingen onvriendelijk of schadelijk voor anderen zouden zijn. Zo gauw als we ons realiseren dat we allen één zijn, stoppen we onmiddellijk onze vernietigende gedragingen, omdat we ons realiseren dat die gedragingen zelfvernietigend zijn. (Zolang we hen zien als alleen maar vernietigend voor "anderen", lijken we er niets om te geven.)

Dus Yukio, liefde is je realiseren dat we één zijn. Liefde is dat begrijpen. Daar een levend voorbeeld van te zijn.

Om je volgende vraag te beantwoorden, hoeft liefde niet "aangeleerd" te worden, maar het moet wel worden herinnerd. Dat is, we moeten ons

herinneren wat we altijd hebben geweten. Deze daad van herinneren kan een leven lang duren. Of vele levens. Maar vroeger of later herinneren we het ons allemaal.

Ja, liefde is iets waar je "mee geboren wordt", omdat liefde is Wie Jij Werkelijk Bent. Omdat je wordt geboren met "jou", wordt je geboren met "liefde". Je kunt "jou" en "liefde" niet scheiden. Je denkt alleen dat je dat kunt.

Nu vraag je, "Hoe kan ik de daden van liefde kennen?" En het antwoord vind je heel mooi verwoord op pagina 19 van 'Een Ongewoon Gesprek met God', waar God het verschil uitlegt tussen liefde en angst.

Angst is de energie die samentrekt, zich afsluit, zich naar binnen keert, rent, zich schuil houdt, hamstert, schaadt. Liefde is de energie die uitzet, zich opent, uitstraalt, blijft, onthult, deelt, geneest. Angst wikkelt onze lichamen in kleding, liefde staat ons toe naakt te staan. Angst klampt zich vast aan al dat we hebben, liefde geeft alles dat we hebben weg. Angst grijpt, liefde laat los. Angst knaagt, liefde verzacht. Angst valt aan, liefde verzoent. Liefde zegt nooit nee. Met andere woorden, liefde zegt "ik wens voor jou wat jij voor jezelf wenst". Dit is precies wat God tegen elk van ons zegt.

En er is toch nog een andere manier waarop je "de daden van de liefde kunt kennen". Het zijn de daden die worden ondernomen zonder verwachting en zonder voorwaarde. Ware liefde is onvoorwaardelijk. Er bestaat niet zoiets als "ik houd van je als." We hebben nu eeuwen lang geleefd met een idee van een God die zegt "ik houd van je als". Vanaf het begin was zo'n soort beeld van God onjuist.

En ik denk dat als ik een enkele eigenschap van liefde aan zou moeten wijzen, een definiërende kwaliteit die altijd aanwezig was, zou het zijn dat liefde altijd verbreedert, eenheid creëert of eert. Als, daarom, een beslissing of keuze wordt gemaakt door individuen of een overheid die neigt te scheiden, wat Gescheiden Zijn creëert of eert, is het niet een beslissing of keuze gebaseerd op liefde. Iets dat een "hen"- en "ons"-mentaliteit schept is niet liefde.

Deale.

"Wat is de perfectie van een miskraam, en hoe leg je kinderen verhalen over Gods wraak uit?"

21/08/03

Beste Neale,

Dank je voor het raken van mijn hart met jouw boeken. Ik was opnieuw geïnspireerd door de liefde die door jouw boodschap heen schijnt. Ik heb twee vragen. Allereerst zou ik de perfectie van de miskraam willen zien, die ik een paar maanden geleden had. Zou jij kunnen verduidelijken waarom een ziel zou willen worden geïncarneerd in een wezen, dat voor slechts zes weken fysiek aanwezig was in het lichaam van een vrouw, en dan sterven? Wat kan een ziel bereiken als zo'n wezen?

Ten tweede, wanneer kinderen en volwassenen bijbelverhalen horen, horen ze vaak een God die klaar staat om "de slechten te straffen als zij niet veranderen". Na het verhaal van Jonas te hebben gehoord, zei mijn vier jaar oude dochter bijvoorbeeld: "Mam, ik zou nooit naar Nineveh willen gaan, want God zou die stad vernietigen."

Hoe leggen we onze kinderen uit, dat deze en andere bijbelverhalen die spreken van God's wraak, als ze niet stroken met wat we in onze harten voelen dat waar is over God? Bedankt voor je aanwezigheid en de cadeau's die je mij daarmee gaf.

Veel liefs,

Isabelle,
Beaumont, Texas (V.S.)

Beste Isabelle,

Laten we eerst de tweede vraag (de makkelijkere!) bekijken. Ik zou mijn kind gewoon vertellen dat de verhalen in de Bijbel niet altijd bedoeld zijn om in absolute, letterlijke termen begrepen te worden. Met andere woorden, dat ze niet altijd precies bedoelen, wat ze zeggen.

Ik zou uitleggen dat niet bedoeld is dat God mensen of plaatsen vernietigt, maar dat mensen dat zelf doen, wanneer zij slechte dingen doen. Ik zou "slecht" dan omschrijven als alles dat we doen dat onze kansen verkleint om te komen waar we zeggen dat we heen gaan of om te hebben wat we niet zoeken. Bijvoorbeeld, wanneer we op zoek zijn naar vrede, blijdschap en geluk, dat het "slecht" zou zijn om anderen pijn te doen of te vermoorden.

Ik zou een kind vertellen dat God niet "wreekt", niet meer dan ik of opa of oma "wreken". Maar dat we allemaal alleen maar liefde hebben, liefdevol onze visie delen op hoe we een gelukkig leven kunnen leiden. Ik zou zeggen dat mensen soms bang zijn van dingen waarvoor ze

helemaal niet bang hoeven te zijn. En dat, voor sommige mensen, God een van die dingen is.

Ik zou uitleggen dat het blijkbaar een van die bange mensen was die dit bijbelverhaal opschreef. Dat mensen die niet bang waren geweest het op een andere manier hadden opgeschreven.

Nu je eerste vraag. Je vroeg waarom een ziel zou willen incarneren in een wezen, dat fysiek zes weken aanwezig was in het lichaam van een vrouw, en dan sterven.

Allereerst Isabelle, is het niet mogelijk voor een ziel om te sterven. Je stelt de vraag verkeerd, maar ik begrijp wat je bedoelt. Het is echter belangrijk voor ons om duidelijk te blijven over termen. Zielen sterven niet. Nooit. Dat hebben ze nooit gedaan en dat zullen ze nooit doen.

Waarom dan, vroeg je, "zou een ziel in een lichaam komen en het dan verlaten? Wat zou het bereiken?" Wel, misschien probeerde het niet iets voor zichzelf te bereiken, maar voor jou. Heb je daar ooit aan gedacht?

Kijk eens goed of jij misschien iets probeerde te bereiken, of wat jou is gebeurd dat er voor zorgde dat je opnieuw wist (dat is, je herinnerde), of dat je hebt geprofiteerd van deze ervaring. En ben bereid om dat nu niet te weten.

Wellicht is het iets dat je getoond zal worden, iets dat je duidelijk wordt over een tijd. Ik kan me bijvoorbeeld dit scenario voorstellen. Drie jaren gaan voorbij. Isabelle ontmoet iemand, een nieuwe vriendin. Ze zijn een hecht stel, beste vriendinnen. Dan, anderhalf jaar later, raakt de vriendin zwanger. Zij en haar man zijn erg gelukkig.

Ze vraagt Isabelle om de peettante van dit kind te worden. Dan...krijgt ze een miskraam. Ze is compleet verslagen. Ze huilt en huilt en is ontroostbaar. De doktoren, verpleegkundigen, geestelijken en familie kunnen niets zeggen dat echt iets voor haar betekent. Ze is zich er van bewust dat niemand kan weten hoeveel pijn het haar doet, hoe goed de intenties ook zijn. Ze begint te denken aan zelfmoord.

Op een wanhopige nacht, wendt ze zich tot Isabelle, wie deze ervaring uit haar eigen verleden nooit heeft verteld. Isabelle praat rustig met haar vriendin, een begrip en wijsdom brengend zoals niemand anders kan. Het leven van haar vriendin is gered. Ze is teruggegeven aan haarzelf.

Isabelle, mijn lieve nieuwe vriend, vaak zitten we zo dicht op de draden dat we de schoonheid van het tapijt niet zien. Maar er is schoonheid, Isabelle, er is schoonheid. Dat verzeker ik je.

Alle dingen in God's wereld zijn perfect. Jij EN je kind hadden misschien een bedoeling die niets met jullie te maken had. Want we zijn hier als boodschappers aan elkaar, als partners en medescheppers. We zijn elkaars redding, Isabelle. Net als ik zou proberen om jou te redden, van je ergste gedachten over wat is gebeurd, en jouw ergste ideeën over het leven, God en jezelf.

De wijsheid van Gesprek met God is, "Zie de perfectie". Deze drie woorden kunnen je leven veranderen, plaats je op een plaats van eeuwig durende dankbaarheid voor een liefhebbende God. En dat, Isabelle, kan je wereld werkelijk veranderen.

Zegeningen,

"Een vraag over abortus"

Beste Neale,

Ik vond jouw gesprekken met God erg inspirerend. Bedankt voor het stellen van vragen over het leven, de liefde en succes! Ik ben vooral geïnteresseerd in jouw kijk op abortus.

Jacqueline
Arizona (V.S.)

Beste Jacqueline,

Ik vind het interessant dat van de vele vragen die me worden gesteld, de meeste vragen gaan over abortus en homoseksualiteit. Ik denk dat mensen heel graag willen weten wat God van deze dingen vindt, zodat ze dit voor eens en voor altijd voor zichzelf af kunnen sluiten.

Als eerste wil ik je laten weten dat God geen oordeel velt over deze (of enig andere) gedragingen. Er bestaat daarom ook geen straf. Dus iemand die op zoek is naar een oordelende, veroordelende en straffende God, zal erg teleurgesteld zijn in de God die met mij praatte.

Het tweede dat ik je wil zeggen is dat alle gedrag door ons geclassificeerd wordt als "goed" of "slecht", afhankelijk van wie en wat we proberen te zijn. Daarmee bedoel ik dat ieder oordeel dat we hier op Aarde maken gebaseerd is op een waardesysteem dat opgebouwd is

rond onze eigen persoonlijke doelen. Dit systeem heeft niets te maken met of iets "juist" of "onjuist" is, objectief "goed" of "slecht", maar alleen subjectief.

Laat me je enkele voorbeelden geven. Een jongeman wilde deel uitmaken van het Grieks/Romeins worstelteam van zijn universiteit, maar hij was tenger gebouwd. De trainer zei hem dat hij zwaarder moest worden als hij zou gaan worstelen, en stelde voor dat de jongeman zijn dieet aanvulde met bananen en milkshakes. Niet ver daar vandaan kreeg een jonge vrouw, die voor ballerina leerde, een uitbrander van haar lerares. "Jonge dame," waarschuwde de instructeur, "je zult niet in staat zijn om dit seizoen de Notenkraker te dansen als je zoveel aan blijft komen. Stop onmiddellijk met het eten van bananen en milkshakes!"

Is een dieet van bananen en milkshakes "goed" of "slecht"? Het hangt ervan af wat je probeert te doen.

Een vrouw was niet zo lang geleden gearresteerd in Omaha, Nebraska voor hetzelfde wat ze een week eerder had gedaan in Reno, Nevada. Tot haar ongenoegen kwam ze er als professionele prostituee achter dat er niets mis was met prostitutie op zich, maar dat het de lokale omgeving was die het "goed" of "slecht" maakte.

"Goed" en "slecht" zijn tevens afhankelijk van in welke tijd zich iets afspeelt. Niet al te lang geleden werd het in de Verenigde Staten als "goed" en legaal beschouwd om heksen op de brandstapel gooien. Vandaag de dag bestempelt men het als "slecht" en illegaal. Wat is er veranderd? Niets dan de tijd.

Eeuwenlang zei de Meest Heilige Rooms-Katholieke Kerk dat het eten van vlees op een vrijdag zondig was. Toen, in 1962 of rond die koers, legde de Paus een verklaring af. Vanaf dat moment en voor altijd, zou het eten van vlees op vrijdag niet langer "slecht" zijn.

Dus zien we dat "goed" en "slecht", "juist" en "onjuist" het product zijn van tijd en geografie.

Is het plegen van abortus "verkeerd"? Van een objectief standpunt, nee. Vertegenwoordigt het ons hoogste goed? Dat hangt allemaal af van wat we proberen te doen. Redden we het leven van de moeder? Veranderen we de uitkomst van een gewelddadige handeling? Gebruiken we abortus als een voorbehoeds-middel? Onze antwoorden verschillen van geval tot geval, van persoon tot persoon.

Met elke beslissing die we maken in ons leven, scheppen we en uiten we wie we werkelijk zijn, en wat wij denken van onszelf. Als individuen, als een natie; als een samenleving, en als een heel ras van wezens,

bevinden we ons in het voortdurende proces van zelfdefinitie. Iedere keuze is in feite een definitie. Iedere beslissing is een schepping. En de schepping van ons.

Welnu, om jouw directe vraag niet te omzeilen, mijn eigen kijk op abortus is deze: ik zou er niet voor kiezen om abortus te gebruiken als een voorbehoedsmiddel. Ik zou er voor kiezen om het kind geboren te laten worden, en dan, als ik het gevoel zou hebben het kind niet zelf groot te kunnen brengen, of dat ik het gewoon niet kon bekostigen, en het kind dus niet een goed leven kon bieden, zou ik het kind op proberen te geven voor adoptie.

Aan de andere kant, als ik moest kiezen tussen abortus en het overlijden van een moeder, zou ik kiezen voor het beëindigen van de zwangerschap. Als mijn 13-jarige dochter gewelddadig was verkracht en zwanger raakte, zou ik het eveneens niet nodig vinden om de zwangerschap te laten voortduren. Er zijn nog meer gevallen waarin ik geloof dat ik abortus acceptabel zou vinden.

Ik begrijp dat het makkelijk voor mij is om hier te zitten en deze observaties te maken. Eén ding, ik ben geen vrouw, en heb daarom niet hetzelfde perspectief als een vrouw, noch kan ik dat doen. Ik kan alleen definiëren wie ik ben. Ik kan een ander niet definiëren - en zou dat ook nooit proberen.

Toch is dat precies wat wetten doen. We definiëren onszelf als maatschappij door onze wetten. Maar zouden we dat moeten doen? Ik geloof dat het antwoord daarop "nee" is. Alle wetten zijn onnatuurlijk, in de zin dat ze anderen de overtuigingen opdringen die een specifiek persoon (of een specifieke groep) erop nahoudt. Een wet is een manier om een onnatuurlijke consequentie voort te brengen, terwijl de natuurlijke consequentie van een handeling genoeg zou hebben moeten zijn.

In onze maatschappij zijn natuurlijke consequenties niet genoeg, en dat komt doordat we barbaren zijn. Iemand zien sterven, kijkend naar hoe hun leven eindigt voor onze neus, is voor ons niet genoeg om op te houden met het vermoorden van mensen. Onze primitieve maatschappij verheerlijkt dit kijken naar het beëindigen van een leven, plaatst het in kleur op enorme schermen en brengt het naar onze huiskamers. Het wordt echter niet toegestaan om de handeling van liefde op een dergelijk uitgewerkte manier te vertonen op die schermen, en wanneer het toch op die manier vertoond wordt schreeuwt het halve land moord en brand. Omdat het moord en brand is waar ze mee kunnen leven in hun films, maar godzijdank geen s-e-k-s.

In waarlijk verlichte koninkrijken en samenlevingen bestaan er geen

wetten. Alle regulatie is zelfregulatie, alle definities zijn zelfdefinities.

Dit is moeilijk te accepteren voor de meeste mensen. Toch gaat het er zo aan toe in verlichtte werelden. En er bestaan dergelijke werelden in ons Universum (zie 'Derde Gesprek met God'). Ik weet niet of dit het soort antwoord is dat je verwachtte of zocht, Jacqueline, maar het is wat bij me opkomt als ik naar jouw vraag kijk.

Knuffels,

"Ik kan je niet helpen de Waarheid te vinden"
12/03/03

Beste Neale,

Er zijn zoveel vragen die ik je zou willen stellen. Ik denk dat de Bijbel is bewerkt door de religieuze orde in Christus zijn tijd. Ik geloof dat Jezus leerde van de Egyptenaren, Hindoes, Magus, India, Nepal, Tibet Ladakh en Persië.. misschien anderen.. wie weet? Ik ben op zoek naar de Waarheid. Kun jij me helpen die te vinden? Wat is de echte naam van IK BEN... God, Hoofd Bevelhebber? Zijn Echte Naam? Ik zou dat graag weten.

In het boek sprak je over dat Meesters op deze aardbol bewandelen. Hoe wordt een persoon een Meester? Wat voor school of boeken moet een persoon lezen, bestuderen of wat dan ook?

Walt
West-Virginia (V.S.)

Beste Walt,

Bedankt voor je brief. Je vertelt me dat je op zoek bent naar de waarheid, en je vraagt me of ik je kan helpen die te vinden. Het antwoord is nee, ik kan je niet helpen jouw waarheid te vinden, alleen jij kunt dat doen. Je moet naar binnen gaan en daar de waarheid zoeken. Die bestaat nergens buiten jezelf.

Ik ben geïntrigeerd door je tweede vraag - in het bijzonder, wat is de "echte naam van God"? Herlees Gesprek met God nog eens als je meer helderheid nodig hebt over wat ik je ga vertellen. God heeft geen "juiste naam". God heeft alleen de naam die jij aan God geeft, en die naam

verandert van tijd tot tijd, van plaats tot plaats, van persoon tot persoon. Dat maakt God helemaal niet uit, hoewel duidelijk is dat het de mens wel degelijk uitmaakt.

Stel jij je na het lezen van Gesprek met God voor dat er maar één "juiste" manier is om God aan te spreken, en dat als we God op een andere manier aanspreken, God het niet goed zal vinden? Als dat is wat je je voorstelt, moet je het boek nog eens lezen, en nog eens.

Je vraagt in je brief ook hoe iemand een meester wordt. Nogmaals verwijs ik je terug naar de originele tekst. Het boek legt de stappen naar meesterschap vrij goed uit, dacht ik. Je hoeft geen andere boeken te lezen, of zelfs maar dit boek, noch moet je naar een bepaalde school gaan. Het leven is geen school, en je hoeft niets te leren, er is alleen de mogelijkheid om te zijn en te uiten wat je al weet.

Veel geluk op je reis, Walt!

Knuffels,

"Bestaat er werkelijk kwaad in de wereld?"

Beste Neale,

Jouw boek zegt dat er niet zoiets bestaat als "goed" en "fout". Wat te denken van "goed" en "kwaad"? Bestaat er werkelijk kwaad in de wereld?

RJL
Californië (V.S.)

Ja RJL, dat bestaat en we moeten er dankbaar voor zijn. Kwaad is het grootste geschenk dat God ons ooit heeft toegestaan om aan onszelf te geven. Herlees 'Een Ongewoon Gesprek met God' nog eens nauwkeurig en je zult begrijpen waarom.

Voor nu, deze zachtaardige en liefdevolle gedachte...bestrijd kwaad niet met kwaad, en verdoem het ook niet. Zegen het in plaats daarvan en aanschouw het voor wat het werkelijk is: de grootste mogelijkheid - inderdaad, de enige mogelijkheid - die we in dit leven hebben om te zijn

en te ervaren Wie We Werkelijk Zijn.

Ik wens niet om een specifiek persoon, plaats of ding te verdoemen, maar om het slechts op te merken. En door het op te merken, wens ik, te zien of dit is Wie Ik Ben. Dat is alles dat ik ooit doe. Zo gauw ik mijn keuze maak Wie Ik Ben in relatie tot dat wat ik ervaar, dan maak ik het gewoon en kalm bekend en geef er uiting aan in, als en door mij.

Soms ben ik niet tevreden met die keuzes, en kies ik de volgende keer dus anders.

Soms ben ik tevreden met mijn keuze, en dit zijn vaak keuzes die ik herhaal. Maar nooit veroordeel ik de binnenkomende ervaring, ontmoeting of energie die me de mogelijkheid hebben gegeven om te zijn en te beslissen Wie Ik Werkelijk Ben. Want ik begrijp dat in de afwezigheid van dat wat Ik Niet Ben, ik niet kan zijn wat ik ben. Daarmee bedoel ik te zeggen dat in de afwezigheid van het kwade (dat wat ik niet ben), ik niet goed kan zijn (wat ik Ben). In de afwezigheid van dun (wat ik niet ben!), kan ik niet dik zijn (wat ik ben!). In de afwezigheid van dit, kan ik niet dat zijn! Want we leven in een relatieve wereld, waarin alle dingen bestaan als instrumenten in de goddelijke ervaring van het scheppen en uitdrukken waarbinnen we nu verkiezen te zijn. Dat wil zeggen, we zijn *God-in-wording*'.

Dus RJL, ja, er is kwaad in de wereld. Zeker weten. Absoluut. En God zij dank. Want zonder het kwade zouden we niets zijn. Noch kan iemand een dokter zijn zonder ziekte. Of een advocaat zonder onenigheid. Een loodgieter zonder lekken in de keuken. En ook niet jij, zonder mij.

Zie je, we zijn allemaal heilige partners. En dat is waarom ieder van ons de ander nooit moet veroordelen. Want we weten niet welk pad de heilige ziel voor ons gekozen heeft om te bewandelen, noch welke opdracht Het dit keer aan Zichzelf heeft gegeven. Is het gekomen om onze medestander te zijn, of onze vijand? Onze helper, of onze vervolger? Wanneer we de twee zien als één, dan zullen we door de illusie heen hebben gekeken, dan zullen we het geheim hebben ontsluit, dan zullen we aan ons kenbaar hebben laten maken wat de zin is en het proces en al de functies van al het leven. En dan zullen we elk levend persoon, plek en ding zegenen en prijzen.

Gesprek met God plaatst dit alles in perspectief met een simpele en verbazingwekkende uitspraak: Hitler ging naar de hemel.

Knuffels,

A handwritten signature in cursive script, appearing to read 'Vale'.

"Waarom is er zoveel lijden?"

Beste Neale,

Er zijn een heleboel dingen die ik niet begrijp over je eerste boek, 'Een ongewoon gesprek met God', ook al heb ik het tot nog toe tweemaal gelezen. Het klinkt alsof je zegt dat sommige mensen er voor kiezen om te doen wat slecht lijkt, om anderen pijn te doen. Zij geloven dat wat zij winnen - geld, macht of wat dan ook - hen gelukkig zal maken. Zij hebben deze waarden overgenomen van anderen, in plaats van zich te herinneren wie ze werkelijk zijn, uitingen van God. Hun slachtoffers hebben vermoedelijk op een of andere manier voor de slachtofferrol gekozen, als ik je boek goed begrijp. Zij plaatsen zichzelf in de tijd, plaats en situatie waar hen schade toe kan worden gebracht.

Dit zou logisch zijn als je in karma geloofde. Dit zou het resultaat zijn van hun daden en gedrag uit een vorig leven. Het sterven van kinderen zou begrijpelijk zijn. Op de een of andere manier verdienen ze een dergelijk lot. Maar als je niet in karma gelooft, dan zou dit onrechtvaardig zijn, vooral in het geval van kinderen. Als iemand hen pijn doet of hen vermoord voor ze tijd hebben om zich te herinneren wie ze zijn, klinkt het alsof ze hun leven helemaal opnieuw moeten beginnen met welke pijn die hiermee gepaard gaat tot ze zich herinneren wie ze werkelijk zijn. Ik heb kinderen gezien die zo'n overweldigende fysieke en emotionele pijn leden dat ze psychotisch werden.

Als God echt van ons houdt, waarom wil Hij dan dat we pijn ervaren als we het niet verdienen? Ik kan pijn begrijpen die ons waarschuwt voor gevaar, zoals het aanraken van een hete kachel. Maar de pijn die veroorzaakt wordt door de slechte keuzes van andere mensen (ja, dat is oordelend maar ik blijf er bij) is anders. Het klinkt alsof CwG zegt dat zelfs als we veel pijn lijden, we verondersteld worden gedachten te produceren die "geworteld zijn in liefde" om een verschillende uiting op het fysieke vlak voort te brengen.

Of geeft God er niet om wat we ervaren of wat Hij door ons ervaart? Het klinkt alsof Hij zegt dat het doel van het leven is dingen ervaren. Leer er niet van, ervaar het gewoon. En op de een of andere manier verandert het allemaal in liefde.

Het spijt me als ik hier verbitterd over ben. Ik heb teveel pijn gezien om het vrolijk af te doen als louter gedachten. Ik zou echt graag denken dat herinneren dat ik God ben mijn hartstocht zal opwekken en tenslotte de wereld zal transformeren. Ik wil dat geloven maar, ja, het klinkt te mooi om waar te zijn.

Neale, ik hoop dat je het niet erg vindt dat ik in jouw gedachtegoed zit

te rommelen.

Zoe op het internet

Beste Zoe,

Je stelt zeer belangrijke vragen, en nee, natuurlijk vind ik het niet erg dat je "rommelt aan mijn gedachtegoed".

Laat me een aantal van je vragen apart bekijken. Je vroeg: "Als God echt van ons houdt, waarom wil Hij dat we pijn ervaren als we het niet verdienen?"

Om te beginnen "wil" God niet dat we pijn ervaren. God "wil" niets. God ervaart GodZelf door ons en kent GodZelf opnieuw op deze manier. God gaat niet uit van "willen" maar vanuit Totaal "Hebben". Dus is het een onnauwkeurige vaststelling om te zeggen dat God "wil" dat wij pijn ervaren.

Dit is echter meer dan louter een semantische dans. Ik geloof dat het onderscheid belangrijk is, omdat als we denken dat God wil dat we pijnlijke ervaringen hebben, we verplicht zijn te geloven in een God die geen steek houdt. (Dit is trouwens de God in Wie de meeste georganiseerde religies ons willen laten geloven).

Dus nu kunnen we een beeld van een God "voor waar aannemen", waarin God niet "wil" dat we pijnlijke ervaringen hebben, evenmin als dat Hij/Zij "wil" dat we ze vermijden. God heeft geen voorkeur in deze kwestie. Gods proces, zo je wilt, laat ons simpelweg toe om te creëren wat we willen. En alles wat ons overkomt - alles - kiezen we.

Ik weet dat dit voor sommigen onder ons moeilijk te geloven is. We vinden het gemakkelijker te geloven dat God ons al deze afschuwelijke ervaringen brengt. Je moet de ironie hiervan in zien. Niet in staat te geloven dat we dit onszelf aandoen, aanvaardden we veel gemakkelijker het idee dat God ons dit aandoet. Buitengewoon. Toch heeft God me verzekerd dat het net andersom is. Iedere gedachte, ieder woord, elke ervaring doen we onszelf aan. Nu het waarom.

De menselijk ziel is eeuwig. Het is op een reis van oneindige vreugde, viert ieder bestaand aspect van het leven, staat zichzelf toe waar te nemen en te creëren, te ervaren en vervullen Wie Het Werkelijk Is. In 'Een Ongewoon Gesprek met God' wordt vrij duidelijk uitgelegd "waarom goede mensen slechte dingen overkomen". Voor de ziel om zichzelf te kennen en te ervaren als een specifiek iets, moet het exact tegenovergestelde van dat iets in de ruimte komen. Dat is waarom, het

moment dat je iets over jezelf besluit - wat dan ook - het exact tegenovergestelde hiervan in je leven zal komen.

Want in dit relatieve bestaan dat we aan het ervaren zijn, kan warm niet warm zijn zonder koud, kan lang niet lang zijn zonder kort en kun jij jezelf niet zijn zonder datgene wat jij niet bent. Ik geef je een heel kort, heel snel antwoord op een heel grote vraag. Herlees, indien nodig, CwG een derde keer om dit beter te begrijpen.

Meesters weten en begrijpen dit alles, dat is waarom meesters in uiterst moeilijke omstandigheden nooit klagen, maar eerder, hun vervolgers en alle gebeurtenissen en omstandigheden die hen overvallen zegenen. Meesters weten en begrijpen dat iedere persoon, plaats of ding in hun leven daar door hen geplaatst werd, dat ze de juiste en perfecte ervaringen aangetrokken hebben zodat ze kunnen weten Wie Ze Werkelijk Zijn.

Meesters begrijpen ook dat niemand van ons deze dans alleen uitvoert, dat we hier allemaal bij betrokken zijn, dat alle zielen volkomen begrijpen wat er gebeurt, en dat we, als partners in de dans van het leven, samenkomen in onze huidige vergeetachtigheid - sommige van ons spelen de rol van "slachtoffer", sommigen van "schurk" - zodat we het doel van onze ziel gedurende dit leven kunnen creëren en vervullen. Lees opnieuw het verhaal in CwG over "Een Gesprekje met God - De kleine ziel en de zon".

Jezus begreep dit alles, dat is waarom hij over zij die hem kruisigden zei "Vader, vergeef het hen, want ze weten niet wat ze doen". Hij begreep dat die andere zielen letterlijk niet wisten wat ze aan het doen waren. Dat is, dat ze vergeten waren wie ze werkelijk zijn. En ze hebben dit opzettelijk gedaan, opdat ze deze keer "de schurk" mochten spelen. En, op het moment van hun grootste schurkachtigheid, rekenen ze op jou om je te herinneren Wie Ze Werkelijk Zijn.

Door zo te handelen, genees je hen van hun valse gedachten over zichzelf, de gedachte die hen in de eerste plaats in staat stelde zo te handelen, en dus, geeft dit jou een gelegenheid om te weten en te ervaren Wie Je Kiest te Zijn.

Niemand is ooit naar jou gekomen - niet één persoon - zonder een geschenk voor jou in zijn handen. Deze realiteit wordt op een ontroerende manier beschreven in 'Een Nieuw Gesprek met God', waarin God tegen me zei: "Ik heb jou niets dan engelen gezonden".

Je schreef ook: "Of geeft God er niet om wat we ervaren of wat Hij door ons ervaart? Het klinkt alsof Hij zegt dat het doel van het leven dingen ervaren is. Leer er niet van, ervaar het gewoon. En op de een of andere

manier verandert het allemaal in liefde."

Nee, God "geeft er niet om" wat we ervaren, niet in de zin dat Zij enige voorkeur zou hebben. God kijkt gewoon toe hoe we onszelf op een bijzondere manier ervaren, en geeft ons allen de mogelijkheid om opnieuw te kiezen. God zegt echter niet, zoals jij suggereert, dat "het doel van het leven is dingen te ervaren". God zegt in CwG dat het doel van het leven is te creëren en te ervaren Wie We Werkelijk Zijn, en dat we dat beslissen en kiezen, op iedere moment van elke dag met elk van onze gedachte, woord en daad.

God raadt ons ook aan niet te oordelen over de ervaring van iemand anders, zelfs heel kleine kinderen die buitensporig veel lijken te lijden, of die geboren werden met een fysieke of mentale beperking, of wat dan ook. Het is voor ons natuurlijk om ons droevig te voelen, boos te zijn, om alle emoties over deze schijnbare onrechtvaardigheden te doorlopen, om zelfs verbitterd te worden en onze vuisten naar de hemel te heffen. Maar God zegt "Oordeel niet, want je weet niet op welke reis de ziel van iemand anders vertrokken is". God zegt bovendien dat we in het moment van onze grootste wanhoop "Veroordeel en vervloek niet, maar wees *als een Licht* voor de duisternis."

Je hebt ook geschreven, Zoe: "Ik heb teveel pijn gezien om het vrolijkweg af te doen als louter gedachten. Ik zou echt graag denken dat herinneren dat ik God ben mijn hartstocht zal opwekken en tenslotte de wereld zal transformeren. Ik wil dat geloven maar, ja, het klinkt te mooi om waar te zijn."

Ik verzoek je dringend 'Een Ongewoon Gesprek met God' volledige te herlezen, voor de derde keer want er is heel wat dat je blijkbaar gemist hebt. Op pagina 51, beschuldigde ik God ook van "de koe met de gouden horens". En God antwoordde: "Welk ander voorstel zou je God laten doen? Zou je mij geloven als ik minder beloofde? Duizenden jaren lang hebben mensen de beloften van God niet geloofd om de meest uitzonderlijke reden: ze leken te mooi om waar te zijn".

Ook al was dit een lang antwoord, ik beseft dat het nog steeds zeer oppervlakkig is. Ik nodig je uit om een van onze *workshops* of *retreats* bij te wonen. Ik ben er zeker van dat je het zou begrijpen na een workshop met mij. Tenzij je het niet begrijpt.

Knuffels,

"Hoe zit het met deze wilde weerpatronen?"

Beste Neale,

Zou je een opmerking willen maken over wat van de wilde geo-fysische gebeurtenissen die plaatsvinden - De wilde veranderingen van het weer/de aarde die de afgelopen jaren in intensiteit lijken toe te nemen? De laatste tijd lijkt het alsof het weer erg grillig en onstabiel is geworden. Veel extremen van de ene naar de andere kant van het weerspectrum; extremen in temperatuur, regen, sneeuw, aardbevingen, vloedgolven etc. Maakt dit deel uit van een groter onopgemerkt, maar "normaal patroon", of begeven we ons op de rand van uitsterven? En wat veroorzaakt dit wilde weer?

MF

Chicago, Illinois (V.S.)

Beste MF,

We begeven ons niet op de rand van uitsterven; we begeven ons op de rand van verandering. Het is nu tijd voor de aarde om haar heerschappij over haar eigen aangelegenheden te herstellen. We hebben lang genoeg gepoogd om onze heerschappij *over* haar te domineren.

Natuur, nu, zal ons laten weten wie wie is, en wat wat is, en waar we passen in het hele plan van de dingen. Er is geen reden tot alarm, geen reden tot bezorgdheid. Jouw innerlijke sturing zal je precies vertellen waar te zijn en waar niet te zijn, wanneer, en waarom, tijdens het plaatsvinden van geografische aanpassingen gemaakt door Gaia. (Gesprekken met God: Gaia betekent, aarde, of Moeder Aarde)

Je kunt in geen geval sterven, hoewel je deze specifieke fysieke vorm kunt verlaten. Het avontuur gaat verder, en zal altijd verder gaan.

Raak daarom niet gehecht aan deze vorm, aan deze tijd, aan deze plek. Raak liever gehecht aan Wie Jij Werkelijk Bent. Leef, beweeg, en heb jouw wezen daarin. De vragen met betrekking tot weerpatronen zullen dan onbelangrijk worden, niet relevant. Je bent hier niet gekomen om jezelf te beschermen tegen doodgaan, stop dan ook met weerstand en zorgen die jou ervan weerhouden *waarachtig te leven!*

Zegeningen,

"Hoe kan ik leven zonder 'verwachtingen'?"

Beste Neale,

Ik begrijp dat het doel van relaties is om te delen en te creëren wie we zijn. Ik kies ervoor om dat te doen in relaties. Ik weet ook dat we soms een relatie aangaan met verwachtingen, een van deze verwachtingen is dat we terugkrijgen wat we erin stoppen! Hoewel ik deze verwachtingen kan "loslaten", eindig ik gewoonlijk gekwetst en teleurgesteld.

Een voorbeeld: ik ging al bijna een heel jaar met een man om; en toen was het mijn negenentwintigste verjaardag. Op deze dag had hij voor mij gekookt en hij gaf me geen materieel geschenk. Ja, ik had een verwachting. Hij had me verteld dat hij me een geschenk zou geven en dat geschenk zou een regenjas zijn om in de regen te gaan vissen. (Vissen was iets waar hij van hield en hij graag zou hebben dat ik met hem meeding. Ik deed dit, maar niet altijd want ik heb ook andere interesses.) Ik kreeg die regenjas zo'n twee maanden later. Toen ik het geschenk niet eerder ontving, of een dat mijn interesses reflecteerde, voelde ik me zo onbelangrijk voor hem, ik kon niet begrijpen waarom hij niet een avond kon gaan winkelen om me een speciaal geschenk te geven.

Ik vond van mezelf dat ik heel veel gaf in deze relatie. Ik koos hiervoor. Ik begrijp dat mijn ego zich ermee begon te "bemoeien" en zag dat de relatie op verschillende manieren uit balans was, en wanneer ik probeerde om dit gevoel te delen, werd me altijd verteld dat het aan mij lag. Het duurde een tijd voordat ik begreep dat het niet aan mij lag, hoewel de man zeer overtuigend was. Dus mijn vraag is: Hoe kan men ophouden met verwachtingen te koesteren, zelfs als je soms het gevoel hebt dat je oneerlijk of niet liefdevol behandeld wordt? Dank u voor uw tijd... en moge God doorgaan met ons al onze mogelijkheden te tonen.

Lori
New York (V.S.)

Beste Lori,

Dat is een heel eerlijke en een veel voorkomende vraag. Hier is wat ik wil dat je weet over relaties. Elk van ons heeft het recht om zich geëerd te voelen in onze relatie, en als we dat niet voelen, hebben we het recht een relatie te creëren waarin we dat wel zo is. We hebben een recht om de ander te vertellen wat ons gelukkig maakt, en wat dat betreft precies mee te delen hoe we ons voelen over een specifiek iets. Wat ik hier probeer te zeggen, Lori, is dat buiten het veld van verwachtingen leven

niet betekent buiten het veld van duidelijke communicatie leven.

Ik vertel iedereen om mij heen wat mij gelukkig zal maken en ik laat geen ruimte voor dubbelzinnigheid. Dit helpt diegenen die me liefhebben, omdat ik hen constant aanwijzingen en voorbeelden geef over wat me bijzonder gelukkig zou maken. Niemand die van je houdt zal van streek raken door het ontvangen van deze informatie - zolang als ze zich niet verplicht voelen om je dit te geven zodat je van hen zou houden.

Je gebruikte een erg interessant woord in je vraag. Je gebruikte het woord "oneerlijk" om te beschrijven hoe je, af en toe, kan voelen dat je behandeld wordt. Niemand kan "oneerlijk" behandeld worden, Lori, want het woord "oneerlijk" betekent dat er een manier is waarop je vereist behandeld te worden, en dat er een manier is waarop je veronderstelt behandeld te worden, en dat er een manier is waarop je behandeld moet worden - en al deze verklaringen zijn vals. Niemand is je iets verschuldigd - zelfs niet diegene van wie je houdt - en hoe sneller dit duidelijk voor je is, des te sneller het woord "oneerlijk" uit je woordenschat verdwijnt.

De vraag is niet of een andere persoon "eerlijk" tegenover je is; de vraag is of jij wordt behandeld op een manier die voor jou ok is (of het nu "eerlijk" is of niet). En dat leidt natuurlijk naar een andere vraag: wat zou het "ok" maken? Wat zou het "niet ok" maken?

Het antwoord hangt samen met persoonlijke voorkeur, Lori, en niets meer dan dat. Als je niet verkiest om twee maanden later je verjaardaggeschenk, dat niets met je interesses te maken heeft, te ontvangen, zeg dat dan simpelweg en geef het geschenk terug.

Als je het geschenk aanvaardt, en er dan over klaagt, dan wordt je een "zeurkous". Als je, daarentegen, simpelweg liefdevol en oprecht zegt "dank je voor het idee, maar ik zou liever iets ontvangen hebben dat toonde dat je op de hoogte was van mijn interesses, en het op mijn verjaardag ontvangen hebben, dus ik denk niet dat ik dit nu wil aanvaarden, ik heb hier geen goed gevoel over", dan geef je een zeer duidelijke boodschap, en dat zal de laatste keer zijn dat je een verjaardagsgeschenk dat niets met jou te maken heeft twee maanden te laat zal ontvangen. Dit werkt zelfs nog beter als je oprecht kan zeggen "ik hou van je omdat je het geprobeerd hebt en dank je voor de moeite lieverd, maar ik verkies dit geschenk nu niet. Dank je".

Het is net als "nee, dank je" tegen de asperges zeggen. De kok zal je geen asperges blijven maken/voorschotelen als je het beleefd weigert telkens het opgediend wordt. En, als de kok iets blijft klaarmaken dat je niet verkiest, kies dan een ander restaurant. Dit wil niet zeggen dat je niet meer van het eerste houdt. Je kan van een restaurant houden

zonder er te moeten eten.

Bemerk hier de nuance, Lori. Als je dat restaurant binnengaat, verwacht je niets. Je leeft buiten het veld van verwachting. Je geeft gewoon je voorkeur aan en kijkt wat er gebeurt - zonder wat dan ook te "verwachten". Maar als er asperges uit de keuken komen, eet ze dan simpelweg niet op. Kies iets anders van het menu, en als het menu niets anders aanbiedt, ga dan elders dineren.

Dit geeft beide personen een keuze in de interactie. Als de manager wil dat je terugkomt naar zijn restaurant, zal hij ophouden met je asperges te serveren. Maar hij is dit niet verplicht. En jij hebt het duidelijk gemaakt dat je dit niet van hem verwacht. Aan de andere kant kan hij niet van je verwachten dat je doorgaat met het eten van voedsel waar je niet de voorkeur aan geeft. Iedereen heeft de keuze, en niemand verwacht iets van de ander.

Waar dit op neer komt, is om je eigen kracht te bezitten. En je eigen kracht bezitten heeft niets te maken met leven vanuit verwachtingen. Het heeft eerder te maken met exact weten wie je bent, en wie je niet wil zijn om iemand in de ruimte te houden.

Dus denk eraan Lori, dat buiten het veld van verwachtingen leven niet betekent leven buiten het veld van je eigen voorkeuren. Je hoeft dat niet te doen. Ik hoop dat dit een beetje geholpen heeft.

Liefs en knuffels,

"Moet ik slagen voor het examen?"

Beste Neale,

Ik heb 'Een Ongewoon Gesprek met God' afgelopen vrijdag uitgelezen en ik heb het tijdens het weekend laten bezinken. Je moet begrijpen dat ik in het bedrijfsleven zit, een situatie waar ik al vier jaar lang mee worstel (eruit gestapt, terug gekeerd, eruit gestapt, ben net in maart weer terug gekeerd, ben tegen de muur aangelopen in april. Tegen de muur aanlopen betekent dat ik me ineens realiseerde waarom ik in eerste instantie weggegaan ben, en ik besepte dat deze situatie nog pijnlijker was - en slechter betaalde - dan diegene die ik vier jaar geleden verlaten heb).

Terwijl de boodschap van het boek zich verdiepte en ik dit besprak met

een vriend, die een gelijkaardig pad bewandelt, besepte ik dat ik het hoofd moet bieden aan - de problemen die het bedrijfsleven mij moet leren, niet slechts het bewustzijn bereiken, maar vervolgens slagen voor het examen, of de ervaring verschillend benaderen. Alleen dan zal ik het bedrijfsleven kunnen verlaten en doen wat ik echt wil doen, maar ik moet hem eerst verlaten in vrede, niet in woede. Dit betekent, de woede achterlaten, en dan het bedrijfsleven verlaten.

AJ
Ohio (V.S.)

Beste AJ,

Je zei "Ik besepte dat ik het hoofd moet bieden aan - de problemen die het bedrijfsleven mij moet leren, niet slechts het bewustzijn bereiken, maar vervolgens slagen voor het examen."

Ten eerste, AJ, heeft het bedrijfsleven het niet nodig om jou iets te leren. Evenmin heb jij een behoefte, metafysisch of hoe dan ook, iets te leren. Dit is geen school. Het leven is geen universiteit, waarvoor je slaagt of zakt. Je weet al wat je denkt dat je hier (op deze planeet, in het bedrijfsleven, waar dan ook) kwam leren. Je taak is nu te onderwijzen wat je al weet.

Als een van de dingen die je weet is dat het "bedrijfsleven" niet reflecteert Wie Jij Bent, dan rest je slechts één ding: toon dat. Blijven wachten op het een of ander "onderricht" of een of andere "les" is het niet! Lees het boek nogmaals. Je hebt zijn meest belangrijke boodschap gemist.

De halve wereld rechtvaardigt zijn huidige ontevredenheid (en zijn disfunctioneren) door te rationaliseren dat "er iets moet zijn dat ik hier verondersteld word te 'leren'". Er valt niets te leren. We kunnen ons alleen laten leiden door wat we al weten. Dat is naar waarheid handelen. Wat ik waarheidsgetrouw leven noem, in plaats het leven van een leugen.

Terry Cole-Whittaker gaf me ooit een gedenkplaat waarop stond: "Beste Neale, jij bent een van de moedigen - iemand die ervoor gekozen heeft om te voorzien in leven in plaats van levensonderhoud." Ik ben erg trots op die plaat. Als je je baan wilt blijven uitoefenen, omdat je denkt dat je het geld nodig hebt of wat dan ook, in hemelsnaam blijf daar dan, maar blijf er niet omdat je voelt dat je dat moet om een kosmische les te ontvangen die het bedrijfsleven je nog moet leren!

Laat me iets verder uitweiden over waarom ik in deze wereld niet kan

doen waarvan ik hou en toch mijn kost verdienen? De houding die je aangenomen hebt om je uiterlijke ervaring met je innerlijke werkelijkheid te verzoenen, is de rationalisatie die door iedere persoon is gebruikt sinds het begin der tijden om te rechtvaardigen waarom ze in een disfunctionele of ongelukkige situatie blijven: we hebben "lessen te leren" en we moeten er niet voor terugschrikken om ze te leren.

Je zou er goed aan kunnen doen de mogelijkheid te overwegen dat je niets te leren hebt, en alleen moet tonen wat je over dit onderwerp al weet. CwG onderwijst dat het leven geen school is, maar een arena waarin je de mogelijkheid hebt om te zijn en te ervaren Wie en Wat Jij Bent.

Jij bent ongetwijfeld geen lid van het bedrijfsleven. Je kan altijd zeggen dat je iets niet bent wanneer je het niet met je buikgevoel overeenstemt. Je voelt het in je buik wanneer iets niet waar voor je is. Je kunt je gedachten voor de gek houden, maar je buik niet. Is dit niet verbazingwekkend?

Wat nog verbazingwekkender is, is hoe vaak we geen gehoor geven aan deze interne leiding. Veel mensen brengen de helft van hun leven door met het doen van dingen die ze niet kunnen verdragen. Waarom? Omdat ze op de een of andere manier denken dat ze verondersteld worden dit te doen. Het maakt allemaal deel uit van het plan. Of ze hebben een belofte gedaan. Of ze zijn een levensles aan 't leren.

Misschien is het tijd om jezelf van dergelijke ideeën te bevrijden. Er is geen plan. De eerste "belofte" die je moet houden is je belofte aan jezelf. En je weet al wat je veronderstelt dat je probeert te leren. Daarom, ben je aan het doen wat je aan het doen bent, en lijdend onder al het ongelukkig zijn en de ontevredenheid waar je onder lijdt, voor niets.

Wanneer dingen in zaken niet uitpakken zoals jij gewild had, wat er gebeurt, is dat je "handelen" verwacht met "zijn" en daarin mislukking gezien hebt. Laat me hier een principe verklaren dat ik, geloof ik, tot één zin kan beperken: Het is vanuit zijn dat handelen voortkomt en niet andersom.

Met andere woorden, stel dat je voelt dat je een schrijver bent. Je zou echt gelukkig zijn als je het ding dat "schrijven" heet, kunt "uitoefenen". Het zou poëzie, proza, een roman of wat dan ook kunnen zijn. Je wilt alleen maar schrijven. Ik geloof dat dit deel uitmaakt van wat je me meedeelde. Maar je kan dat niet "doen", omdat je "gevangen zit in het bedrijfsleven", of een andere specifieke "valkuil" waarin je schijnbaar zit. Dus kan je niet schrijven voor de kost en daarom ben je niet het ding dat "gelukkig" heet.

Bovenstaand paradigma suggereert dat "zijn" voortkomt uit "handelen" en hiervan afhankelijk is. Die suggestie is onjuist. In de ultieme werkelijkheid is het net andersom. Jouw "handelen" is een demonstratie van wat je nu bent (bewust of onbewust).

Als je dat ding dat "schrijver" genoemd wordt, wilt "zijn", "wees" dan dat ding ongeacht wat je ook "doet". Met andere woorden, je zou een afwasser in the Stork Club kunnen zijn en nog altijd dat ding genaamd "schrijver" "zijn". (Zoals de helft van de schrijvers in New York)

Anders uitgedrukt, schrijvers schrijven om gelukkig te zijn, ongeacht wat ze doen om in leven te blijven! Een echte schrijver stopt nooit met schrijven, ongeacht wat hij doet, ongeacht waar hij werkt, ongeacht hoe weinig tijd er is. Er is altijd tijd om te Zijn Wie Je Bent, omdat de tijd om te Zijn Wie Je Bent al de tijd is.

Dus schrijf, schrijf en schrijf nog wat! Schrijf dag en nacht! Op de bus! Op het toilet! Tijdens koffiepauzes en als de dag voorbij is. Schrijf. Schrijf! Schrijf vanuit je hart over wat je denkt dat goed en mooi en wonderbaarlijk aan de wereld is. Of over wat je denkt dat verandert moet worden, indien je dat verkiest.

Schrijf gewoon jouw waarheid, en schrijf het waarheidsgetrouw. En verstuur het dan. En blijf het versturen. Blijf schrijven en blijf het versturen. Dagen. Weken. Maanden. Jaren. Hou vol tegenover het universum dat je bent wie je bent, ongeacht wat je "lijkt" te doen.

Knuffels,

"Wat is de Nieuwe Wereldorde?"

Beste Neale,

Nogmaals bedankt voor het delen van je "gesprekken" met iedereen. Je boekt grote vooruitgang met betrekking tot het doen ontwaken van de zielen op aarde! Ik denk dat de meeste mensen niet zo gelukkig zijn met Gods kijk op religie. Het is werkelijk tijd om onze gedachten te veranderen.

Zou je een beetje uitleg willen geven over "nieuwe wereldorde" (pagina 200 uit 'Een Ongewoon Gesprek met God'). De nieuwe wereldorde [Utopia, red.] waarover ik gelezen heb, is niet voor het welzijn van de aarde of haar mensen, maar wil de wereld onderwerpen. Zit ik op het

verkeerde spoor of is dit een algemene Hitler-situatie die we over onszelf uitgeroepen hebben om meer mensen verlichting te brengen. Ik weet dat u een druk schema hebt, maar ik heb al heel wat slaap gelaten over deze vraag en ik stel ieder antwoord dat je kan geven op prijs.

Van harte,

Faye
Colorado (V.S.)

Beste Faye,

'Een Nieuw Gesprek met God' leert ons dat de grootste vijand van de mensheid het idee van afscheiding is, afscheiding van God en van elkaar. In verband hiermee, als een politieke instructie, laat 'Een Nieuw Gesprek...' ons toe te weten dat onze ideeën over individuele en nationale soevereiniteit de hoogste vorm van politieke afscheiding zijn waartoe het menselijk ras in staat is. Het is deze politieke afscheiding in individuele geografische politieke eenheden - die we nationale soevereiniteit noemen - die bijgedragen heeft aan elk ernstig conflict op deze planeet, zo niet compleet heeft veroorzaakt.

De enige menselijke gedachte die deze betreuenswaardige politieke constructie en uitkomst kan omkeren is de gedachte die ingekapseld ligt in de volgende waarheid van CwG: We zijn allen één. Deze lering van vier woorden vat, meer dan om het even welke zin, alle wijsheid, al de waarheden en alle opvattingen uit alle CwG boeken samen.

Als we daarom de gedachte "we zijn allen één" beleven en ons ermee vereenzelvigen, zal het onmogelijk voor ons zijn om onder iets anders dan één enkele wereldregering te leven. *[We zijn allemaal één betekent dat wat je aan een ander doet, dat je dat aan Jezelf doet. We zijn allemaal één lichaam en verlichte mensen weten dit. Toelichting van Sander Viergever]* Dat betekent echter niet dat zo'n systeem van wereldregering geen afbakeningen kan hebben die toelaten dat individuele culturen en kenmerken opduiken, erkend en geëerd worden - een kwestie die zeer goed beschreven is in 'Een Nieuw Gesprek...'.

Het idee is niet een homogene conglomeratie [verzameling, red.] van identieke mensen te creëren, of zelfs van identieke politieke of spirituele structuren, maar veeleer, een omgeving te creëren waarin iedere persoon op aarde, en elke cultuur die de verenigde groep van gemeenschappen op aarde vormt, hun individualiteit zonder belemmering en zonder conflict kan eren.

Knuffels, Neale

Neale.

"Hoe weet ik dat dit de Ware is?"

Beste Neale,

Mijn vriend en ik zijn gisteravond uit elkaar gegaan. Dankzij mijn groeiende bewustwording, kon ik accepteren wat er gebeurde zonder te denken dat mijn leven voorbij was. Het was wat we een "gezonde" scheiding zouden noemen, één zonder strijd en machtspeletjes, maar we zijn nog altijd verward.

In al de vorige relaties kwamen we beiden tot het besef dat onze partners niet voor de rest van ons leven waren. In deze relatie hebben we dat niet, maar tegelijkertijd hebben we niet het "ik weet dat dit goed zit"-gevoel. Dus zoeken we nog steeds naar de "ware" om te vervullen wat we verlangen te voelen met een levenspartner. Begrijpen we onze energie verkeerd? Of is dit een teken om verder te gaan dat er iets anders is?

Het was/is een fantastische relatie. We functioneerden goed, maar we verlangen beiden om verliefd te zijn, en we zijn allebei erg bang om de ultieme, passionele liefde tussen man en vrouw te "missen". Ik vraag me af of ik mijn toekomstige echtgenoot ken van een afspraak die we gemaakt hebben voor we naar de aarde kwamen, of is het simpelweg een kwestie van een beslissing te nemen om verliefd te zijn, en dan zullen we het ervaren?

Dawn
Indiana (V.S.)

Mijn beste Dawn,

Bedankt voor je schrijven en om het met zoveel doorzichtigheid te doen. Laat me je vertellen wat ik weet over liefde, en levenspartners, en "passionele liefde", en dat allemaal.

Dawn, het eerste wat ik je wil vertellen is dat liefde geen reactie is, het is een besluit. Dat is zo ongeveer het meest belangrijke dat ik ooit in mijn leven geleerd heb, dus ga ik het herhalen. Ik zei dat liefde geen reactie is, het is een besluit.

Het is waar dat een persoon een "fysieke reactie" kan hebben voor iemand. We hebben allemaal bepaalde lichaamstypes, bepaalde persoonlijkheidstypes, bepaalde "vibraties" die we aangenamer vinden dan andere. Maar veel mensen die geprobeerd hebben een lange termijn relatie op te bouwen vanuit deze initiële reacties stelden vast dat dit niet altijd de harmonie, het oprechte respect en de diepgaande persoonlijke aandacht voortbrengt of garandeert die zo typerend is voor een levenslange partnerschap.

Passie is gecreëerd, Dawn, net als al het andere in je leven. En, net als al het andere in je leven, wordt het door jou gecreëerd. Hoe? Uit je beslissing om het te creëren. Dat klopt, Dawn. Je kan werkelijk beslissen om passioneel te zijn. Je kan ook beslissen om het niet te zijn, zoals veel mensen ontdekt hebben die een relatie beëindigd hebben. Dus passie (of het gevoel dat je "passie" noemt, of "opgewonden" worden door iemand) is niet het meest belangrijke waarnaar ik op zoek zou gaan in een relatie.

Vanuit mijn ervaring is het meest belangrijke ingrediënt voor succesvolle lange termijn relaties: vriendschap. En net daarnaast: verdraagzaamheid, wat uiteraard door vriendschap voortgebracht wordt en wat op zijn beurt oprechte vriendschap voortbrengt.

Je zei me dat je niet dat "ik weet dat dit goed zit" gevoel had. Wat voor soort gevoel is dat, kun je me dat vertellen? Nee, laat mij het je vertellen. Een relatie is niet "juist" omdat het "automatisch juist" is op grond van een of andere factor of element buiten jezelf en dus buiten je controle. Een relatie is "juist" omdat jij beslist dat ze juist is. En wat zou ervoor zorgen dat je dat besluit? Je beslissing over wat voor jou belangrijk is. Je beslissing over Wie Je Bent, en wie je Kiest Te Zijn.

Een laatste bedenking, Dawn. Je zegt dat jij en je vriend "nog steeds zoeken naar de ware". Zoek niet naar de "ware"; kies ervoor om de "ware" te zijn. Je wilt tonnen en bergen passie in de ruimte wanneer het tijd is voor romantiek? Zal ik je eens wat zeggen, Dawn. Breng het in de ruimte met jou. En kijk dan wat er gebeurt.

Om dit alles in een zin te zeggen, Dawn, ja, je hebt gelijk. Je hebt jezelf je eigen wijsheid geschonken. Is het simpelweg een beslissing die we nemen om verliefd te zijn, en dan zullen we het ervaren? Ja, Dawn. Ja. Dat 'bepaalde gevoel' kan uitgezonden worden, net zoals het ontvangen kan worden.

"Over engelen, dieren en dokters"

Beste heer Walsch... Ik heb drie vragen die in me opkwamen tijdens het lezen van uw boeken.

(1) Er is een stortvloed van literatuur over, en interesse in, engelen. Wat denkt u over of voelt u bij dit onderwerp?

(2) God leek een uitgesproken mening toegedaan over het eten van dieren...maar het lijkt me dat mensen al sinds de oertijd dieren hebben gegeten. En zelfs dieren eten dieren! Dus sinds wanneer is het niet aan te raden?

(3) Als laatste, stond ik echt perplex na het lezen van 'Een Ongewoon Gesprek...', pagina 190 waar CwG aangaf dat jaarlijkse lichamelijke onderzoeken en het gebruik van medicijnen iets is waar we ons mee bezig zouden moeten houden. Welnu, terug op pagina 49 staat er dat het medische etablissement tegen nieuwe behandelingen is, en zelfs wonderen...ik had altijd het idee dat door een spreekkamer binnen te lopen, ik het geloof opgaf dat mijn lichaam in staat was zichzelf te genezen.

In aanvulling daarop, creëerde ik een situatie voor mezelf waarin ik mezelf daadwerkelijk ziek zou maken door een atmosfeer binnen te gaan waar het draait om ziekte en een erg sterke overtuiging daarvan. Naar een dokter toegaan is zeggen "ik ben" ziek, daarmee een fysieke werkelijkheid van ziekte scheppend...en wat te zeggen van de medicijnen die ze je geven?...en van bestralingstherapie? Zeg, dat is een geweldig idee! Laten we iets voorschrijven dat mensen ongelooflijk ziek zal maken en dat waarschijnlijk toch niet zal werken!

Waarom niet in plaats daarvan mensen helpen uit te zoeken waarom ze kanker kregen? ...oké, ik zou hiermee door kunnen gaan, dus zal ik ophouden.

Janet
Connecticut (V.S.)

Beste Janet...

Pfoe! Stel maar een aantal vragen, waarom niet?! Welnu, laat ik eens kijken of ik ze kan beantwoorden.

(1) Ik denk dat engelen erg echt zijn, erg aanwezig, en erg mooi.

(2) Het maakt God niet uit of we het vlees van dieren eten of niet. Hij

merkt gewoon op dat we een voorkeur hebben voor het leven van lange en gezonde levens, en bood Zijn advies aan hoe dat te doen.

En trouwens, als je opmerkt dat "zelfs dieren dieren eten", moet erop gewezen worden dat de dieren die door andere dieren worden gegeten vaak nog leven of net zijn gedood, en waarschijnlijk nooit zijn geïnjecteerd met chemicaliën, conserveringsmiddelen, hormonen, etcetera - wat ik niet kan zeggen over de lang geleden gedoodde dieren die mensen eten.

(3) Laten we stap voor stap eens kijken naar jouw "verhandeling" van medici. Allereerst zei je dat je altijd het idee hebt gehad dat als je een spreekkamer binnenstapte, je het geloof opgaf in dat jouw lichaam in staat is zichzelf te genezen. Natuurlijk, als je dat altijd zou voelen, en als je weigert te veranderen hoe je je "altijd hebt gevoeld", ben je klaar. Dan is er geen andere manier.

Aan de andere kant, je kunt beslissen je niet zo te voelen. Wanneer ik de spreekkamer binnenloop, loop ik naar binnen met het gevoel dat mijn lichaam zichzelf kan genezen, en ook dat een dokter soms hulp kan bieden. Door een vliegtuig naar Dubuque te nemen diskwalificeer ik niet de mogelijkheid dat ik Dubuque per auto kan bereiken. Ik kies gewoon een andere weg (misschien een snellere weg) om te geraken waar ik heen wil.

In het leven, Janet, maakt een keuze de andere niet ongeldig. Chocolade kiezen zorgt er niet voor dat vanille "verkeerd" is. Behalve natuurlijk, als het dat wel doet. Het hangt allemaal af van wat je erbij voelt.

Vervolgens zei je dat wanneer je een spreekkamer binnenloopt je een atmosfeer binnentreedt waarin het draait om ziekte. Ik denk daar anders over. Ik zie een spreekkamer als een plek waar de mensen daar zeggen dat ze zich bezig houden met genezen. Daarom zie ik mezelf niet als "bezig met het scheppen van een situatie voor mezelf waarin ik mezelf daadwerkelijk ziek zou maken", maar eerder, een situatie voor mezelf waarin ik mezelf beter zou kunnen maken.

Wat betreft medicijnen en bestralingstherapie, er zijn evenveel mensen voor wie deze maatregelen veel goed hebben gedaan als voor wie ze ineffectief zijn geweest. Ik wil niet alle medicinale interventies afwijzen op grond van iemands idee dat medicijnen slecht zijn. En ik ken teveel mensen die veel baat hebben gehad bij bestralingstherapie - inclusief sommigen die erg dicht bij me staan - om ook deze weg af te wijzen.

Nu vraag je, waarom mensen in plaats daarvan niet te helpen met uitzoeken waarom ze kanker kregen? Ik ben het met je eens. De vraag zou gesteld moeten worden. Maar de persoon die al kanker heeft zou

misschien wat extra steun kunnen willen...

Maar de bedoeling van het boek, Janet, is dat je je eigen werkelijkheid schept. Er is geen tegenstelling in het boek op dit punt. Als je andere tegenstellingen ziet of waarneemt, ga dan altijd af op jouw eigen diepste gevoelens, jouw eigen diepste waarheid. Ik ben niet hier om je van jouw waarheid af te brengen, maar om te assisteren in het je er naartoe leiden.

Knuffels,

"Hoe kan ik de boodschappen uit CwG gebruiken in mijn kerkdienst?"

Beste Vrienden,

Ik heb 'Een Ongewoon Gesprek met God' drie keer gelezen en heb 'Een Nieuw Gesprek met God' bijna uitgelezen, en ik moet zeggen dat ik deze boeken heerlijk verheffend vind. Ik ben een voorganger van de United Methodist kerk en een kapelaan in een hospitium. Ik hoop dat jullie me kunnen helpen om de radicale en revolutionaire informatie uit deze boeken te verwerken.

Terwijl ik aanmoedig wat ik heb gelezen, vind ik het moeilijk om deze lessen te integreren in wat ik was onderwezen op zondagsschool en de doctrines die ik leerde in seminarie. Ik moet veel van de overtuigingen die ik lang heb gehad opnieuw overdenken. Wat doen we nu met Christus? Hoe is hij een redder, of hebben we er werkelijk een nodig?

Wat te doen met de kerk en aanbidding? En wat doen voorgangers zoals ik met deze waarheden op de preekstoel? Deze lessen zorgen niet voor een conflict in mijn hospitiumwerk, maar ze slaan wel degelijk een deuk in mijn bidden voor zaligmaking op zondagochtend!

Ik was toch al nooit een 'hellevuur en zwavel'-prediker, maar jullie kunnen zien wat ik bedoel. Bedankt voor het delen van dit woord van hoop met de rest van ons die worstelen om zin aan onze levens te geven.

Hoogachtend, Ray
(stad is door Neale weggelaten wegens privacyredenen)

Beste Ray...

God zegene je voor het schrijven van deze brief. Je bent een erg dapper persoon, en terwijl je mij je adres hebt gegeven, zal ik het hier niet publiceren. Daar hoef je je niet mee bezig te houden terwijl deze zaken je ook bezig houden!

Ray, ik ben onder de indruk van jouw bereidheid om jezelf open te stellen voor de mogelijkheid van deze waarheden. Het probleem met de meeste religies van vandaag de dag is dat ze zo'n mogelijkheid afwijzen. In plaats daarvan claimen ze Het Antwoord te hebben, en daarmee af. Wat de wereld iets meer nodig heeft is wat mijn vriend Sir John Templeton de nederigheidstheologie noemt. Dit is een theologie die toegeeft niet alle antwoorden te hebben, maar het proces van verder vragen stellen ziet als Heilig. Nu heb jij een aantal erg goede vragen gesteld, Ray. Laten we ze in jouw woorden eens bekijken.

Wat doen we nu met Christus? Hoe is hij een redder, of hebben we er werkelijk een nodig? We doen helemaal niets met Christus, Ray. We laten hem precies waar hij is. We eren hem zoals we altijd hebben gedaan. Hij is de Zoon van God. (Is er iemand van ons die dat niet is?)

Hij is een redder in de zin dat hij hierheen gestuurd was om ons allen te redden van elke gedachte die we over onszelf zouden kunnen hebben die minder is dan Wie We Werkelijk Zijn, van elk idee over onszelf dat God zou ontkennen, of God in ons, of het heilige van andere mensen, en van heel het leven. Hij was hierheen gestuurd om ons te redden van de hel en meer van zulk soort ideeën, en van het leven waartoe zij leiden - zowel hier op Aarde, als in het hiernamaals. Door zijn leven, en zijn dood aan het kruis, stelde hij een voorbeeld en een teken van zijn heiligheid - en de onze.

Wat te doen met de kerk en aanbidding? En wat doen voorgangers zoals ik met deze waarheden op de preekstoel? Jouw kerk en jouw aanbiddingdienst is nu krachtiger dan ooit als een manier om mensen te leiden naar hun eigen persoonlijke ervaring van God.

Voorgangers van over de hele wereld hebben de boodschap uit de 'Gesprek met God'-boeken genomen en deze voorzichtig verwerkt in hun diensten en lessen verwerkt. Een katholieke priester die ik ken herschreef zelfs de complete lithurgie van de Rooms Katholieke Kerk volgens de concepten en boodschappen van CwG. Hij gebruikte deze boodschappen van liefde en acceptatie en van de goddelijkheid van alle wezens in zijn sacramenten en rituelen, van de doop tot heilige communie, bruiloft tot het laatste sacrament. Het heeft zijn gemeenschap nieuw leven ingeblazen en opnieuw enthousiast gemaakt.

Ja, Ray, er zijn sommige concepten in CwG die niet helemaal in overeenstemming zijn met de theologie van jouw kerk. In dit soort gevallen, kan het materiaal op zijn minst worden gebruikt voor onderwerpen ter verkenning en discussie. Als je niets anders doet dan de leden van jouw gemeenschap terug te leiden naar een diepere, rijkere betrokkenheid bij hun eigen spirituele pad, zul je hen een bijzondere dienst hebben verleend.

Onthoud dat wanneer je je bezig houdt met de CwG-materie, Ray (of voor hetzelfde geld, hetgeen jouw eigen kerk onderwijst), de woorden van God uit 'Vriendschap met God' die de wereld zouden kunnen veranderen, als ze zouden worden gesproken met nederigheid en liefde: de onze is niet een betere manier, maar gewoon een andere manier.

En veel succes in je gemeente, mijn vriend. Ik loop met je mee tijdens De Missie - welke uiteraard is om mensen hun meest comfortabele en wonderlijke en meest zinvolle relatie met God te brengen - ja?

Zegeningen,

"Ik maak een moeilijke tijd door"

Ik hoop dit bericht Neale of iemand anders die kan helpen bereikt want ik heb het moeilijk met het nieuws dat mijn Pa kanker heeft.

Ik heb al je boeken en anderen over God en het hiernamaals gelezen, maar toch kan ik er gevoelsmatig of verstandelijk niet bij dat er meer is aan ons bestaan dan wat we aan de oppervlakte zien. Ik wil me zo vreselijk graag verbonden voelen maar al wat ik voel is een gevoel van leegte. Ik ben doodsbang voor mijn vader en mijn moeder kan zich amper overeind houden.

Hoe komt het dat sommigen mensen zo veel vertrouwen hebben en zo verbonden zijn, maar ik, die hunker naar zo'n verbinding, kan het blijkbaar niet voor elkaar krijgen. Ik blijf sterk in het belang van mijn kinderen maar ik vrees de dood van mijn vader en ook de mijne. Je ideeën worden ten zeerste op prijs gesteld.

Steve
Toronto (Canada)

Beste Steve...

Ik ontving je bericht exact 12 uur nadat ik Toronto verlaten had, nadat ik er een volledige dag- en een avondworkshop gegeven heb. Het spijt me dat je blijkbaar niet wist dat ik daar was, want dan hadden we er persoonlijk kunnen praten! Ik hoop dat iedereen die dit leest meteen mijn reis- en optredensschema zal checken op onze CwG website, www.cwg.org. Ik zal de komende drie weken nog onderweg zijn, en het zou fantastisch zijn om je te ontmoeten --- vooral als je zo'n belangrijke vraag hebt.

Nu hebben we tenminste een kans om ons op deze manier te verbinden, Steve, en daar ben ik blij om. Jouw vraag wordt me vaak gesteld. Laat me mijn antwoord aan jou beginnen door te zeggen dat de meest zekere en snelste manier om je "verbonden" te voelen met het Leven, met God, en met iedereen op onze planeet, is DOOR DE VERBINDING te zijn die je wilt voelen. Als je een gevoel van leegte hebt, Steve, is dat omdat je anderen om je heen toelaat (toestaat) een gevoel van leegte te hebben. Veel van deze mensen zijn mensen die je niet eens kent - EN DAT IS PRECIES HET PROBLEEM.

Leer mensen KENNEN, Steve. Leer IEDEREEN kennen. Doe wat je moet doen om iedere persoon die je ontmoet te leren kennen, iedereen met wie je in contact komt, op de meest volledige manier die het moment toelaat. Zelfs de persoon achter de toonbank bij de stomerij (drooghuis). Zelfs de bediende in het bankkantoor. Om maar te zwijgen over je Vader.

Ik zeg niet dat je je Vader niet kent, Steve. Ik zeg dat, ongeacht hoe goed je denkt hem te kennen, je hem beter kan leren kennen. En de snelste manier om hem beter te leren kennen is door hem JOU beter te leren kennen.

Ga nu naar hem, in deze kostbare dagen en tijden, en vertel hem alles wat je altijd al wou dat hij over je wist. Het goede, het kwade, en alles daartussen. Vertel hem over je liefde en over je angsten. En bovenal vertel hem dat je weet dat God aan zijn zijde staat, en aan jouw zijde, terwijl jullie beiden, en ieder ander in jullie liefhebbende familie, je voorbereiden om deze grote uitdaging en dit gezegend moment onder ogen te zien.

Ja, dit is een gezegend moment, Steve, omdat het jullie allen toestaat, je Ma, je Pa en ieder ander in je familie --- om je te verbinden met elkaar en met God in het co-creëren, met een huldiging en met liefde, van de meest gezegende uitkomst.

En alstublieft beschouw dood niet --- die in geen geval een zekerheid, of

een gegarandeerde uitkomst is --- als GEEN gezegende ervaring. Er is GEEN ervaring in het Leven die niet gezegend is, en het Leven zelf eindigt nooit, maar zegent ons onophoudelijk met de geschenken van God, dit laat ons toe om het volgende avontuur van onze levens met vrede, vreugde en verwondering te omhelzen.

Niemand die ooit dood ervaren heeft, heeft er ooit, OOIT, berouw over gehad, of zich er triest over gevoeld, of iets anders gekend dan PERFECTE VREUGDE als de ervaring eenmaal compleet was. Ik vertel je dit, Steve, zonder een moment van aarzeling of de kleinste onzekerheid. God heeft me dit verteld, en ik geloof God volkomen en totaal. Wees dus niet ongerust over de mogelijkheid van je Vaders' dood. Als dat zou gebeuren (uiteraard zal het ooit gebeuren, maar ik bedoel in de volgende maanden of jaren, omwille van zijn kanker), val dan niet in de Illusie van Tragedie, maar ken de waarheid --- want de waarheid ZAL je bevrijden!

Nu, Steve, zou je dit moment en deze tijd in je leven ook kunnen gebruiken als een gelegenheid om ook God te leren kennen. Als je Vriendschap met God niet gelezen hebt, denk ik dat het nu een goed moment is om dat boek te ontdekken. Als je het gelezen hebt, mag ik dan voorstellen dat je het nogmaals leest? Zet God op de lijst van wezens die je beter wilt leren kennen. Spreek rechtstreeks tot God. Doe dit de komende dagen en weken. Vertel God over je droefheid en je leegte. Vertel God over je woede. Vertel God wat je zou willen dat er nu gebeurt. Vertel God dat je genezing voor je Vader verkiest. Laat dan los, en laat God.

Wees je er bewust van, Steve, dat de kankerdiagnose op geen enkele manier suggereert dat je Vader nu moet sterven. Ik heb veel mensen persoonlijk gekend die zo'n diagnose gekregen hadden en die een lang en vruchtbaar leven hebben geleid.

Hier is een gebed dat ik zeer behulpzaam vind in momenten van crisis als deze:

"Lieve God, ik vraag nu dat alleen het hoogste en het beste voor alle betrokken zal gebeuren. En ik laat het aan JOU om te weten en te beslissen wat dat precies is. Ik vertrouw erop dat jij aan alle betrokken zielen op dit moment exact datgene biedt waar ze het meeste voordeel, de grootste groei en uiteindelijk de grootste vreugde uithalen. Ja, God, ik vertrouw jou, en ik vertrouw het Leven. Dank je, God. Bedankt en nogmaals bedankt. Dit leven is een prachtig avontuur, en ik loof je en dank je van mijn huidige adem tot mijn laatste. Want ik weet dat mijn laatste adem niet het einde van mijn leven zal zijn, maar slechts het begin van een andere vorm van leven, die werkelijk adembenemend zal zijn. Amen, en amen."

Steve, ik zou je nooit deze dingen vertellen als ze niet waar waren. Als je jezelf openstelt voor het proces dat zich nu aan jou ontvouwt, en als je jezelf openstelt voor God en, zoals ik heb voorgesteld, voor je Vader, dan kan je gerust zijn in de wetenschap dat de komende maanden, ook al mogen ze zwaar en uitdagend lijken, jou en je Vader naar een plaats van verwondering en vreugde zullen leiden--- in leven, in elkaar, en in alle goede en ware dingen.

Dank je, Steve, voor je schrijven. Ik zend je liefde.

Neale

"Waarom gebeuren 'slechte' dingen als we onze eigen werkelijkheid creëren?"

30/10/03

Beste Neale,

Als we onze eigen werkelijkheid creëren door onze gedachten, woorden en daden, hoe zit het dan met de slachtoffers van brutale misdaden, zinloze bloedbaden/verminkingen? Kiezen die mensen ervoor om op die manier te sterven?

Alfreda
Pennsylvania (V.S.)

Mijn vriend,

Je hebt een zeer eerlijke en scherpzinnige vraag gesteld. En het probleem is zelfs groter dan je aangegeven hebt. Want het is niet alleen een kwestie van onze intenties en keuzes, maar van die van God. Ik bedoel, is het Gods wil (zelfs al is het niet die van ons) dat deze verschrikkelijke dingen moeten gebeuren? Filosofen en theologen hebben deze vraag proberen te beantwoorden sinds het begin der tijden.

Alfreda, ik heb hierop een buitengewoon antwoord ontvangen toen ik deze vraag stelde tijdens mijn dialoog. Eerst werd me duidelijk gemaakt dat er geen slachtoffers en schurken bestaan. Dit was moeilijk voor me, want in mijn ogen zijn veel van de dingen die we elkaar aangedaan hebben zeer wreed, zelfs afschuwelijk, en voor mij waren de mensen die deze gruwelijke misdaden begaan hebben wel degelijk de "schurken"

van onze maatschappij.

Nochtans zei God in 'Een Nieuw Gesprek met God', "Ik heb jullie niets dan engelen gezonden". En de parabel van De Kleine Ziel en de Zon in 'Een Ongewoon Gesprek met God' legt uit waarom dit waar is. Die parabel is uitgegeven door Moon Press [Synthese Uitgeverij in Nederland, red.][verkrijgbaar via onze website www.gesprekkenmetgod.com] als een prachtig kinderboek onder de naam 'Een gesprekje met God, de kleine Ziel en de zon'. Ik kan dit niet genoeg aanraden als een hulpmiddel voor kinderen (en volwassenen) om beter te begrijpen waarom, zoals de fantastische Rabbi Lawrence Kushner het zegt, "goede mensen slechte dingen overkomen".

Kortom (herlees CWG of het kinderboek om de volledige essentie hiervan te begrijpen), de menselijke ziel is een aspect van goddelijkheid, dat er vrijwillig voor kiest om het leven in het Universum te ervaren (en als deel van die ervaring, van tijd tot tijd het leven op Aarde) als een middel om zichzelf te opnieuw te creëren en te ervaren als wie het is. Nu in het rijk van het relatieve (dit is het rijk waarin we in de fysieke wereld leven), kunnen we niet ervaren Wat We Zijn behalve in aanwezigheid van dat Wat We Niet Zijn. Want in afwezigheid van Dat Wat Je Niet Bent, bestaat dat wat je bent niet!

Dit betekent, Alfreda dat in afwezigheid van "klein", het concept "groot" niet kan ervaren worden. Het kan gefantaseerd worden, maar het kan niet ervaren worden. De enige manier om een puur conceptueel idee als "groot" te ervaren is door een puur conceptueel idee als "klein" te ervaren. Nu in zeer elementaire bewoordingen, dat is waarom God "het kwade" creëerde. Want opdat God Zichzelf kon ervaren als het "al-goede", moest er iets bestaan als het "in-slechte".

Uiteraard bestond dit niet. Er was alleen God. God is al dat was, al dat is, en al dat er ooit zal zijn. Maar God wou Zichzelf kennen door Zijn eigen ervaring. Dat is dezelfde wens die we allemaal delen. Inderdaad, deze "we allemaal" waarover ik gesproken heb, is God Zelf. Ieder deel van het leven is een aspect van goddelijkheid, dat ernaar zoekt het goddelijke uit te drukken en te ervaren. Maar dat wat goddelijk is kan Zijn eigen goddelijkheid niet kennen en ervaren behalve in aanwezigheid van dat wat niet goddelijk is. En het probleem is dat wat niet goddelijk is niet bestaat. Dus, omdat we de kracht hebben om het te creëren, hebben we het simpelweg bedacht. Het is te zeggen, we hebben het ons ingebeeld. We hebben het letterlijk opgeroepen.

Welnu, dit hele proces wordt niet bewust door elke individuele ziel ondernomen. We hebben onze agenda's opgemaakt, Alfreda, lang voor we het menselijk lichaam aannemen. We hebben zelfs afspraken gemaakt met andere goddelijke wezens over hoe we best onszelf creëren en ervaren als dat aspect van goddelijkheid dat we voor dit

leven gekozen hebben. Dus nee, we kunnen niet eerlijk zeggen dat op een bewust niveau, mensen voor de verschrikkelijke ervaringen kiezen waaraan ze onderworpen worden. Dus wat doet dit met de theorie dat we onze eigen werkelijkheid creëren door onze gedachten, woorden en daden? Het verandert dit niet. Het verklaart alleen het mechanisme waardoor we die realiteit ervaren.

Zoals CwG voorzichtig uitlegt, op het moment dat we iets denken, zeggen of doen dat het proces van het uitdrukken Wie We Werkelijk Zijn in gang zet, komt het tegenovergestelde in de ruimte. Dit is nodig, om een context te creëren waarin de ervaring van het Zelf dat we gekozen hebben, gerealiseerd kan worden. Want als het tegenovergestelde van dat wat we gekozen hebben niet bestaat, dan kan wat we gekozen hebben niet worden uitgedrukt. Dit is de reden waarom meesters niet oordelen en ook niet veroordelen. Niets of niemand. Zelfs niet diegenen die hen vervolgen.

Elke religie op Aarde onderwijst dat vergiffenis het pad naar verlossing is. De meeste onder hen onderwijzen het voor de verkeerde reden, zeggend dat we moeten vergeven en het oordelen overlaten aan God. Wel, het nieuws is dat God ook niet oordeelt. Zou God iets van ons vragen dat God niet zou doen? Dan zou God ons vragen groter dan God te zijn! Maar de reden waarom God nooit oordeelt en ons vraagt om ook niet te oordelen, zal ons duidelijk gemaakt worden wanneer we naar het rijk van het absolute terugkeren. Dan zullen we Gods belofte opnieuw begrijpen: "Ik heb jullie niets dan engelen gezonden".

Ik raad je ten sterkste aan dat je een exemplaar van De Kleine Ziel en de Zon koopt. En lees het voor aan je kinderen - of aan andere kinderen met wie je geregeld in contact komt. Want als kinderen dit concept vroeg begrijpen, kan dit de wereld veranderen.

"Bestaat er geen vergelding voor slechte daden?"

Dag meneer Walsch,

Ik heb gelezen en ik werd onderwezen door metafysische leraars dat Karma een grote rol speelt in het leven dat we kiezen en bij het fysieke lichaam dat we gekozen hebben om in te leven en onze lessen (in) te ervaren. Soms worden mensen blind, zonder ledematen of met een andere misvorming geboren omwille van een daad die ze in het verleden tegenover anderen gesteld hebben, waardoor die anderen

blind geworden zijn of ledematen verloren hebben enz.

God zegt dat mensen handelen en de dingen doen die ze doen gebaseerd op hun kijk op hun wereld, dus is er geen goed of verkeerd met betrekking tot die handelingen? Hoe kan het slechts een zaak zijn van wat werkt en wat niet? Is er geen vergelding voor dergelijke handelingen?

Hoe zit het dan met Hitler en andere leiders die hun medemensen ongelooflijk wrede en onmenselijke dingen aangedaan hebben? Of mensen die andere mensen mishandelen, of hun vrouw en kinderen vermoorden? Wanneer die hun lichaam verlaten, vervoegen die het Al en dat is het dan???

Het klinkt alsof niemand iets verkeerd doet, gegeven hun wereldbeeld. Hoe wordt dit goedge maakt? Kan iemand iemand anders iets aandoen zonder enige vorm van "straf" of vergelding?

En ik gebruik deze woorden omdat ik op dit moment geen andere woorden kan bedenken. Ik zou de vraag waarschijnlijk zo moeten stellen: kan iemand iemand anders iets aandoen zonder enige vorm van levenslessen die moeten geleerd worden? Ik dank u dat u de tijd neemt om mijn brief aan u te lezen en ik kijk uit naar een antwoord.

In liefde en licht,

Rachel
Verenigde Staten

Beste Rachel,

Je hebt een aantal zeer belangrijke vragen gesteld. Ze zijn belangrijk omdat je hele theologie op de antwoorden rust.

Rachel, iemand gelooft ofwel in een vervloekende, veroordelende, bestraffende God of men gelooft dit niet. Ik geloof dit niet. Ik geloof niet in zo'n God omdat God zelf me verteld heeft dat deze ideeën vals waren. Ze zei dat deze deel uitmaakten van de Tien Illusies van de Mensheid. Deze illusies zijn zeer duidelijk uitgelegd in Eén met God, een boek dat ik je ten zeerste aanraad. Twee van de Tien illusies van Mensheid zijn: Oordeel bestaat, Veroordeling bestaat.

Deze ideeën zijn gemaakt door mensen. Dergelijke constructies bestaan niet in Gods denken. Dat is omdat deze ideeën over God voortkomen uit een fundamenteel misverstand dat we terugvinden in een vroeger idee over God, namelijk dat God van ons afgescheiden is. (Afscheiding

bestaat.)

Als God niet van ons afgescheiden was, kon God niet over ons oordelen want dan zou God over haarzelf oordelen. Als God niet van ons afgescheiden was, kon God ons niet veroordelen, want ook dan zou God hemzelf veroordelen.

Zelfs als God van ons afgescheiden was, zou God geen reden hebben om ons te straffen, tenzij God van ons verlangde dat we iets specifiek deden of niet deden. Ook dit is een illusie. (Vereisten bestaan.)

De laatste illusie is gebaseerd op een vroeger idee dat de reden waarom God ons vereisten opgelegd heeft, is dat God iets van ons nodig heeft om gelukkig te zijn. (Behoeftigheid bestaat.)

Niets kon verder van de waarheid zijn. God verlangt niets van ons. Voor meer over dit concept, kan je het heerlijk vinden om het boek De Nieuwe Openbaringen te her-lezen. Dit is, mijns inziens, het meest belangrijke boek in de hele Met God reeks. Het zou door iedereen gelezen moeten worden. En je kan wensen het nogmaals te lezen, omdat het zeer duidelijk stelt dat God niets van de mensheid nodig heeft. Een "behoefte" God maakt simpelweg geen deel van uit van de Kosmische Realiteit.

Ik besef dat het idee van een God die niets van ons nodig heeft en niets van ons wil voor veel mensen moeilijk te aanvaarden is, maar dat is omdat ze volhouden God te bekijken als een afgescheiden wezen met menselijke kwaliteiten. Een wezen dat niet alleen van ons afgescheiden is, maar ook een wezen dat zowaar ongelukkig zijn kan ervaren, en dat ongelukkig wordt als het niet krijgt wat het wil.

Zo'n God is helemaal geen God, maar slechts een kleine en beperkte versie van de Schepper van het Universum en de Bron van Al het Leven. Als dat de grens is van onze voorstelling van God, dan zou ik zeggen dat we nog een lange weg te gaan hebben vooraleer we kunnen stellen dat we werkelijk begrijpen wie en wat God is.

Je vraagt naar karma, Rachel. Ja, God heeft over karma gesproken in de CwG boekenreeks. God zegt dat karma zoals we het op de klassieke manier begrijpen niet bestaat. Dit wil zeggen dat er in Gods koninkrijk geen systeem bestaat van Beloning en Straf, dat zijn gevolgen als Voorwaarden van ons Leven van het ene leven naar het volgende leven doorgeeft.

Wat er IS, is een systeem, in menselijke termen, het Kosmisch Wiel genoemd. Dit is een eenvoudige naam gegeven aan het Proces (de Ontwikkeling) van het Leven zelf. Het is bedoelt om aan te geven dat al het Leven een cyclus is, of een wiel, waarop we onszelf kunnen vinden

en plaatsen. Het doel van het ronddraaien van het wiel is om de hele Levenscyclus te ervaren en opnieuw te ervaren, en aldus te weten en telkens opnieuw te creëren Wie We Werkelijk Zijn. Want er bestaat geen grotere vreugde en geen grotere eer en geen groter wonder, en bijgevolg, geen groter plezier voor God. Het leven is Gods grote plezier.

Je hebt gesproken over de wrede handelingen die mensen in het leven stellen en je hebt gevraagd: "Hoe kan het slechts een zaak zijn van wat werkt en wat niet? Is er geen vergelding voor dergelijke handelingen? Hoe zit het dan met Hitler en andere leiders die hun medemensen ongelooflijk wrede en onmenselijke dingen aangedaan hebben? Of mensen die andere mensen mishandelen, of hun vrouw en kinderen vermoorden? Wanneer die hun lichaam verlaten, vervoegen die het Al en dat is het dan???"

CwG zegt dat Hitler naar de hemel ging. Dat wil niet zeggen dat de ziel van Hitler de gevolgen van Hitlers daden niet heeft ondervonden. Het betekent dat deze gevolgen, eens ervaren, groei voortbrengen, niet een eeuwige bestraffing- en groei is de hoogste uitkomst van het Leven zelf. Dat is, in het kort, de hemel.

Er is geen straf in Gods koninkrijk, maar er zijn gevolgen. Dat wil zeggen dat dingen gebeuren als een resultaat van andere dingen. Maar dit systeem is geen proces van "terugbetaling" of "karmische schuld". Het is slechts de manier waarop het proces (de ontwikkeling) van het Leven Zelf werkt. Gevolgen zijn het resultaat van opbrengsten (prestaties?).

Rachel, je hebt gevraagd, "Kan iemand iemand anders iets aandoen zonder enige vorm van levenslessen die moeten geleerd worden?" CwG toont aan dat in het leven niets moet worden geleerd. Er is slechts het herinneringsproces. Het is door ons te herinneren dat we opeisen, en opnieuw worden, Wie We Werkelijk Zijn.

Op het moment van onze dood, ervaren we wat de oosterse mystici kama loca noemen. Dat is een beweging van de ziel door ieder moment van het voorbije leven, maar vanuit het oogpunt van iedere persoon die beroerd of geraakt werd door de keuzes, beslissingen en daden van die ziel. Met andere woorden, we hebben de gelegenheid te ervaren hoe andere mensen ons ervaren hebben.

Hieruit volgt een enorme groei. En groei is zowel het doel als het proces (de ontwikkeling) van het Leven.

Knuffels,

Neale.

CwG: een troost tijdens de oversteek

Beste Neale,

Ik moet je laten weten dat het vandaag een maand geleden is dat mijn vader overleed. Ik probeer los te laten, maar het is moeilijk geweest. Hij was een fantastische man, en ik mis hem zeer.

Terwijl hij in het ziekenhuis lag, had ik je boek bij me en ik las passages eruit voor aan mijn zus. Er was een passage die me op dat moment diep raakte, en die is me bij gebleven. Ik was er erg door ontroerd, en ik heb dit opgenomen in mijn vaders overlijdensbericht.

Dit was de passage:

"Je bent goedheid, genade, medeleven en begrip. Je bent vrede, vreugde en licht. Je bent vergiffenis en geduld, kracht en moed, een hulp in tijden van nood, een trooster in tijden van verdriet, een genezer in tijden van verwonding, een leraar in tijden van verwarring. Je bent de diepste wijsheid en de hoogste waarheid, de grootste vreugde en de edelste liefde. Je bent al deze dingen. En gedurende bepaalde momenten in je leven heb je jezelf als deze dingen gekend."

Mijn vader overleed binnen het uur nadat ik deze passage gelezen had. Ik denk aan hem en het ogenblik van zijn overlijden, als ik deze passage lees. Dank je voor je boek en de mooie passage.

Sue
Verenigde Staten

Aan jou, Sue, aan ieder van jullie die me zo'n fantastische, oprechte brieven geschreven hebben over wat het boek voor jullie betekend heeft, dank je. En Sue, jouw brief was de mooiste beloning die iemand ooit kon vragen of hopen te ontvangen. God zegene je.

Knuffels,

Neale.

Spiritueel geheugenverlies

Beste meneer Walsch,

Dank je dat je het voertuig bent waardoor het CwG materiaal doorgegeven werd aan de rest van de wereld. Er is gezegd dat velen zich geroepen voelen maar slechts weinigen uitverkoren zijn. Jij bent duidelijk iemand die gekozen werd, of misschien is het juist om te zeggen dat jij iemand bent die kiest. Er is ook gezegd dat het beter is om een kaars aan te steken dan om de duisternis te vervloeken. Nu, mijn vriend, het licht van jouw kaars heeft al miljoenen zielen geraakt en je bent nog maar net begonnen.

Eigenlijk heb ik een vraag. Ik vraag ook je assistentie voor een verdere verduidelijking. In CwG zegt God door jou dat er in het leven per se niets te leren valt. We zijn hier om te herinneren, te herinneren wie en wat we werkelijk zijn.

Nu, zoals je gezegd hebt, is er eigenlijk niets nieuw in CwG. Al deze informatie is ons al keer op keer opnieuw door God gegeven. Ik herken veel ervan. Nochtans is deze laatste verklaring nieuw voor mij. Zo nieuw, dat het in feite, een grote paradigmaverschuiving vertegenwoordigt. Ik heb dit geleerd, en als een spiritueel raadgever, leraar, genezer enz., heb ik deze les vele malen doorlopen. Dat is, dit is "leerschool aarde" en we zijn hier om onze zielenlessen te leren. We mogen ze telkens en telkens weer opnieuw doen tot we ze goed doen. Dan gaan we naar het volgende niveau, enz. tot we uiteindelijk opnieuw terugkeren naar de bron - dat wil zeggen, we worden opnieuw één met God.

Er wordt gezegd dat ervaring de beste leraar is. Het "leerschool aarde" paradigma was niet alleen mijn begrip en geloof, het was eveneens mijn ervaring. Het "leerschool aarde" concept werkte. Hoe kan het overgaan in "herinneren"?

Daarom, als je zo vriendelijk zou willen zijn en a.u.b. je inzichten en je begrip met me zou willen delen! Ik vraag dit niet uitsluitend voor mezelf, maar ook voor allen die dit concept gedeeld hebben, in het bijzonder mijn geliefde leraar. Zij is een fantastische persoon die me geholpen heeft om spiritueel te ontwaken.

Dank je dat je deze vraag beantwoordt. Moge je je waarheid beleven, vreugdevol zijn, en altijd omringd door liefde.

Wees gezegend,

Harold

Verenigde Staten

Beste Harold,

Denk aan herinneren als aan herstellen van geheugenverlies. Het geheugenverlies dat we gekregen hebben verschaft ons een vruchtbaar veld waarin we de zaden van nieuwe herinneringen kunnen planten.

God kiest ervoor om Godzelf als de schepper te ervaren. Opdat God Godzelf als de schepper zou kunnen ervaren, moet God de handeling van creatie binnentreden, omdat de schepper scheidt. Nu hebben we hier een probleem, omdat alles al gecreëerd is, dus er is niets meer om te creëren. Dus God wil daarom een ervaring die God onmogelijk kan hebben. De schepper zoekt om te scheppen, maar alles is al geschapen, dus er is niets voor God om te doen. Daarom heeft God een probleem.

Dus wat God gedaan heeft is zeggen, "Oh, ik weet wat ik zal doen, ik zal de talrijke ongelijksoortige delen van mij laten vergeten dat ik dat allemaal gecreëerd heb, en ik kan het telkens en telkens opnieuw creëren."

Dus, ons selectief geheugenverlies, het vergeten wie we zijn, heeft een zeer goddelijk doel. Als we ons altijd allemaal zouden herinneren wie we werkelijk zijn, zouden we we nooit kunnen ZIJN wie we zijn.

In het zijn ervan, konden we nooit het worden ervaren, maar we zouden het altijd gewoon zijn, en het is in het worden ervan dat we God worden. God wordt dan betrap, zoals Ralph Inbar het zei in 'Bananasplit', tijdens het Zichzelf zijn. Toch kan je jezelf niet creëren als je al weet wie je bent!

Dus, om het echt eenvoudig te maken, zoals ik zeg tijdens mijn lezingen, laten we doen alsof mijn grootste verlangen is om twee meter lang te zijn. Als iemand naar me toekwam en zei, "Hallo, je bent al twee meter lang", dan begin ik (jammerend, met een bedroefd klinkende stem) "Vertel me dat niet, vertel me dat niet! Ik wil dat niet weten! Je begrijpt het niet. Mijn totaal verlangen was om twee meter lang te worden. Ik wou ervaren hoe het voelde om dat te creëren en nu ben jij gekomen en heb je alles verpest door me dat te vertellen."

Zie je, ik moet hier nu een pil slikken en vergeten dat ik twee meter lang ben. Ik kan zelfs zo ver gaan dat ik vergeet dat er zoiets bestaat als twee meter lang zijn! Ik kan zelfs het hele godvergeten ding vergeten zodat ik terug bij de vraag kan komen, eerlijk, er totaal niets over wetend. En als ik het opnieuw creër, dan krijg ik "Oh, maar ik was altijd al twee meter lang!" Maar dan confronteer ik die kennis met

vreugde, niet met ergernis.

Dit is een beknopte uitleg van de reden waarom dit we dit ontvangen hebben, dat, wat ik spiritueel geheugenverlies noem. Dit is wat ik Gods spel noem, het vergeten, herinneren, vergeten, herinneren, dat het inademen en het uitademen toelaat, van God om voor eeuwig en altijd door te gaan.

Neale.

Help, ik ben in de war!

Beste Neale,

In 'Een Nieuw Gesprek met God' geef je aan dat sommigen van ons zich ongemakkelijk zouden kunnen voelen met de voorgestelde ideeën, en dat ze niet aanvaard moeten worden als het "evangelie". Ik heb een ernstig probleem met die verklaring! Als je het woord van God niet kunt geloven, wat is er anders? Spreekt die ene zin niet alles tegen wat je geschreven hebt? God zegt dat een van onze problemen is dat we Hem niet geloven... HELP! Ik ben in de war!

Bovendien nam ik alles wat ik las zeer ernstig tot ik op pagina 51 van 'Een Nieuw Gesprek...' kwam, waar God zegt, "De vergissingen die Hitler heeft gemaakt, hebben de personen wier dood hij heeft veroorzaakt geen schade berokkend." Pardon? Per slot van rekening, heeft Hitler duizenden ongenadig laten martelen, gebruikt voor onzettend pijnlijke medische experimenten, en heeft hij jonge kinderen van hun moeders gescheiden. Voor mij zou dat een ondraaglijke mentale pijn zijn. Misschien als hij ervoor gekozen zou hebben om iedereen onmiddellijk neer te schieten, zou men kunnen argumenteren dat dat genadig was, maar zoals we weten, was dat beslist niet het geval.

En wat met al diegenen die verder leefden na zo'n pijn? Om niet te spreken over het feit dat hij specifieke bevolkingsgroepen (bijv. Joden) aanzienlijk gereduceerd heeft. Help me aub om dit begrijpen, want dit heeft voor mij een barrière opgeworpen om door te gaan met het CwG materiaal. Ik mis duidelijk een zeer belangrijke les. Ik kijk ten eerste uit naar je antwoord.

Thebev
per e-mail

Dank je, Thebev, voor je oprechte en gevoelige brief. Ik waardeer je bereidheid om de vraag te stellen en om bij het onderzoeksproces te blijven ten zeerste, liever dan ervan weg te lopen zoals zovelen doen, wanneer we geconfronteerd worden met iets waar we het niet mee eens zijn of dat we niet begrijpen. Daarom wil ik je eren, want je bent een van de spirituele krijgers.

Thebev, ik heb in al mijn boeken verklaart dat ik een onvolmaakte filter ben. Ik pretendeer niet dat ik in staat ben om de wijsheid van God in perfecte vorm door te geven. Ik hoop slechts dat ik erin slaag om aan de discussie - het "gesprek", indien je wilt - over God bij te dragen door te delen wat ik over God ben gaan begrijpen door mijn eigen proces, dat ik in mijn eerste boek beschreven heb. Het is belangrijk dat je dit begrijpt, Thebev. Als je gelooft dat ik me inbeeld dat ik een profeet van God ben, een man die het Woord van God spreekt zonder gebrek of fout, dan heb je het bij het verkeerde eind, mijn vriend. Ik wou dat mijn boek foutloos was, maar dat is niet zo. Ik wou dat de Bijbel foutloos was, maar dat is niet zo. Ik wou dat de Talmud foutloos was, maar dit is niet zo. Ik wou dat de Bhagavad Gita foutloos was, maar dat is niet zo. Hier gaan we weer, zie je?

Er zijn vele boeken geweest die beweerden het "het woord van God" te bevatten. En dat doen ze, Thebev, dat doen ze. Maar dit "woord" werd door doorgegeven door de onvolmaakte filters, de niet volledig ontwikkelde geesten, van mannen en vrouwen. We moeten ze geen van allen als "evangelie" aannemen, Thebev. Dat wil zeggen, we moeten niet aannemen dat een van hen onfeilbaar is.

Oh Thebev, zie het niet? Het moment dat ik beweer dat mijn boek onfeilbaar is, is het moment waarop ik gevaarlijk word. Doe het dus niet, Thebev. En voel ook nooit de noodzaak om het te doen. Probeer niet om van CwG het onfeilbare Woord van God te maken.

Verlies, daarentegen, nooit het vertrouwen in ieder woord van het boek, enkel omdat ik erken dat sommige woorden imperfect zijn. Neem veeleer uit de tekst wat goed, waardevol, juist en echt voor je voelt, Thebev. En zegen het dat het jou dat gebracht heeft.

Nu, wat je commentaren over Hitler betreft, Thebev, natuurlijk begrijp ik je problemen met de passage die je geciteerd hebt. Dit is de meest uitdagende passage in het hele CwG materiaal, en ikzelf heb ermee geworsteld om de diepste betekenis ervan te begrijpen.

Ik geloof niet dat God bedoelde te zeggen of te suggereren, Thebev, dat in menselijke zin de daden van Hitler niemand pijn of schade berokkend hebben. Ik geloof dat God in de spirituele zin van alle betrokken zielen sprak. CwG zegt elders dat de dood niet bestaat, en dat wij, als

goddelijke wezens niet kunnen beschadigd of vernietigd worden, niemand van ons. En het is in deze context, Thebev, dat de verklaring die je geciteerd hebt moet beschouwd worden.

Ik ben zeer ontvankelijk over het feit dat vele mensen beledigd zijn door sommige andere uitspraken in het Gesprekken met God materiaal over dit onderwerp, vooral de verklaring dat "Hitler naar de hemel ging".

Ik begrijp volkomen waarom ook deze commentaar, oppervlakkig bekeken, zeer krenkend kan zijn. Ik geloof dat allen die de gelegenheid hebben gehad om de CwG grondig te bestuderen en de gehele kosmologie te onderzoeken waaruit de verklaring ontstaan is dit niet aanstootgevend vinden. Ze kunnen het nog altijd oneens zijn met de theologie, maar ze zouden duidelijk zien dat de Gesprek met God-boeken de Holocaust niet onbeduidend maken.

Terwijl Gesprek met God zegt dat Hitler naar de hemel gegaan is, zegt het niet dat hij, of iemand anders, aan de gevolgen van zijn daden ontsnapt terwijl hij op Aarde is. Sterker nog, de boeken zeggen exact het tegenovergestelde. Ze geven duidelijk aan, dat alle zielen, na de dood, een proces ondergaan waarin hen wordt toegestaan om ieder moment van het leven dat ze juist geleefd hebben te ervaren, maar vanuit het gezichtspunt van iedere persoon die door hun beslissingen beïnvloed werd. Met andere woorden, ze ervaren wat ze anderen doen ervaren hebben.

De bedoeling hiervan is echter niet om een ziel naar "recht" te brengen, maar om het naar bewustzijn te brengen; niet om straf vast te stellen maar om inzicht te verschaffen. Zo duurt de ervaring niet eeuwig. Het gaat niet over eeuwige verdoeming, maar over de evolutie van de ziel.

CwG verklaart dat er in Gods koninkrijk geen eeuwige verdoeming bestaat. Hel, zegt het, bestaat niet als een plaats waar we naartoe gestuurd worden om eeuwigdurende martelingen te ondergaan. Dus, Hitler kon daar niet naartoe. Maar een ding is heel zeker. Het is een universele wet, en CwG zegt het zeer bonding: "Wat je een ander hebt doen ervaren zul je op een dag zelf ervaren."

In de CwG dialoog wordt duidelijk gemaakt dat dit deel uitmaakt van een proces waardoor zielen zich volledig ontwikkelen - of zoals we zouden kunnen zeggen "naar de Hemel gaan."

De meest belangrijke uitspraak die de dialoog over dit onderwerp maakt, is echter dat de Hitler-Ervaring alleen mogelijk was als gevolg van een groepsbewustzijn. "Hitler vermocht niets zonder de samenwerking, steun en willige onderwerping van miljoenen mensen," zegt de boeken. "Hitler greep de omstandigheden aan, maar hij

creëerde ze niet."

De dialoog zegt dat "het belangrijk is de les hier te begrijpen. Een groepsbewustzijn dat voortdurend over segregatie en superioriteit spreekt, veroorzaakt verlies aan medeleven op enorme schaal, en verlies aan medeleven wordt onvermijdelijk gevolgd door gewetensverlies. Een collectief concept dat in strikt nationalisme is geworteld, negeert de plichten tegenover anderen, maar maakt alle anderen verantwoordelijk voor die van jou, en rechtvaardigt aldus vergelding, "rechtzetting" en oorlog.

CwG gaat verder: "De horror van de Hitler-Ervaring was niet dat hij die aan de mensheid oplegde, maar dat de mensheid hem liet begaan. De verbazing is niet dat er een Hitler was, maar dat zovelen hem volgden. De schande is niet alleen dat Hitler miljoenen joden vermoordde, maar ook dat miljoenen joden vermoord moesten worden voordat Hitler werd tegengehouden."

Tenslotte zegt Gesprek met God dat "het doel van de Hitler-Ervaring was de mensheid haar ware gezicht te tonen." De dialoog wijst erop dat er een beetje van Hitler in ieder van ons schuilt, en het is alleen maar een kwestie van gradatie. Het argumenteert dat "een volk uitroeien een volk uitroeien is, of het nu in Auschwitz of in Wounded Knee gebeurt." En, ik kon hier net zo goed Kosovo aan toevoegen.

"Hitler is jullie niet gezonden; hij is door jullie gecreëerd. Dat is de les. Het bewustzijn van scheiding, segregatie, superioriteit - van 'wij' tegen 'zij', van 'ons' en 'hen' - is wat de Hitler-Ervaring schept."

De dialoog concludeert: "Hitler dacht dat hij iets goeds deed voor zijn volk. En zijn volk dacht dat ook! Dat was de waanzin ervan. Het grootste deel van de natie was het met hem eens." Het merkt op, "Als je een of ander waanzinnig idee verkondigt en tien miljoen mensen zijn het met je eens, dan geloof je niet meteen dat je waanzinnig bent," en vraagt ons, "wie moeten we dan veroordelen?"

Sommige critici van Gesprek met God hebben gezegd dat de boeken Joden afschilderen alsof ze simpelweg "bevrijd werden van hun Aardse zorgen" door de Holocaust, en dat sinds de terugkeer naar de Schepper een vreugdevolle gebeurtenis is, er niets is om over te klagen. Dit zinspeelt een beetje op
jouw vraag, Thebev, en ik heb deze commentaar ook van anderen gehoord.

Toch terwijl de boeken inderdaad verklaren dat het leven eeuwig is, dat we de dood niet moeten vrezen en dat de terugkeer naar God vreugdevol is, geloof ik niet dat een verstandige interpretatie van het materiaal God eerlijk zou kunnen afschilderen alsof Hij/Zij het doden

van menselijke wezens vergoelijkt - of het zou afdoen alsof het geen belang of gevolg heeft. CwG vat de daden van Hitler niet licht op, of zoekt ze te rechtvaardigen. Het zoekt enkel om deze daden te verklaren, en de lessen die we allemaal kunnen leren - allemaal moeten leren - als we een betere wereld willen creëren.

Ik hoop dat dit jou helpt, Thebev, om iets van het moeilijkste materiaal uit deze boeken te begrijpen. En ik wil nogmaals benadrukken, mijn vriend, dat ik alleen mij best gedaan heb om iets van deze zeer uitdagende en complexe waarheden door te geven. Ik ben zeker, ik ben overtuigd, dat ik gefaald heb om in alle mogelijke gevallen de hoogste betekenis, de diepste wijsheid en grootste waarheid mee te delen. Maar ik heb nooit gefaald in het proberen.

En zo, mijn goede vriend, gaat het onderzoek door. Het ondervragen gaat door. Het gesprek met God stopt nooit. Altijd zoeken we opheldering. Altijd zoeken we correctie wanneer we de verkeerde koers hebben uitgezet. Altijd zoeken we leiding die ons meeneemt naar waar we zeggen dat we naartoe willen. En altijd is God daar om ons de weg te wijzen, om ons te koesteren, om van ons te houden. Altijd.

En op alle manieren.

Zegeningen,

Vindt God ons verkeerd?

Beste Neale,

Ik heb eindelijk een exemplaar van 'Een Ongewoon Gesprek met God'. Het is fantastisch! Ik heb echter een ding opgemerkt dat God niet gezegd heeft: op pagina 114, eerste paragraaf: "En het is ook ongepast om de behoeften te negeren van hen voor wie jij je onmisbaar hebt gemaakt."

God zou nooit iemand met de vinger wijzen, en hen verkeerd laten lijken. Hij zou het woord "aangemoedigd" gebruikt hebben in plaats van "veroorzaakt". Ik geloof dat we onze eigen werkelijkheid veroorzaken of creëren, zoals je duidelijk stelt in je boek, maar we kunnen slechts de creatie van iemand anders ondersteunen. Begrijp a.u.b. dat ik absoluut niet kritisch ben over je geweldige werk en ik zou het op prijs stellen als je me zou laten weten of ik wat gezegd werd verkeerd geïnterpreteerd

heb...

Liefs,

Rae
per e-mail

Beste Rae,

Om te beginnen is het niet nodig om in mijn nabijheid over eieren te lopen. Ik bedoel dat het ok is als je kritisch bent over mijn werk. Maar dank je wel voor je hoffelijkheid. Ik wil alleen dat mensen weten dat ik niet zo lichtgeraakt ben dat niemand iets negatief over CwG zou durven zeggen.

Nu, over je domme, irrationele, belachelijke verklaring. Okee... serieus nu. Je hebt eigenlijk een interessante kwestie ter sprake gebracht.

Mijn interpretatie, gebaseerd op het lezen van CwG, is dat we de "oorzaak" van de ervaring van iemand anders kunnen zijn omwille van het simpele feit dat we allen één zijn. Ik bedoel, er is slechts één van ons. Als zodanig co-creëren we allemaal de huidige werkelijkheid. Niemand creëert in een vacuüm. Wat jij creëert, creëer ik ook, en wat ik creëer, creëer jij ook.

Als iemand ervoor gekozen heeft om afhankelijk van jou te zijn (en je hebt gelijk, het is hun keuze om dit te worden), dan heb jij een aandeel in die creatie. Want jullie beiden hebben deze ervaring samen gecreëerd (co-creatie).

Toen ik een kind was, waren mijn broer en ik constant aan het kibbelen. En toen mijn vader in de kamer kwam en ons vroeg "wat scheelt er?" begon ik onvermijdelijk te protesteren, "Hij is begonnen" of "Ik heb niets gedaan! Hij wil me niet met rust laten!" Waarop mijn vader steeds antwoordde: "Waar twee vechten, hebben twee schuld!" (Noot van de vertaler: in het Engels: "It takes two to tango!")

Zelfs voor ik wist wat een tango was, begreep ik wat hij bedoelde. We dansen allemaal de tango, Rae. Ieder van ons. En te doen alsof we niet bijdragen tot de creatie van de dans, ons verstoppen achter een populair (maar onjuist) new age aforisme, is niet oprecht, oneerlijk en zonder integriteit.

Ik weet beter. En ik vermoed, jij ook. Ik weet heel goed wanneer ik iemand anders pijn veroorzaakt heb, en het verlicht mijn ziel niet als ik

snuif, "Hey, je hoeft niet naar mij kijken! Zij hebben dat gecreëerd."

Wat God die iemand verkeerd maakt aangaat, het wordt telkens en telkens opnieuw verklaard in CwG dat er niet zoiets is als "goed" en "fout". God heeft ook meermaals verklaard dat alles wat hij aanbood als waarnemingen in het boek aangeboden werd in de context van wat wij met ons leven proberen te doen, en Wie We Zeggen dat We Willen Zijn. En we moeten begrijpen dat alle verklaringen van God in deze boeken in die context geplaatst moeten worden.

Als we zeggen dat we naar Amsterdam proberen te gaan, dan doet het ons geen goed als we richting Brussel gaan. En dat gaat niet over "vinger wijzen" of "iemand verkeerd vinden". Het is louter een scherpzinnige en onweerlegbare observatie.

Zegeningen,

Waarom werd ik niet uitgekozen?

Beste Neale,

Ik heb van je boeken genoten. Mijn man heeft de Bijbel wel honderd keer gelezen. Ik nog nooit. Hij zegt dat niet in de "duivel" geloven hetzelfde is als niet geloven in God. Volgens de Bijbel zijn die onlosmakelijk met elkaar verbonden. Waar gaat dit allemaal over?

Hoorde jij een stem tijdens je dialoog en nam God een menselijke gedaante aan zodat je kon "zien" met wie je praatte? Was het een diepe mannenstem? Zeg me wat het was. En waarom was ik niet degene die werd uitgekozen? Waarom was het niet mijn keuze om deze drie boeken te schrijven?

Begrijp me alstublieft niet verkeerd. Ik ben niet alleen aan het worstelen met geld (ik ga tenonder als ik niet snel iets verander), ik ben bang, dan ben ik dankbaar en dan weet ik niet wie ik ben. Ik geloof dat mijn ziel aan het "herinneren" is. Ik geloof dat we onze eigen werkelijkheid creëren. Mijn focus op zijn wordt verstoord door het geld dat ik niet aan het creëren ben. Help me alstublieft.

Cindy
Verenigde Staten

Hallo Cindy,

God creëerde de mogelijkheid van het "kwaad", maar dat betekent niet dat God een "duivel" of een "Satan" creëerde. Het "kwaad" dat God creëerde is gewoon, en niets meer of minder dan, het tegenovergestelde van goed.

We hebben allemaal de kracht om ons het "kwaad" in ons leven voor te stellen, en om het heel echt te maken. Maar in het rijk van het absolute, is het "kwaad" slechts een hersenspinsel. Dat wil zeggen, het is niet echt. Het bestaat niet. Het maakt geen deel uit van het koninkrijk Gods.

Shakespeare drukte dit mooi uit toen hij schreef, "Niets is slecht tenzij het denken het zo maakt". Dat waren uitzonderlijk wijze woorden.

Er bestaat geen duivel, Cindy. Satan is een hersenspinsel. Georganiseerde religie wil jou echter laten geloven dat de duivel bestaat, anders zal je niets te vrezen hebben, en als je niets te vrezen heb, heb je geen georganiseerde religie nodig.

Wat ik gehoord heb tijdens mijn dialoog was "een stemloze stem", Cindy. Het was noch een mannen-, noch een vrouwenstem. Wat ik me echt herinner over de stem is dat het de meest zachte, de meest lieve, meedelevende, wijze stem was die ik ooit heb gehoord.

Nu waarom je niet gekozen werd, Cindy, je werd wel gekozen. Ieder van ons is de "uitverkorene". Niemand van ons wordt uitgesloten. Maar velen onder ons sluiten zichzelf uit, door ideeën als "dit is onmogelijk" of "ik ben het niet waard".

Van toen ik een kleine jongen was met een katholieke opvoeding herinner ik me het volgende gebed dat de nonnen me op school geleerd hadden: "Heer, ik ben niet waardig dat u tot mij komt, maar spreek en ik zal genezen." Dergelijke gebeden, en vergelijkbare anderen van andere religies, hebben miljoenen mensen doen geloven dat ze onwaardig zijn, wat exact het tegenovergestelde is van wat God wil dat we over onszelf begrijpen.

Dus er zijn vele redenen waarom "vele geroepen zijn, doch weinige zichzelf kiezen." Maar wacht, mijn vriendin, wacht. Het spel is nog niet voorbij. Het is niet te voorspellen wat je zou kunnen doen wanneer je ervoor gekozen hebt om in je eigen waarde als een creatie van God te gaan geloven. God creëert overigens geen rotzooi.

Tenslotte, over het geld en het zijn. Ik wil dat je weet dat je over een jaar nog steeds hier zal zijn, Cindy. Over een jaar zullen we allebei nog leven, nog steeds het spel spelen. De enige vraag zal zijn, wat zal de kwaliteit van ons leven zijn? Ik geloof dat de kwaliteit van mijn leven

uitzonderlijk zal zijn, en ik geloof dat ik dat kan veroorzaken door naar een zijnstoestand te gaan die er voor zorgt dat de kwaliteit van het leven van anderen fantastisch is, al diegenen wiens leven ik beroer.

Geloof je dat over jezelf, Cindy? Als je dat doet, dan gaan jij en ik een zeer goed jaar toegemoet.

Dus ga je niet afvragen "Wat moeten we eten? Wat moeten we drinken? Waarmee zullen we ons kleden?" Hou je oog op God gericht. Iedere dag heeft zijn eigen problemen. Toch "zoek eerst het Koninkrijk der Hemelen, en al de rest zal je gegeven worden. Want waar je hart is, daar zal je schat ook zijn."

Ga door het leven terwijl je God bemint en Gods werk doet, Cindy. Dat betekent mensen aan zichzelf terug geven. Wat je voor jezelf zou kiezen, geef dat aan een ander. Wat je vindt dat jou ontbreekt, zoek iemand anders die nog minder heeft, en geef van wat jij hebt aan diegenen die nog minder hebben.

Hierin zal je waarlijk gezegend zijn, want hierin spreek je de waarheid over jezelf, dat is: ik ben de bron. Dat zal een cellulair geheugen activeren, dat ineens zal beginnen om deze manifestatie in je huidige werkelijkheid te creëren.

Knuffels,

Wat heb jij aan de boeken gehad?

Beste Neale,

Dank je voor je fantastische boeken! Ik heb ze telkens en telkens opnieuw gelezen en ik heb ze aan zoveel vrienden gegeven dat de mevrouw van de boekhandel moet denken dat ik aandelen in de uitgeverij heb! Ik vraag me iets af. Ik weet wat ik aan de boeken gehad heb maar ik ben nieuwsgierig om te weten wat jij eraan gehad hebt! Zou je persoonlijke ervaring hiervan met ons willen delen? Bedankt!

Mary
Verenigde Staten

Hallo Mary,

Nou, je hebt een vraag gesteld die me herhaaldelijk gesteld wordt. Iedere talk show gastheer die me geïnterviewd heeft, heeft me die vraag gesteld, net als iedere journalist.

Laat me je eerst vertellen dat ik de boeken bijna iedere dag lees. Voor mij zijn ze als boeken die door iemand anders geschreven werden. Ik lees ze vaak en ik heb helemaal geen gevoel van verbondenheid met hen, zoals een auteur die zijn werk herleest. Zo was het vanaf het begin. Het voelde altijd alsof ik heel weinig met dat proces te maken had, behalve er te zijn voor hetgeen moest gebeuren. Dus de boeken hebben me heel veel geleerd en ze zijn een bron van voortdurende inspiratie voor me geweest.

Ik denk dat het belangrijkste, dat ik uit de boeken gehaald heb, een diep besef van Gods eeuwige liefde is. Ik heb op een buitengewone manier geleerd over Gods constante, onvoorwaardelijke liefde en totale aanvaarding van ons, zelfs van de slechtste onder ons. Dit drong tot me door zelfs toen ik de boeken aan het schrijven was door het feit alleen al dat ik ze schreef.

Ik bedoel, volgens de aardse normen van vele mensen (inclusief de mijne), ben ik de laatste persoon die het verdient gekozen te worden om deze informatie in boeken om te zetten. Toch werd ik gekozen en ik heb het in boekvorm gezet. Alleen al door die stap werd het me duidelijk dat God liefheeft zonder voorwaarden, dat God zelfs de kleinste of de slechtste onder ons niet afwijst en dat we allemaal moeten begrijpen en ervaren dat verlossing aanvaard, opgeëist, geëerd en voor waar aangenomen moet worden.

Nu zijn er diegenen die het niet met me eens zijn, Mary. Velen zijn het niet met me eens. Zij zeggen dat Gods woord, Gods wet en Gods liefde waardeloos en zinloos is als de mogelijkheid van Gods afwijzing niet zou bestaan. Zij zeggen dat de enige weg naar God is door te gehoorzamen aan Gods geboden, afhankelijk te zijn aan Gods wetten en in sommige theologische constructies, Gods Zoon te aanvaarden. Mislukken in een of al deze dingen betekent zeker verdoeming, zeggen ze, en we kunnen ons hier beter van bewust zijn, en er klaar voor zijn, want we zullen krijgen waarom we gevraagd hebben als we niet uitkijken.

In feite, hadden we niet alleen beter uitgekeken, we zouden beter niet wenen, we zouden beter niet prullen, ik zal je zeggen waarom...Oh, sorry... dat is een andere mythe.

Zie je, Mary? Iedere mythe die we creëren, creëren we rond een systeem van oordelen, rond een constructie van beloning en straf. Het is voor ons onvoorstelbaar dat er een wezen is in het universum, in werkelijkheid of in mythologie, dat ons kan aanvaarden net zoals we zijn en precies op de manier

die we kiezen te zijn. Dat is omdat we niet kunnen geloven in het ultieme doel van het leven. We geloven dat het doel van het leven is Gods wetten te volgen, te handelen zoals God wil en hoofdzakelijk God te behagen. Nochtans is God behagen niet het doel van het leven. Alleen een egocentrische god zou wezens creëren met een essentieel doel om Hem te behagen. En alleen een krankzinnige egoïst zou vervolgens zoveel verraad en miserie aan de mix van het leven toevoegen om zo goed als zeker te garanderen dat zijn gecreëerde wezens zouden struikelen en vallen. En alleen een ongelooflijk wrede, krankzinnige egoïst zou nog verder gaan, door te zeggen dat het niet uitmaakt of ze vallen of niet, want ze zijn toch al gevallen! Voor de geboorte!

Hoe onwaarschijnlijk dit systeem ook lijkt, dat is de theologische constructie die miljoenen mensen opgelegd hebben aan hun zogenaamde liefhebbende God.

Dus denk ik dat het belangrijkste dat de boeken voor me gedaan hebben, en nog dagelijks voor me doen, Mary, is me bevrijden van de ketenen van het geloof in een boze, wraakzuchtige, oordelende God. Ik sta nu meer open om mijn leven te creëren zoals ik het wil, niet zoals ik het me voorgesteld had. De ironie van dit alles is dat ik nu meer in overeenstemming handel met wat de oude leringen van me vroegen dan toen me verteld werd dat ik op die manier moest handelen, want anders. Met andere woorden, ik vind dat goed zijn (wat goed ook moge betekenen) goed aanvoelt, wanneer het niet zo is dat ik me zo moet gedragen omdat ik anders veroordeeld wordt.

Anders gezegd, ik ben geneigd om op te klimmen tot hogere verwachtingen van (mezelf) en idealen voor mezelf, wanneer die verwachtingen en idealen van mij zijn en niet van iemand anders. Dat is een groot geheim dat God begrijpt, maar dat mensen weigeren te geloven: we zijn van nature goed, niet van nature slecht. We hebben geen boze, wraakzuchtige, straffende God nodig die ons zo bang maakt dat we doen wat juist is, dat we handelen in het belang van anderen of ons grootmoedig tonen. Onze fundamentele natuur 'menselijke natuur' is liefdevol en aardig. Hebzucht wordt ons aangeleerd. Angst wordt ons aangeleerd. Lelikheden, vooroordelen en geweld worden ons aangeleerd. We zijn liefde, en er wordt ons geleerd iets anders te zijn!

Het tweede belangrijkste ding dat ik uit de boeken geleerd heb is dat er maar een reden is om iets te doen 'wat dan ook' en dat is om te zijn en te beslissen, te creëren en te volbrengen Wie Ik Werkelijk Ben en Wie Ik nu Kies te Zijn. Zie je, ik dacht dat er allerlei redenen waren waarom ik verondersteld werd dit of dat te doen. Mijn vader heeft me dat verteld. De wereld verwacht dat van mij. God verwacht dat van mij. Wat dan

ook.

Nu ben ik overtuigd dat God niets verlangt, dat de verwachtingen van de wereld vervormd en misplaatst zijn en dat mijn vaders orders niet langer moeten opgevolgd worden.

We zijn in dit kosmische spel van golf en niemand houdt de score bij, behalve wij. Wie we zijn, wie we worden is slechts een kwestie tussen ons en ons zelf. Niemand anders maalt erom. Niemand anders weet hiervan. Niet echt. Alleen God, die dit weet, kijkt simpelweg toe, zonder oordeel, terwijl hij uiteraard Zijn kracht ter beschikking stelt, mochten we die willen gebruiken. We worden overgelaten aan onze eigen keuzes. Geen instructies, geen orders, geen geboden. Dat maakt ons volledig verantwoordelijk en de totale oorzaak inzake Wie We Blijken te Zijn.

Dit kan ons een machtig gevoel geven, of het kan beangstigend zijn, afhankelijk van een heleboel andere gedachten die een persoon kan hebben over het universum en hoe het werkt. Mij gaf dit een zeer machtig gevoel.

Dus de boeken hebben me op deze twee belangrijke manieren geholpen en natuurlijk ook op vele andere manieren, maar deze in het bijzonder. Ik hoop dat dit je vraag beantwoord heeft.

Veel zegeningen,

Wat betekent het voor jou?

Beste Meneer Walsch,

Het lezen van de Gesprekken met God is een keerpunt geweest in mijn spirituele ontwikkeling. Voor je boeken in mijn leven kwamen hield ik niet van God; ik was bang van God.

Nu voel ik me geroepen om alleen lief te hebben en voor de eerste maal begin ik Gods liefde te voelen.

Indien mogelijk zou ik graag lezen wat volgens jou het doel (als er één is) van het boek Openbaringen in de Bijbel is. Is het louter onzin?

Tom
Verenigde Staten

Beste Tom,

Mijn mening over het boek Openbaringen in de Bijbel doet niet ter zake. Je vraagt of het louter onzin is en ik kan alleen antwoorden dat dat iets is dat jij moet beslissen. Onthou dat niets enige betekenis heeft tenzij de betekenis die jij eraan verleent. De betekenis die ik geef, zou voor jou irrelevant zijn.

Het is wat jij eruit opmaakt dat voor jou belangrijk moet zijn. Ik heb geprobeerd in de jaren sinds deze boeken voltooid waren de verleiding te weerstaan om mijn eigen persoonlijke mening over eender welk onderwerp te geven omdat ik zeker weet dat mensen hetgeen ik vertel als zinvol zouden kunnen beschouwen.

Dit zou de grootste fout zijn die iemand zou kunnen maken. Niets wat ik te vertellen heb over eender welk onderwerp is zinvol, behalve misschien voor mezelf, en zelfs dan heeft het enkel de betekenis die ik eraan verleen.

Zo denk ik dat dit de hele boodschap van Gesprekken met God is, en voor mij om hier nu te staan en de expert uit te hangen over ieder onderwerp onder de zon zou in directe tegenspraak zijn met de Cwg boodschap.

Kijk in je hart, Tom, en luister naar wat je ziel over deze dingen vertelt. Daarin ligt je waarheid, en daarin ligt je pad. Stel de hoogste inzichten die zich aan je ziel voordoen niet in vraag. Zwak je eigen wijsheid niet af.

Zegeningen,

Zorgt 'hopen' ervoor dat het gebeurt?

Hallo,

Ik ben een meisje uit Noorwegen dat net de boeken begint te lezen en ik ben overweldigd door de kracht van de boodschap. Ik heb me aangesloten bij het lokale CwG Centrum in Oslo en onze laatste meeting was zeer interessant. Het onderwerp van onze discussie was "hoop", en we hadden een LANGE interessante discussie. Maar ieder van ons verbaasde zich erover dat het bijna niet in de boeken vermeld werd.

Dus wou ik je vragen -- wat is HOOP voor jou?

Knuffels,

Guro

Beste Guro,

CwG zegt dat er drie niveaus van bewustzijn zijn van waaruit de meeste mensen handelen: hopen, geloven en weten. Ze zijn allemaal nuttig, ze zijn allemaal creatief (zoals iedere mentale activiteit) en ze zijn allen krachtig.

Van hoop is geweten dat het mensen levend houdt. Hoop staat bekend om de mensen hun leven te veranderen. En dus, kan hoop zeer krachtig zijn. Maar van de drie, is hoop het minst effectieve instrument van creatie. God zegt dat alle gedachten creatief zijn, en Hoop is een gedachtenvorm. Het is een speciale manier om naar iets te kijken. Het is een manier om een thema of idee in je gedachten te houden. Maar het is net als met je voet het gaspedaal voor een derde indrukken terwijl je probeert in een zo kort mogelijke tijd ergens te geraken.

Wanneer we zeggen dat we 'hopen' dat iets zal gebeuren, zeggen we dat we wensen dat het zal gebeuren. Hopen is een subtiele vorm van vragen. Hopen is een beetje als een 'speciaal verzoek' aan God. Hopen is verlangen. Het is een verklaring van onze hartenwens en wensen is het eerste niveau van creatie. Hoop is goed, maar hopen is lang niet zo krachtig als Geloven.

Geloof is ook een gedachtenvorm. Het is ook een speciale manier om naar dingen te kijken. Het is een manier om een thema of een idee in je gedachten vast te houden. Het is net als met je voet het gaspedaal voor twee derde indrukken als je probeert in een zo kort mogelijke tijd ergens te geraken. Wanneer we zeggen dat we 'geloven' dat iets zal gebeuren, zeggen we dat we de indruk hebben dat het zal gebeuren. Geloven heeft niets te maken met vragen. Geloof is sterker dan vragen. Het is geen speciaal verzoek aan God, maar veeleer een mededeling aan God dat we veronderstellen dat ons verzoek zal worden ingewilligd. Het is een verklaring van het vertrouwen van ons hart, en vertrouwen is het tweede niveau van creatie.

Weten is ook een gedachtenvorm. Het is ook een speciale manier om naar dingen te kijken. Het is een manier om een thema of een idee in je gedachten vast te houden. Het is net als met je voet het gaspedaal

helemaal indrukken om in een zo kort mogelijke tijd ergens te geraken.

Wanneer we zeggen dat we 'weten' dat iets zal gebeuren, zeggen we dat we er zeker van zijn dat het zal gebeuren. Weten heeft niets te maken met veronderstellen. Weten is sterker dan veronderstellen. Het is geen speciaal verzoek aan God en ook geen mededeling dat we veronderstellen dat ons verzoek zal worden ingewilligd. Het is een verklaring dat vragen zelfs niet nodig is. Het is een uitdrukking van de zekerheid van ons hart, en zekerheid is het eerste niveau van creatie.

Hopen is verlangen dat iets zal gebeuren. Geloven is vertrouwen dat het zal gebeuren. Weten is er niet over twifelen dat het zal gebeuren.

Wanneer we iets 'weten', moeten we niet vertrouwen. Vertrouwen is niet nodig. Hoop is er nog verder van verwijderd. Hou een vers ei zo'n twee meter boven de vloer. Laat het vallen. Je hoeft niet te 'hopen' dat het zal breken. Je hoeft er niet op te 'vertrouwen' dat het zal breken. Je 'weet' dat het zal breken. Dat hoeft je niet eens in vraag te stellen. Hopen maakt geen deel uit van de vergelijking.

Je kan zelfs niet gaan hopen, want het gevoel van hoop is zo ver verwijderd van het bewustzijnsniveau waarop je je bevindt met betrekking tot het ei en de vloer. Vertrouwen maakt geen deel uit van de ervaring. Je denkt zelfs niet aan vertrouwen omdat je bewustzijn van wat er zal gebeuren wanneer het ei de grond raakt je vertrouwen te boven gaat. Je weten stelt je boven hoop en vertrouwen.

Neem een tweede vers ei. Hou het ongeveer een centimeter boven de vloer.

Je kan er nu op 'vertrouwen' dat het zal breken maar je kan het niet 'weten'. Het zou kunnen breken of niet. Het zal waarschijnlijk breken, dus kan je stellen dat je vertrouwen goed geplaatst is. Maar je kan er niet zeker van zijn. Je kan het niet weten.

Neem een derde vers ei. Hou het zo'n 15 mm boven de grond. Je kan nu 'hopen' dat het zal breken, als je wilt dat het ei zal breken. Je kan er niet op 'vertrouwen' dat het zal breken, en je kan helemaal niet 'weten' of het zal breken. Het kan breken of niet. De waarschijnlijkheid is niet groter voor de ene uitkomst dan voor de andere. Je kan slechts hopen.

Hopen is een klein gedeelte van geloven. Geloven is een klein gedeelte van weten. Weten is een klein gedeelte van zijn. Zijn is de hoogste bestaansvorm. Het is de zuivere ervaring van wezenlijke expressie. Wanneer men iets 'is', dan gaat men aan 'weten' voorbij, in zuivere expressie.

Dus hier heb je het, Guro. Ik 'hoop' dat dit je geholpen heeft. Of moet ik zeggen ik 'geloof' dat dit je geholpen heeft. Of nog beter, ik 'weet' dat

het zo is!

Vele zegeningen,

God, ik heb een appeltje met jou te schillen

Beste Neale,

Eerst wil ik je bedanken voor het prachtige geschenk dat jij deelt. Je werk overbrugt de schijnbare kloof tussen dit en de ware wereld. Dank je dat je God openbaart als de liefhebbende, zorgzame, steunende vriend die Hij/Zij is. En voor mij in het bijzonder, dank je omdat je zo'n wonderbaarlijk voorbeeld bent van wat er gebeurt als je ophoudt met te doen en begint te zijn. Het is moeilijk, maar ik ben aan het oefenen.

Het volgende is een ervaring die ik met je wou delen. Het begon toen ik je boekje "Bringers of the Light" begon te lezen. Ik kwam niet ver toen ik overweldigd werd door emotie (voornamelijk woede, nee razernij!) De rest spreekt voor zich.

- - - - -

Ok God, ik heb een appeltje met je te schillen! Ik ben zo boos. Waarom verkies je Neale boven mij? Waarom heeft zijn leven zich zo mooi ontwikkeld terwijl hij niet meer weet dan ik? Ik ben ontzettend jaloers op zijn werk. Ik haat het dat iedereen denkt dat hij zo geweldig is. Dit groene monster, dit waardeloos klein kind in mij heeft zin om hem tegen de schenen te trappen!

Oh God, dit delen is zo gênant. Ik voel me zo ontzettend jaloers, ik ben zierend. Wie denkt hij wel dat hij is!? Hoe durft hij pronken met zijn overvloed, zijn kennis, alsof hij speciaal is! IK HEB ZIN OM TE SCHREEUWEN! Help me aub! Ik heb duidelijkheid nodig.

(Het bovenstaande kwam van mij. Hier is Gods antwoord!)

Hoe durft hij de Liefde te zijn die hij is? Hoe durft hij Liefde in het aangezicht kijken en zichzelf erin te herkennen? Hoe durft hij het leven te leiden dat jij je voor jezelf voorgesteld had maar waarvan je te bang bent om het voor jezelf te aanvaarden?

Ten eerste, Beminde, laat me je vertellen dat aangezien er in werkelijkheid geen afscheiding is, datgene dat jij in Neale ziet waarlijk het licht is dat in jou schijnt. Nu doe je een dansje over niet genoeg zijn. Dat is alles.

Maar ik zal je vertellen dat op het moment dat jij de Liefde, Overvloed en Zuiverheid, die je momenteel in Neale ziet, aanvaardt als de de Liefde, Overvloed en Zuiverheid die Jij bent, op het moment dat je dat allemaal omarmt, zal het verhaal verdwijnen.

Voorwaar, het is aan jou om dank te zeggen voor hetgeen je ziet. De liefde en vrede die schijnbaar aan een ander toevertrouwd werd, lijkt alleen maar zo omdat je dezelfde visie voor jezelf nog niet aanvaard hebt.

Nu hier is het geschenk. Hier wordt je geconfronteerd met je Heiligheid. Hier is waar je vrede kiest of de illusie van afscheiding.

Welk zal je kiezen? Het spreekt vanzelf dat je vrede zou kiezen, in aanmerking genomen dat het jouw bedoeling is vrede te hebben.

Zal jouw keuze voor afscheiding of Eenheid staan? Zal je een advocate van het ego zijn of van de Heilige Geest? Hier, nu is waar je het verschil maakt.

Wil je dat je leven Liefde uitdrukt of wil je dat het angst uitdrukt? Hier wordt de keuze tussen hemel en hel gemaakt. Ik kan het niet eenvoudiger verwoorden.

Al wat nu vereist is een beetje bereidheid om datgene te kiezen dat je 'intentie' weerspiegelt. Ik zal de rest doen, want voorbij de poorten van de wereld kan het lichaam niet binnengaan.

Het lichaam dat schuld symboliseert heeft geen plaats in een wereld waar zonde niet werkelijk is. Je kan je gedachten over afscheiding en aanval niet in de Ware wereld brengen. Zij moeten ingeleverd worden voor de gedachten die je met Mij denkt en de rest zal gedaan worden want de Hemel is gebleven niettegenstaande je ontwetendheid ervan.

Eeuwig ben je hier Thuis met Mij geweest, ofschoon met je ogen gesloten. Inderdaad nooit zijn we gescheiden geweest. Rust in dit weten, Beminde, en je Heiligheid en Onschuld zullen je geopenbaard worden. Is dat niet je hartenwens? Dan is het inderdaad geschied. Ik zal je nooit behoeftig laten. Al wat ik ben geef ik aan jou, nu zoals vroeger en voor altijd meer, tot in de eeuwigheid.

Rust nu, Beminde. Rust alleen maar. Alles is goed.

- - - - -

Nogmaals, DANK JE, DANK JE, DANK JE!

Zegeningen,

Lily
Australië

Mijn beste Lily,

Ik kan geen beter voorbeeld bedenken van de uitspraak in ieder van de Met God boeken dat ieder van ons altijd een gesprek met God heeft.

Ik ben je zeer dankbaar voor het delen van deze dialoog met mij en ik hoop dat anderen zullen aangemoedigd worden om hun twee-wegs conversatie ook verder te zetten. Dit is een buitengewone communicatie, Lily. Ik ben zo gelukkig dat ik dit met onze lezers kan delen!

Ik ben ook blij je te laten weten dat we deze zomer een bijeenkomst organiseren voor jou en de vele anderen die hun eigen gesprek met God beleven. Het evenement noemt: 'Meeting of the Messengers' en zal plaats vinden in Portland, Orgegon deze zomer. Om alle informatie over dit evenement te ontvangen, stuur een e-mail aan: myconversationswithgod@cwg.info.

Je zal onmiddellijk een automatisch antwoord ontvangen met de laatste informatie over het evenement.

Veel zegeningen,

Gaat het niet over leren?

Beste Neale,

Ik heb net CwG Boek 3 gelezen. Fantastisch! Voor het grootste gedeelte. Er zijn een aantal dingen die ik niet kan aanvaarden, een paar kleine dingen waar ik het niet mee eens ben. Het eerste is jouw (Gods) verklaring door de dialoog heen dat "je niets moet leren, je hoeft je

slechts te herinneren."

Ik geloof dat ik dingen geleerd heb toen ik 10, 20, 30 en 40 jaar oud was die ik niet wist bij mijn geboorte. En ik denk dat ik dingen ontdekt heb die ik "al wist", en zo zie ik dat leven veel meer is dan enkel een leermeester, maar het is ook meer dan een cursus in herinneren.

Het tweede meningsverschil heeft te maken met HOWs (Hoger Ontwikkelde Wezens) die uitvoerig besproken worden in Boek 3. Het boek stelt dat dergelijke wezens bestaan en ergens in het universum in een bijna idyllische staat leven. Mijn eigen gesprek met God, veel minder helder verwoord dan dat van jou, geeft me het gevoel dat waar ook bewuste soorten en beschavingen zijn, dat deze bedorven zijn en worstelen met uitdagingen. Ik zie inderdaad illustratieve waarde in het materiaal over de HOWs, op de manier zoals goede science fiction schrijvers alternatieve beschavingen gecreëerd hebben als een contrast dat onze beschavingen punten doen scoren.

Maar als je het meer letterlijk dan dat bedoelt, dan begrijp ik het niet. Meer nog, ik zie de waarde er niet van in. Het draagt niets bij aan de kernboodschap van CwG, of het werk van je Stichting, die zoals je zegt bedoelt is "om mensen aan zichzelf terug te geven".

J.G
Verenigde Staten

Beste J.G.,

Wat bedoel je met "als je het meer letterlijk dan dat bedoelt"? Denk je dat God me een verzinsel aan het vertellen was, of denk je dat ik dat niet van God gehoord heb? Welk is het?

Beweer je dat de omschrijvingen van de Hoog Ontwikkelde Wezens (HOWs) in Boek 3 onnauwkeurig zijn en dat zulke wezens en samenlevingen niet kunnen en mogelijk zelfs niet zouden kunnen bestaan? Als dat zo is, dan ben ik diegene die het niet met je eens is. Ik ben er ook niet mee eens dat het HOW materiaal geen waarde heeft in de algemene CwG boodschap.

De reden dat het HOW materiaal belangrijk is, is niet omdat het een mooie allegorie voorstelt of een slim instrument om ons wakker te maken, maar omdat dit is zoals het werkelijk is in hoger ontwikkelde samenlevingen, en dat vertelt ons belangrijke zaken.

De boodschap hier is dat wij, ook, een bijna perfect leven kunnen leiden, of "de Hemel op Aarde", als we de principes van dergelijke hoger

ontwikkelde samenlevingen zouden volgen. Het feit dat dergelijke samenlevingen effectief bestaan is een bewijs van de werkzaamheid van deze principes. Deze informatie lijkt me niet irrelevant.

God zegt, kijk mensen, dat gebeurt momenteel elders. Maar als het model, het bewijs, een verzinsel is, een letterlijke vindingrijkheid, een milde maar nuttige "leugen" als het ware, hoe kunnen we er dan op vertrouwen dat om het even wat in CwG het waard is om het kritiekloos te accepteren.

Over je eerste punt, het spijt me te horen dat je de CwG verklaring dat je "niets te leren hebt, maar slechts te herinneren" niet kan aanvaarden, omdat het belangrijk is voor de gehele boodschap van de dialogen.

CwG heeft het me absoluut duidelijk gemaakt, JG, dat de reden dat de meeste mensen terughoudend zijn is omdat ze nog steeds denken dat ze iets moeten leren en dat het leven hier is om het hen te leren. Deze opvatting is zonder meer fout. Meesters hebben gemerkt dat dit zeer fundamenteel misverstand de oorzaak is van alle menselijke misverstanden. Als we hier waren om iets te leren, dan zouden we het toch gedaan hebben na al deze duizenden jaren waarin we telkens en telkens opnieuw dezelfde fouten maken.

Wat hier nodig is, is een paradigmaverschuiving, niet nog meer leren. Wat nodig is, is een complete verschuiving in hoe we vasthouden aan Wie We Zijn en wat we hier komen doen.

Zie je niet dat als je werkelijk gelooft dat we allemaal iets te leren hebben, je het niet eens bent met CwG's zienswijze over Wie Je Werkelijk Bent? Je bent je eigen identiteit vergeten, en nu kan je het niet aanvaarden.

Nochtans het gehele idee ondersteund door CwG is dat we meesters zijn, en dat we hier zijn om ons meesterschap uit te drukken en te ervaren. We zijn geen eenvoudige, stuntelende leerlingen die 10,000 jaar lang dezelfde fouten maken, totaal niet in staat om onszelf ervan te weerhouden deze te herhalen. Als we herinneren en accepteren Wie We Werkelijk Zijn, verandert alles. En we zullen niets geleerd hebben. We zullen slechts herinnerd hebben Wie We Zijn.

Een boom leert niets tussen het moment waarin hij een zaailing is en dat het moment waarop hij boven de wereld uittorent, majestueus gegrond. Hij is slechts meer boom geworden. Hij heeft niet geleerd hoe hij dat moest doen. Hij wist het heel de tijd. Hij kwam in het leven zelf wetend hoe "een boom te zijn". Iedere wijsheid, iedere kennis, ieder begrip over 'boom-zijn' rustte in dat zaadje. In dat kleine, kleine zaadje. De boom had niet meer nodig, en hij moest niets anders doen

dan meer van zichzelf worden. Denk je dat het verschillend is met jou?

Laat me je een eenvoudige verklaring aanbieden, die, vrees ik, een semantische woordspeling kan lijken, maar dat eigenlijk niet is: alles wat jij "leren" noemt is herinneren.

Omdat je dit niet weet, ben ik niet verbaasd dat je zou zeggen: "Ik geloof dat ik dingen geleerd heb toen ik 10, 20, 30 en 40 jaar oud was die ik niet wist bij mijn geboorte." In je subjectieve realiteit (die helemaal geen werkelijkheid is, maar slechts de subjectieve ervaring van je huidig leven dat je voor jezelf gecreëerd hebt), ben ik ervan overtuigd dat dit is wat waar lijkt.

Alleen als je volkomen begrijpt dat je vele levens geleefd hebt en ook dat zoiets als "tijd" niet bestaat, en dat we daardoor alles (van alles) hier en nu ervaren, dan zou je kunnen beginnen te begrijpen hoe het mogelijk zou kunnen zijn dat je niets te leren hebt, maar slechts te herinneren.

Net omdat je niets in je huidig bewustzijn hebt, wil dit niet zeggen dat je het niet "weet". Dus voor jou zou herinneren er makkelijk als "leren" kunnen uitzien. Omdat je misschien niet weet Wie Je Werkelijk Bent (je commentaar geeft aan dat je dit niet weet), je bent nog steeds diep verzonken in wat ik "de illusie" zal noemen (en wat CwG suggereert).

Ik geloof dat Christus, Boedha, Heer Krishna, Sai Baba en andere levende en wandelende meesters die de aarde doorkruist hebben in vroegere en huidige "tijden" dit alles perfect begrijpen (wat hen natuurlijk meesters maakt) en ik geloof dat zij in feite naar hier gekomen zijn om ieder van ons aan deze waarheid van ons wezen te herinneren.

Dat is eigenlijk het grootste deel van de CwG boodschap. Want het doel van deze dialoog was om mensen terug aan zichzelf te geven, en het is net datgene dat gedaan wordt door hen eraan te herinneren Wie Ze Werkelijk Zijn. En Wie Ze Werkelijk Zijn is God. En God heeft, per definitie, niets te leren.

Laat me dit herhalen - want ik denk echt dat je dit gemist zou kunnen hebben - de kernboodschap van de CwG communicatie is: Ik ben God, jij bent God, we zijn allen God. We zijn allen God, "Godding". En als dat niet waar is, dan alles uit CwG, niet slechts dit punt is fictie of een leugen. Maar als het waar is, dan is uiteraard ook de verklaring "Je hebt niets te leren, je moet je slechts herinneren Wie Je Werkelijk Bent" waar. Dit is niet een interessante zijsprong van de CwG boodschap. Dit is de CwG boodschap weergegeven in één zin.

Dus, JG, het jouwe is meer dan een "klein meningsverschil". Het is een

niet begrijpen of een verkeerd begrijpen of een niet aanvaarden van de centrale boodschap van Gesprekken met God. Dat is ok hoor. Je bent niet verplicht om "het te snappen". Maar ik ben niet akkoord dat je hetgeen je niet begrijpt afdoet als een "klein meningsverschil". Het is de essentie, en als je het CwG materiaal waardevol vindt, wil je deze tekst misschien opnieuw nakijken/nalezen om te zien of het je misschien een groter bewustzijn brengt.

Ik hou van je, JG, en ik heb het niet nodig om je van wat dan ook te "overtuigen". Blijf bij je waarheid, blijf gewoon bij je waarheid. Zolang het je naar geluk leidt, zonder anderen ongelukkig te maken, verander het niet.

Knuffels,

Het is moeilijk te geloven dat ik gekozen heb voor wat er gebeurd is

Beste Neale,

Ik heb je zoveel te vertellen dat het moeilijk is om te weten waar te beginnen. Een nieuwe vriend gaf me twee CwG boeken en die hebben mijn leven op verschillende manieren verandert.

Ten eerste heeft veel van wat ik in 'Een Ongewoon Gesprek met God' gelezen heb herinneringen opgeroepen aan dingen die ik als klein kind voor waar aannam. Verschillende moeilijkheden hebben me die waarheden over de jaren heen doen vergeten en uiteindelijk geloofde ik dat alles aan mij fout was, hoewel ik ergens in mijn ziel nog steeds aan mijn waarheden vasthield.

Ik trouwde met een man wiens belangrijkste waarde zijn maatschappelijk imago en dat van zijn familie was en dat huwelijk was een vergissing. Ik heb het vijftien jaar volgehouden en ik heb vier buitengewone kinderen gekregen tot ik me realiseerde dat ik aan het sterven was in de relatie en dat ik moest weggaan in het belang van mijn kinderen.

In het begin was ons leven zonder mijn man idylisch en toen begonnen de dingen te veranderen. Een groot deel daarvan was mijn schuld: ik ontdekte dat ik opnieuw een jonge vrouw was en dat ik heel veel te beleven had. Mijn prioriteiten waren verdeeld tussen genieten van grote

opstandigheid en wat het beste voor mijn kinderen was.

Toen liet mijn oudste dochter, met wie ik altijd overhoop lag, haar voogdij toewijzen aan haar vader en zijn vriendin, ondanks al mijn smeekbeden dit niet te doen, en zeer snel daarna liep ze een dodelijk virus op terwijl ze aan het zwemmen was in een zoetwater vijver met stilstaand water en ze overleed acht weken later op intensive care.

Mijn verdriet en schuldgevoelen waren overweldigend. Om het nog erger te maken, circuleerde er een gerucht (aangemoedigd door mijn ex-man) dat ik verantwoordelijk was voor haar dood door haar een overdosis drugs te geven, wat duidelijk onmogelijk was. Hoe dan ook, mensen geloven wat ze willen geloven, en dat verschrikkelijke gerucht verwoestte wat nog overbleef van mijn leven.

Ik probeerde zo goed als ik kon ons leven verder te zetten terwijl ik steeds verder wegzonk in een depressie. Mijn drie andere kinderen gingen naar een kostschool, ik verkocht ons huis in het Zuiden en verhuisde naar ons groot oud huis in de bergen van New York om dichterbij hen te zijn. Ik had verschillende baantjes en begon logies met ontbijt in mijn huis omdat dit de enige manier was om te overleven en om de thuishaven van mijn kinderen te vrijwaren. Uiteindelijk bereikte de depressie haar hoogtepunt en ik eindigde in het ziekenhuis met zelfmoordneigingen.

Nadat me verteld werd dat ik ofwel dood ofwel opnieuw in het ziekenhuis zou zijn als ik terug ging naar de bergen, verhuisde ik naar een andere staat. De kinderen waren toen allemaal van school af en leidden hun eigen leven, en de dingen begonnen beter te worden. Toen werd mijn mooie, getalenteerde, hartelijke, briljante zoon gedood door een dronken chauffeur een week na de dag van zijn zeventwintigste verjaardag. Waarom? Welk plan had jouw God hiermee?

Nadat mijn dochter overleden was konden we door een of ander wonder met elkaar praten. We vergaven elkaar onze slechtheid; zij vertelde me dat wat ik mijn kinderen geleerd had over wat er gebeurt wanneer je sterft waar is, maar dat ik er nog geen miljoenste van wist, dat ze gelukkig en wel was en dat ze altijd een van mijn beschermengelen zou zijn. Hoe kon ze dat dan aan mijn zoon laten gebeuren? Wat in Godsnaam was Gods plan? Dat was bijna acht jaar geleden maar ik ben nog steeds woedend en treurig en woedend. Vorige zomer besloot ik dat mijn leven nutteloos was en dat ik een nieuw nodig had. Ik verhuisde naar een plaats die een uur verwijderd was van mijn jongste dochter, en ik geef een nieuwe carrière een duw. Met de hulp van jouw boeken zal ik er een succes van maken.

Maar de boeken en de nieuwsbrieven zijn bedekt met een laagje suiker.

Hoewel zoveel van CwG gegrond en waar is (en ik weet dit in mijn hart en ziel), hoe kan je de verschrikkelijke, pijnlijke dingen die gebeuren verklaren? Is het een straf voor een paar bange jaren van genotzucht? Is het een karmische aflossing voor zonden uit een vorig leven waar ik me in dit leven niet van bewust ben?

Het is moeilijk te geloven dat ik "gekozen" heb voor wat er gebeurd is. Zou iemand zo wreed kunnen zijn?

Het lezen van het boek 'Why bad things happen to good people' [vrij vertaald: waarom goede mensen slechte dingen overkomt; auteur Brent L. Top; red.] nam een beetje van de druk weg maar de indruk die ik daarvan gekregen heb, was dat God zich niet bezig houdt met de dagelijkse acties en tragedies van louter mensen, en dat we voor Hem zijn zoals mieren voor ons.

Dat spreekt zeker tegen wat ik altijd geloofd heb (en mijn kinderen geleerd heb) dat God in alle dingen is van een grassprietje tot de machtigste ster. Als ik dat wil blijven geloven dan moet ik ook geloven dat God onbewust en onverschillig is, wat me zwaar valt omwille van mijn persoonlijke wonderen.

Alsjeblieft, als jij Gods oren en stem hebt, vraag hem dan waarom? Waarom? Geef me een antwoord dat de ondraaglijke pijn wegneemt zodat ik verder kan gaan met mijn leven. Banaliteiten zullen niet helpen. Ik heb echt een antwoord nodig. Alsjeblieft. Jij hebt een mooi antwoord ontvangen voor de vrouw wiens adoptieve zoon gestorven is op eenentwintig. Kan je er een voor mij vinden.

Met alle respect,

Cynthia
(adres achtergehouden)

Beste Cynthia,

Ik was zeer ontroerd door wat je met me deelde en ik hoop alleen dat mijn antwoord op een of andere manier geschikt is.

Dit is wat ik ontvang, Cynthia, als ik mediteer over de situatie die je beschreven hebt. Jouw zoon en jouw dochter hebben een pact gesloten voordat één van beiden in hun lichaam kwam. Hun overeenkomst was om samen te arriveren en om samen te vertrekken.

Deze twee zielen hebben eerder al verschillende malen samen gedanst. Ze hebben samen gelachen en gehuild; ze hebben samen over het pad

gewandeld door de eeuwigheid en door de eeuwen heen.

Het lijkt misschien nu niet zo, Cynthia, maar ik kan je verzekeren dat dit waar is. En toen je dochter wegging en naar deze gouden plaats ging die ze je beschreven heeft, was je zoon vervuld van een eenzaamheid - ervaren op zielsniveau - die verder gaat dan wat jij en ik ons kunnen voorstellen.

Ik weet niet hoe intiem deze twee waren in dit leven, maar ik ben er zeer zeker van hun intimiteit sinds het begin der tijden. Toen je dochter vertrok, was het alleen natuurlijk voor hem om te volgen. Je dochter "liet dit niet gebeuren aan je zoon", zoals jij het stelt, maar stond hem eerder de keuze toe die hij maakte. Zij probeerde hem niet tegen te houden, of op een of andere manier hetgeen gebeurd is te voorkomen, omdat ze dan de vrije wil van iemand anders in de weg zou staan, en dat is iets dat geen ziel aan de "andere kant" ooit zou doen.

Ik kan je met absolute zekerheid vertellen dat deze twee zielen nu gelukkiger zijn dan jij ze ooit in je leven gezien hebt. Ze dansen nog een keer samen. Ze lachen opnieuw samen. En hun enige wens nu is dat je je bevrijdt van al je smart en pijn, je woede en je wrok en die loslaat. Deze dingen, ook, dat kan ik je expliciet verzekeren: wat er gebeurd is, heeft niets te maken met straf. Jouw "jaren van genotzucht" hebben hier niets mee te maken. Zoals Gesprek met God duidelijk stelt, God straft ons niet, maar zegent ons altijd.

Ik weet dat het moeilijk te geloven is dat jij "gekozen" hebt voor wat er gebeurd is. Op een bewust niveau, deed je dat duidelijk niet. Op een hoger bewust niveau, echter, heb jij ermee ingestemd om het geschenk van het samenzijn aan deze kinderen te schenken, net zoals je hen het geschenk van het leven schonk. Beide ervaringen waren op een bepaald niveau pijnlijk, en beiden brachten grote vreugde.

Er is een groot plan, waar vele levens samen in het verleden bij betrokken waren, en vele levens samen die nog zullen volgen. Te proberen het plan te begrijpen is net als proberen een sneeuwvlokje te begrijpen. Uiteindelijk kunnen we slechts het wonder ervan aanschouwen. Het doet ons geen goed te treuren over het feit dat het gesmolten is. Het is veel beter als we de schoonheid prijzen die het in onze levens heeft gebracht.

Ik wil commentaar leveren op je indruk dat God zich niet bezighoudt met de alledaagse acties en tragedies van Zijn mensen. Gesprek met God stelt hetzelfde als het boek 'When bad things happen to good people'. Het is niet dat God niet om ons geeft, maar dat God zoveel om ons geeft dat Hij ons een volledig vrije wil geeft in de creatie van de realiteit die wij kiezen.

God kan Zijn voorkeuren niet aan ons opleggen. Als Hij dat deed, zouden we geen vrije wil hebben, maar zouden we eerder slechts de levens leiden die we ervaren volgens een plan waarover we geen controle hebben. Dat zou niet geschikt zijn voor verlichte wezens en we zouden al snel rusteloos en ongelukkig worden.

Net zoals onze kinderen rusteloos zouden worden als we hen alles vertelden wat we wilden dat zij zouden doen, als we hen ervan weerhielden hun eigen fouten te maken, als we ervoor zouden zorgen dat ze zichzelf nooit pijn deden, of zelfs de mogelijkheid te ervaren om zichzelf pijn te doen. Als we dat deden, dan zou het niet lang duren voordat ze van ons zouden weglopen zo snel als ze konden.

Want de menselijke ziel smacht ernaar om vrij te zijn, niet zo beschermd dat het nooit iets kan ervaren dat de Vader niet wil dat het ervaart. CwG stelt duidelijk, "jouw wil voor jou is Gods wil voor jou", en in deze openbaring ligt het antwoord op je vraag, Cynthia.

Ik heb mijn best gedaan om naar binnen te gaan en je geen oppervlakkig antwoord te geven. Ik hoop dat je kan terugkeren naar een plaats van grote vreugde in je leven, wetend dat alles op zijn plaats valt zoals het hoort zodat jij kunt zijn en verklaren, aankondigen en worden, uitdrukken en vervullen Wie Je Werkelijk Bent.

Ik stuur je liefde en alle zegeningen uit al de hemelen. Bedankt dat je me geschreven hebt en dit diepste deel van je ziel met mij gedeeld hebt.

Knuffels,

Wie ik geweest ben is niet wie ik wil zijn

Beste heer Walsch,

Ik heb een vraag waarbij ik graag hulp zou hebben. Ik weet zeker dat velen van ons een punt in ons leven bereikt hebben waarop we gewoon niet weten "Wie We Willen Zijn".

Kan je me hierover advies geven? Ik heb een lange lijst van "Wie ik Geweest Ben" maar dat past me niet meer zo goed.

Wayne

Verenigde Staten

Beste Wayne,

Als jij niet weet Wie Je Wilt Zijn, wie weet het dan wel? Maar als je simpelweg geen keuze kunt maken uit de verscheidene mogelijkheden in het Universum, probeer dit dan eens: draai de vraag gewoon om. Wie wil je niet zijn? Houd er gewoon mee op om diegene te zijn die je niet wilt zijn en je zal automatisch zijn Wie Je Wilt Zijn.

Onthoud, Wayne, de "Wie" die je wilt "zijn" is geen persoon, geen activiteit, geen ding dat je "doet". Het is iets dat je kiest te "zijn". We spreken hier over een staat van "zijn" niet van "doen".

Zo koos ik er bijvoorbeeld lang geleden voor om niet langer het ding genaamd egoïstisch of kwetsend, onaardig of ongevoelig, zelfzuchtig of behoeftig te "zijn". Het duurde lang voordat mijn lichaam de boodschap begrepen had. Het was nog steeds dingen aan het "doen" die stemden uit deze vermoedelijk ongewenste staten van zijn.

Maar toen, beetje bij beetje, begonnen de dingen te veranderen. Ik begon gedrag te elimineren dat ik niet langer wenste te vertonen; gedrag dat me niet vertegenwoordigde op de manier die ik verkoos te "zijn".

Vandaag ben ik een totaal ander persoon dan de man die ik zelfs maar een paar jaar geleden was. En als resultaat van dit nieuwe "zijn" dat ik geworden ben (het lijkt een beetje op worden trouwens, niet veel anders dan verliefd worden), merk ik op dat mijn lichaam dingen "doet" die enkel een lichaam dat niet al die ongewenste dingen "is" zou doen. Doen komt voort uit zijn, en het is altijd zo, hoewel zeer weinig mensen dit echt weten of begrijpen.

Ik weet niet of jij en ik over hetzelfde praten; maar ik weet zeker dat dit is waar Gesprek met God het over heeft als het bespreekt Wie Je Werkelijk Bent. Je bent geen menselijk doen, je bent een menselijk wezen.

Als dit nou is waarover je praat in je brief, zal de beslissing over wie je "wilt zijn" lang niet zo moeilijk zijn. En je zult ontdekken dat zodra je wordt wie je "wilt zijn" in je staat van zijn, je wegen zult beginnen te vinden om te "doen" wat je altijd al met je leven hebt willen "doen".

Het verbaast me altijd te zien hoeveel mensen het juiste levensonderhoud vinden, hoe ze de juiste en perfecte "carrière" voor

zichzelf creëren, als een resultaat van hun beslissing om te "Zijn" "Wie Ze Werkelijk Zijn". Inderdaad dat is hoe ik er toegekomen ben te "doen" wat ik vandaag doe!

Zegeningen,

Hoe kan zulke verschrikkelijke wreedheid bestaan?

Beste Neale,

Je boek heeft me ontzettend geholpen op verschillende gebieden van mijn leven. Ik ben geneigd te geloven dat dingen gebeuren op de manier waarop ze moeten gebeuren en ik heb geleerd om deze dingen te aanvaarden. Een ding zal ik echter nooit begrijpen en kunnen aanvaarden, wanneer kleine kinderen die zichzelf niet kunnen verdedigen verschrikkelijke dingen overkomen.

Ik ontving onlangs een e-mail van een vriend om een petitie te tekenen om twee mensen in de gevangenis te houden. Het verhaal ging over een kindje van 2½ jaar oud dat gemarteld en gedood was door twee 10-jarigen. De details zijn te wreed om hier te herhalen. Ik kon moeilijk slapen omdat ik zo verontrust was door het verhaal. Hoe kan zo'n wreedheid in deze wereld bestaan en wat zou dit mogelijk kunnen verklaren? Ik zou graag vernemen wat jij hierover denkt.

Al mijn spirualiteit verdwijnt als het hier op neer komt. Het lijkt me dat jij voor zoveel vragen een antwoord hebt dat ik echt kan begrijpen. Kan je me helpen begrijpen waarom zo'n wreedheid bestaat?

Met vriendelijke groeten,

Eileen
Verenigde Staten

Mijn beste Eileen,

Reden bestaat niet in de taal van de ziel, alleen ervaring. Reden is een functie van het verstand en het verstand heeft niets te maken met Wie Je Bent. Daarom heb ik gezegd dat je buiten je zinnen moet zijn om te ervaren Wie Je Werkelijk Bent. Zolang je in je verstand bent, zal je

proberen om voor alles een 'reden' te vinden.

Een reden vinden voor iets doet het niet veranderen en kan het niet veranderen. Dat is waarom er weinig veranderd is in menselijke gedragingen, zelfs als mensen de reden voor vele zaken kennen. Een reden is slechts je huidige verklaring van iets. Die verklaring is gebaseerd op wat je denkt te weten. Wanneer je komt vanuit Wie Je Werkelijk Bent op ieder moment, dan worden verklaringen onnodig en jij wordt onredelijk.

Alle meesters zijn onredelijk. Ze zijn onredelijk in hun verlangens, onredelijk in hun acties, en onredelijk in hun gezichtspunten. Hierdoor is niemand het met hen eens en is iedereen het met hen eens. Je bent het niet met hen eens wanneer je met hen probeert te discussiëren, en je bent het grondig met hen eens wanneer je hen simpelweg ervaart. Dat is de reactie van de mensen op mij. Ze zijn het niet met me eens wanneer ze met me proberen te discussiëren, en ze zijn het grondig met me eens wanneer ze me simpelweg ervaren. Tenzij ik het met mijn Zelf oneens ben. Telkens wanneer ik het niet eens ben met mijn Zelf over Wie Ik Werkelijk Ben, zijn de mensen het oneens met hun ervaring van mij -- terwijl het dan is dat zij vinden dat ze met mij kunnen 'redeneren'!

Als je begrijpt wat ik hier vertel, dan kan je begrijpen hoe ik je vraag nu zal beantwoorden, Eileen.

Wreedheid bestaat in de wereld, omdat wij het daar plaatsen. Wij plaatsen het daar omdat we gekwetst zijn. Iedere aanval is een roep om hulp. We zijn gekwetst omdat we vergeten zijn Wie We Werkelijk Zijn. Ieder van ons vergat Wie We Werkelijk Zijn toen we geboren werden. We deden dit vrijwillig, maar dat maakt het vergeten niet minder schokkend.

Omdat we vergaten Wie We Werkelijk Zijn toen we werden geboren, ervaren we ons Zelf als gekwetst door -- en inderdaad tijdens -- de geboorte. Dat is waarom huilen het eerste is dat we doen. Het is het eerste geluid dat we maken. We huilen niet toevallig.

Wanneer we de pijn van de geboorte helen, huilen we niet langer om onze eigen pijn, want die is er niet. Dan huilen we om de pijn van anderen, want medeleven maakt deel uit van Wie We Zijn, en huilen is een deel van medeleven.

Die tienjarige kinderen hebben veel pijn. Dat is omdat ze zich niet herinneren Wie Ze Werkelijk Zijn, en ze werden door niemand hieraan herinnerd. Ouders zijn hier om hun kinderen eraan te herinneren, maar als de ouders het zelf niet weten, kunnen ze hun kinderen niets vertellen.

Wreedheid zal blijven bestaan, Eileen, zolang de mensen van de wereld zich gedragen alsof ze niet weten Wie Ze Zijn. De mensen van de wereld zullen zich gedragen alsof ze niet weten Wie Ze Zijn, Eileen, totdat ze zich herinneren Wie Ze Zijn. De mensen van de wereld zullen zich sneller herinneren Wie Ze Zijn als ze er constant door anderen aan herinnert worden.

Dat is wat je hier aan het doen bent, Eileen. Je bent naar hier gekomen om anderen eraan te helpen herinneren Wie Ze Werkelijk Zijn. Je weet dit misschien niet, maar dat maakt het nog niet minder waar.

Zegeningen,

Hebben we de grootste problemen gecreëerd voordat we hier aankwamen?

Beste Neale,

Dank je dat je de waarheid op zo'n duidelijke en makkelijk leesbare manier communiceert. Jouw werken zijn werkelijk een zegen geweest voor mijn leven.

Mijn vraag: denk je, uit de informatie die je ontvangen hebt in je dialogen of van wat je afgeleid hebt van je gesprekken, dat we sommige van de grootste dingen die gebeuren in ons leven gecreëerd hebben voordat we in deze incarnatie kwamen? Ik verwijs naar al die mijlpalen die werkelijk de koers van ons leven veranderen. Of voel je dat we alles in ons leven creëren precies op het moment dat het gebeurt?

Dank je dat je de tijd neemt om dit te beantwoorden. Een tijdje geleden is iets zeer pijnlijks in mijn leven gebeurd en ik worstel er soms nog mee om dit te aanvaarden.

Alvast bedankt.

Jane
Verenigde Staten

Je hebt een goede vraag gesteld, Jane. Je vraag suggereert echter dat er zoiets als tijd bestaat. Ik nodig je uit om 'Een Nieuw Gesprek met

God' te herlezen over het onderwerp tijd. Wanneer je dit gedaan hebt, zal je iets beter begrijpen wat ik hier tegen jou ga zeggen.

Jane, alles gebeurt tegelijkertijd. Dus, in de meest ruime zin, ja, we hebben gebeurtenissen en ervaringen gecreëerd voordat we naar deze incarnatie kwamen en we creëren ze terwijl we verder gaan. Beide antwoorden zijn waar. Beide zijn correct.

De truc hier, Jane, is om te leven binnen de tegenstrijdigheid. Ik weet dat we in onze wereld, in onze constructies, geen tegenstrijdigheden willen, maar de ultieme realiteit is ervan vervuld, mijn vriendin.

Over je worsteling op sommige momenten om de pijnlijke ervaring te aanvaarden die je in je leven gehad hebt, proberen uit te vinden wanneer of waarom die ervaring gecreëerd werd, zal waarschijnlijk weinig doen om de kwestie te (ver)helpen, Jane.

De verstandige vraag is niet wanneer of waarom dit gecreëerd werd. De echte vraag is, wat wil ik hiermee doen? En wie ben ik in relatie tot dit?

Dus wie ben je, Jane? In relatie tot de ervaring die je ondergaan hebt, wie ben je en wie verkies je te zijn? Dat is de vraag, Jane, en het is de enige vraag die er toe doet.

In het antwoord op die vraag, Jane, ligt je heling.

Zegeningen,

Wat is de relatie tussen creëren op een individueel niveau en collectief creëren en ervaren?

Beste Neale,

Kan je me iets vertellen over de relatie tussen de individuele manier van creëren en het collectief creëren en ervaren... Je zei dat sommige mensen niet 'bewust' zijn en het daarom onmogelijk vinden om te stoppen met roken, bijvoorbeeld, zelfs al zeggen de mensen: "Het is niet gezond." Als dit moeilijk is - creëren vanuit "bewustzijn" - op een individueel niveau, is het dan nog moeilijker op een collectief niveau?

Een journalist uit Rotterdam

Mijn vriend,

Het is eigenlijk gemakkelijker op een collectief niveau - wat precies verklaart waarom de mensheid staat waar ze zich vandaag bevindt. Het is zo eenvoudig om collectief te creëren - vanwege de cumulatieve, en daarom ongelooflijke kracht van de collectieve gedachte, woord en daad - dat we als soort aan het creëren zijn zonder het te weten.

Het is niet onmogelijk om individueel iets te creëren, maar het is veel moeilijker. Zoals ik zei, collectief wordt het bijna onbewust gedaan, bijna zonder bewustzijn. Individueel kan het alleen bereikt worden door groot bewustzijn, op een niveau van zeer hoog bewustzijn.

Een enkel waterdruppel die op een steen valt, moet een miljoen keer vallen om de steen uit te slijten, maar een golf moet slechts zo'n duizend keer op de steen vallen. En als de hele oceaan op de steen zou vallen, zou het de steen in een oogwenk vergruizelen en wegspoelen. Het is dus een kwestie van gradatie, het is een kwestie van de concentratie van energie.

We zien dan dat collectief bewustzijn zeer krachtig is, maar als we er ons niet collectief van bewust zijn, is het als een op hol geslagen wagon.

Uiteindelijk zijn we allemaal manifestaties van goddelijke energie. We zijn de vibratie van de essentie van Dat Wat Is. En in de mate dat we die vibratie kunnen controleren en die energie in ons en door ons kunnen concentreren, in die mate heeft de energie een buitengewoon creatieve kracht.

Individueel en collectief gebruiken we dezelfde Instrumenten van Creatie. Er zijn er drie: Gedachte, Woord en Daad. Wanneer individuen denken en spreken en zich op een bepaalde manier gedragen, manifesteren zij veranderingen in hun leven. Wanneer een kleine groep van individuen denkt en spreekt en zich op dezelfde manier gedraagt en dit gelijktijdig doet, begint die groep een golf van energie te produceren die in de meeste gevallen veel krachtiger is dan de energie van een individu. En wanneer een heel groot aantal mensen op dezelfde manier samenkomt, produceren zij een kracht die de wereld kan veranderen.

Dat is waarom de meeste religies, in de een of andere vorm hetzelfde onderwijzen: "Waar twee of meer samen gekomen zijn, daar ben Ik." Dit betekent dat de kracht van God geconcentreerd is, erg gebundeld en exponentieel uitvergroott door het aantal van wat ik Individuaties van God noem, of energie-eenheden, die verzameld zijn op een bijzonder tijdstip op een bijzondere plaats voor bijzonder doel of op een bijzondere manier die ze gemeenschappelijk hebben. Dat is hoe we de wereld die nu bestaat, gecreëerd hebben. We hebben dat exact gedaan

op de manier die ik juist beschreven heb.

De wereld bestaat op deze manier, een manier die voor veel mensen niet erg aangenaam is, omdat we hem onbewust gecreëerd hebben. Dat wil zeggen, we hebben de wereld van onze externe ervaring geproduceerd zonder dat we wisten dat we het deden - of hoe.

We hebben rondgelopen zoals tijdens onze slaap, onbewust van de impact van onze gezamenlijke creatieve krachten. En zo leven we in een wereld van onze eigen creatie die niet overeenstemt met de wereld die we zeggen te willen ervaren. Dit is omdat we onze collectieve creatieve kracht niet bewust gebruikt hebben, maar dit eerder, ik zeg het nogmaals, onbewust gedaan hebben.

Dus zijn we zoals Alice in Wonderland en zien we de Hoedenmaker rondlopen en zweren dat wat niet zo is zo is, en dat wat zo is niet zo is. Het proces waarmee we ons uit deze mondiale nachtmerrie kunnen bevrijden is dit van het ontwaken. En dat proces wordt ondernomen door ieder individu, dat zijn/haar rol speelt in de verandering van de collectieve ervaring van de mensheid.

Dat is wanneer jij en ik alarmbellen worden, wanneer ieder van ons op onze eigen manier de wereld beroert. Opeens wordt dat deel van de universele ervaring meer zelfbewust. En met dit middel beginnen we ons te bewegen naar een grotere "collectieve" ervaring, van Wie We Werkelijk Zijn.

Zegeningen,

Wat is de gedachte achter de gedachte achter de gedachte?

Beste Neale,

Kan je alsjeblieft uitweiden over de gedachte achter de gedachte achter de gedachte. En bestaat er geen werkbaar alternatief voor vrije wil? Iets dat een heleboel verdriet zou intomen (beperken)? Maar als er geen goed of kwaad is of geen juist of fout, dan is verdriet misschien een oordeel of een verkeerde benaming?

Tom
Canada

Dag Tom,

De gedachte achter de gedachte achter de gedachte is wat CwG de ondersteunende gedachte noemt. Dat wil zeggen, het is de laatste laag van de schil van de ui.

Laat me je een voorbeeld geven. Gedurende onze vijf dagen intensieve retraites kondigt dikwijls iemand in de ruimte een angst aan. Soms is dat voor mij het teken om een proces op te starten dat de ondersteunende gedachte van de persoon blootlegt, of de gedachte achter de gedachte achter de gedachte.

Ik zal de volgende vraag stellen, "Waar ben je bang voor dat zou kunnen gebeuren als dit werkelijk zou gebeuren?" En dan zal hij of zij me dat vertellen. Dan zal ik vragen, "En waar ben je bang voor dat er zal gebeuren als dat gebeurt?" Opnieuw zal de persoon het me vertellen, en eens te meer zal ik vragen stellen tot we de bodem ervan bereikt hebben - tot we de oorspronkelijke gedachte bereikt hebben. En dat is waar de persoon dan werkelijk bang voor is.

Dat zijn de controlerende gedachten in onze levens, Tom. Dit zijn de gedachten die we met ons meebrachten in het huidige moment. Ze trekken ons weg van de Hier en Nu ervaring, ze creëren 'verhalen'.

Nu, je hebt gevraagd of er geen werkbaar alternatief is voor vrije wil. Waarom in 's hemelsnaam zou je dit willen? Wil jij als een robot leven? Vrij van verdriet, maar eveneens vrij van enige keuze? Ik denk het niet. De afwezigheid van keuze is een hoge prijs om te betalen voor de afwezigheid van verdriet.

Je laatste verklaring is juist. Verdriet is een oordeel. Het is een beslissing die we nemen dat iets niet oke voor ons is. Wanneer we onze gedachten veranderen, veranderen we onze beslissing en kan ons verdriet stoppen.

Wat ons van gedachten - en dus onze ervaring - kan doen veranderen, is een verandering van ons perspectief. Dat is wat Gesprekken met God voor vele mensen gedaan heeft. Het heeft honderdduizenden mensen een nieuw perspectief gebracht. Op die manier is het de wereld aan het veranderen.

Zegeningen,

A handwritten signature in cursive script, appearing to read 'Udale'.

Ik had het gevoel dat God helemaal niet om me gaf

Beste meneer Walsch,

Jaren heb ik dezelfde vragen gesteld en vaak had ik het gevoel dat God helemaal niet om me gaf. Ik heb heel vaak aan zelfmoord gedacht en ik heb mezelf bijna gedood toen ik 18 was. Ik heb zoveel psychische pijn in mijn leven gehad en voor ik je boeken gelezen had, was ik op het punt gekomen waar het me niet meer kon schelen dat ik leefde of dood was. Ik heb heel vaak gehuild en God gevraagd hoe ik de waarheid kon vinden. En toen kwamen je boeken. Ze veranderden alles. Ik ben dankbaar dat God door jou mijn vragen beantwoord heeft. Het was alsof deze boeken voor mij geschreven waren.

Sabina
Verenigde Staten

Dank je voor je hartverwarmende, ontroerende brief. Ik ben blij dat dit materiaal nuttig voor jou geweest is en je hulp gebracht heeft.

Geef nu dat wat je geleerd hebt door aan anderen opdat je pijn uiteindelijk vreugde mag worden. God geeft om jou en heeft voor een wonder in je leven gezorgd.

Ga nu, en wees een wonder in het leven van anderen. Geef hen het gevoel dat jij - iemand - om *hen* geeft. Dan zal het allemaal zin hebben en dan zul je begrijpen waarom je deze ervaring hebt gehad.

Zegeningen,

'Hoe kunnen we de boodschappen uit GmG toepassen zodat haar wereld veranderd' ?

Beste Neale,

Ik heb drie van je boeken gelezen en ik kan goed uit de voeten met veel van de geschreven boodschappen. Hoe moeten ouders omgaan met een situatie waarbij kinderen ongeremde seks hebben, zwanger worden en de partner hen geen steun wilt bieden, daarbij komt dat de maatschappij niet zo is ingesteld dat oudere mensen makkelijk de zorg over kunnen nemen voor het opvoeden van de kleine kinderen?

Dit is de situatie waarin onze prachtige, geliefde dochter zich in bevindt, het lukt haar niet om de taak op zich te nemen drie kinderen zelfstandig op te voeden. Seks is niet een plezierige, vreugdemakende, ontdekkende ervaring voor haar, of haar familie gebleken. 'Hoe kunnen we de boodschappen uit GmG toepassen zodat haar wereld veranderd' ?

Natali

Beste Natli,

Seks en zwangerschap hoeven niet hand in hand samen te gaan. In deze tijd zijn er vele manieren waarop de twee gescheiden kunnen bestaan. Om hieraan toe te voegen, het is belangrijk te benadrukken dat telkens wanneer GmG het over de vreugde en plezier van seks heeft, er wordt bedoeld *verantwoordelijke* seks. 'Ongeremde' seks wil niet zeggen 'onverantwoorde' seks. Het is juist andersom. Alleen wanneer er totale verantwoordelijkheid is genomen kunnen partners zich volledig ongeremd voelen.

Verantwoordelijkheid nemen houdt in, onder andere, dat je *ruimschoots tevoren* uitzoekt of beide partners in het seksuele gedrag de verantwoordelijkheid zullen gaan willen dragen voor welke uitkomst die zich dan ook aandient. Als dat niet het geval is, blijf dan weg van intiem contact. Verantwoordelijkheid nemen betekent ook alle kansen op zwangerschap te elimineren, als zwangerschap niet een gewenste uitkomst is. Met alle respect naar je dochter toe, Natali, vraag ik me af of zij en haar partner(s) deze stappen genomen hebben.

Tenslotte, Natali, als zij *deze* stappen hadden ondernomen, en een ongewenste zwangschap hoe dan ook had plaatsgevonden, er altijd de mogelijkheid is om de baby ter adoptie aan te bieden. Er zijn duizenden mensen in de wereld die nu in de op een wachtlijst staan voor babies. Jouw dochter, voor welke reden dan ook, heeft blijkbaar niet voor deze of andere opties gekozen, maar geheel zelf de kinderen op te voeden die ze gebaard heeft.

Ik hoop nu niet dat ik de zorgvuldige en pittige uitdaging waarvoor jouw dochter nu gesteld staat, te simpel beredeneer, maar ik wil hier zachtjes benadrukken dat het probleem hier niet is hoe ongeremd, plezierig en fijn haar seksuele contact geweest kan zijn, maar eerder, hoe ze zich van tevoren goed had bedacht wat de gevolgen konden zijn van zwangerschap en wat het inhoud de verantwoordelijkheid voor kinderen te hebben.

Wel, je hebt gevraagd, 'Hoe kunnen we de boodschappen uit GmG toepassen zodat haar wereld veranderd?' Mijn antwoord zou zijn, zorg ervoor dat je niet in de verleiding stapt hier iemand anders als 'fout' te bestempelen. Iedereen heeft een rol in de huidige omstandigheden, en iedereen heeft deze rol gehad. Er zijn hier geen slachtoffers en evenmin daders.

Enkel dit begrip zal veel aan de energie van hopeloosheid en hulpeloosheid doen veranderen, die het ware leven blokkeert om vreugdevol te zijn. Dat is, uiteraard het doel. Dat het leven een vreugdevolle ervaring is. Van hieruit, is er de vreugde die we ervaren die we kunnen doorgeven, zodat er een wereld kan ontstaan met meer vreugde alom.

Jouw dochter, en jij, kunnen de bron van Vreugde betekenen voor iedereen wiens leven jullie raken. Jouw dochter *kan* de verantwoordelijkheid opbrengen zelfstandig drie kinderen op te voeden. Anderen hebben het gedaan. Het is een kwestie van houding, intentie en besluitvorming. En van geloof. Geloof in het leven en geloof in God.

Als jouw dochter het geloof bevat dat alle dingen voor het hoogste goed zullen uitwerken, voor alle betrokkenen, zal ze op een dag een opmerkelijke andere houding aannemen. Ze zal een echte, werkelijke liefde voor het leven ontwikkelen, ondanks de moeilijkheden, en een heel echte vriendschap met God. Dit zal, vervolgens, teweeg brengen wat alle positieve denkers naar hun leven kunnen toetrekken: geweldige vibraties en verrassende kansen. Zelfs wonderen.

Ik beveel jou en je dochter sterk deze volgende boeken aan te gaan lezen (nu niet gaan lachen, want hier ben ik serieus) *The Power of Positive Thinking*, door Norman Vincent Peale. Ik ben er zeker van dat je deze kunt verkrijgen bij iedere bibliotheek [in de Verenigde Staten] Het is ietwat traditioneel in haar theologie, maar haar overheersende boodschappen zijn helder- en krachtig. Verder raad ik *Excuse Me, Your Life is Waiting*, van Lynn Grabhorn aan. Het bespreekt de wonderbaarlijke kracht van gevoelens. Bedankt voor het schrijven, Natali. Ik hoop dat dit je wat geholpen heeft.

Veel zegeningen, Neale.

Kan ik iets creëren dat indruist tegen het collectieve bewustzijn?

Beste Neale, ik ben blij dat de GmG boeken op mijn pad zijn gekomen. Ik ben afgelopen jaren zoekende geweest. Ik heb veel belangrijke keuzes genomen die de koers van mijn leven bepalen, soms niet wetende wat ik geloofde of wat mijn waarheid is, maar nu ben ik meer mijn ware zelf aan

het creëren en ik geloof God, zo ook Jij Neale, hebt vele vragen en onduidelijkheden voor me weg genomen die ik had. Wel heb ik nu wat vragen voor jou!

(1) Ik ben een sigaretten roker. Mijn geloofstelsel is dat roken me helpt om te aarden, in de veronderstelling dat het me niet schaadt. Het heeft me nooit geïnteresseerd wat de maatschappij vindt. Ik ben gewoon erg gezond. Is dit een van de houdingen die ik mezelf betoond heb dat ik ertoe in staat ben tegen het collectieve bewustzijn in te gaan? Verklaar dit alsjeblieft voor mij. (2) Mijn tweede vraag gaat over woede. Ik zou erg geïnteresseerd zijn in naar wat God te zeggen heeft over woede tijdens interacties met onze levenspartners. Hoe kunnen we deze cyclus stoppen. Hoe kunnen we dit patroon doorbreken? (3) Ik zou graag Gods perspectief aangaande zielsverwanten willen horen. (4) Zijn wij er toe in staat ons energetisch te verbinden met vaardigheden, talenten die we hadden in een voorgaand leven? (5) Ik heb een sterrenkind, een zoon van 11 maanden. Ik vroeg me af of deze kinderen geboren worden met een specifiek doel of missie. Dank je voor alle antwoorden. Gods zegen, liefde en licht, Sandi OR.

Beste Sandi, wauw! Als jij vragen stelt, stel je vragen! Ik weet niet zeker of ik een volledig sluitend antwoord kan geven op al jouw vragen hier, want dat zou een heel boek omvatten. Maar laat me jou voorzien van een kort antwoord op sommige van je vragen, en je daarbij verwijzing geven naar aanvullend lees materiaal.

Ten eerste, wat betreft sigaretten roken. Deze vraag wordt me vaak gesteld. Laat me je een direct antwoord geven.

Als je gelooft dat je bewustzijn een dergelijk niveau heeft bereikt dat je boven het collectieve bewustzijn uitstijgt dat geschapen is door miljoenen en miljoenen mensen, dat wil zeggen, als je gelooft dat je letterlijk een wandelende meester bent, dan denk ik dat je op veilige basis rond kunt lopen en daarbij van gebouwen af kunt springen om te demonstreren dat je kunt vliegen, voor een rijdende trein gaan staan om te demonstreren dat je ontastbaar bent, en ander gedrag dat jou genoegdoening kan brengen.

Maar als je echter deze dingen kunt demonstreren Sandi, dan ben je de eerste persoon sinds hele lange tijd die dit soort vaardigheden heeft.

Dus ik denk dat het antwoord binnen in jou schuilt. Alleen jij kan beoordelen waar jij staat op de trap van evolutie, en alleen jij kan beslissen wat waar is voor jou. Het advies gegeven in GmG is goed advies

waar het aankomt dat het menselijke organisme niet ontworpen is voor de inname van alcohol of tabaksigaretten. Hier wordt mee bedoeld dat ons lichaam geweld wordt aangedaan door zo te handelen.

Is het mogelijk om een dergelijk krachtig bewustzijn te bezitten zodat waarmee het mogelijk is om de huidige natuurwetten te trotseren en te kunnen vliegen vanuit het geloof en overtuiging dat ik dat kan? Ooit iemand zal aannemen dat dit zo is. Is het wijselijk om zo'n onderneming te proberen? Dat is een vraag die jij alleen kunt beantwoorden.

Wat betreft je vragen over woede, Sandi, heb ik hier niet voldoende gelegenheid volledig de diepte in te gaan, maar laat me wel dit zeggen. Mensen voelen doorgaans woede om slechts deze twee redenen. Er is iets wat ze verlangen maar wat men niet heeft, of men heeft iets wat men helemaal niet verlangt. Hun angst is dat ze niet zullen verkrijgen wat ze verlangen, of dat men niet in staat is afstand te doen, of verandering aan te brengen, in wat men heeft. Woede is aangekondigde angst.

Als we afstand kunnen doen van onze verwachtingen met betrekking tot deze aangelegenheden, en wanneer we onze keuzes reduceren tot eenvoudige voorkeuren in plaats van verslavingen (dingen die we *moeten* hebben), dan zetten we een grote stap van woede naar het meesterschap. De cyclus van woede eindigen zodra we de perfectie kunnen herkennen in ieder moment en we onze verwachtingen tot niets kunnen reduceren.

Met betrekking tot zielsverwanten, moet ik je vertellen dat dit onderwerp veel te groot is om zelfs maar hier te pogen deze ter sprake te brengen. Maar de vraag omtrent zielsverwanten is tot in detail beantwoordt in GmG Boek 3.

Voor nu, maak je voor nu niet te druk over het onderwerp zielsverwanten, maar richt je liever op wie jij bent in relatie tot ieder ander persoon, plaats of ding in je leven. Onthoud altijd dat je ieder moment betrokken bent in het proces van scheppen en her-scheppen van wie je bent en wie je verkiest te zijn. Dat is jouw taak, of je het nu doet in de aanwezigheid van een zielsverwant of in de aanwezigheid van iemand anders. Verleg hier meer de aandacht naartoe. Blijf verbonden met deze focus. Blijf helder over je intentie en de kwestie van de kwaliteit van jouw band met zielsverwanten zal minder een uitdaging of een probleem voor je vormen.

Wel, je vraagt me of het mogelijk is om energie te ontvangen uit een vorig leven en het in dit huidige leven te brengen, en wat ik opvang dat je bedoeld is dat als we een pianist, artiest of groot leider zijn geweest in

een vorig leven, is het dan mogelijk dat we iets van deze energiën dan kunnen mee brengen naar onze huidige ervaring? Het antwoord is, opnieuw bondig, dat ons huidige leven vaak weergeeft hoe we waren in een voorgaande ervaring.

Wel je vraagt me of het mogelijk is energie op te vangen uit een eerder leven en dat tot leven te brengen in dit huidige leven, wat ik opvang dat je bedoelt is dat als we een piano speler of een artiest of een groot leider waren in een voorgaand leven, zijn we dan in staat deze energiën in te voegen in onze huidige ervaring? Het antwoord, opnieuw in het kort, is dat ons huidige leven vaak een weergave is van hoe we waren in een voorgaande ervaring.

Kinderen die spontaan een talent voor piano spelen laten zien op 3 jarige leeftijd, of aspecten van grotere intelligentie vertonen als 5 jarige, en mensen die ineens een 'verborgen' talent of vaardigheid tonen, maken verbinding met een voorgaande ziels ervaring. Kunnen we dit bewust doen? Ik vertel je dat Gesprekken met God het volgende hierover zegt; je kunt jezelf scheppen op welke manier dan ook, of je dit nu doet door te resoneren met voorgaande levenservaringen, of dat je creëert vanuit dunne lucht.

Betreffende wat God voor ogen heeft met betrekking tot kinderen en hun bestemming of missie, moet ik je veronderstelling wegnemen dat er enige bestemming of missie hoe dan ook bestaat. Jouw vraag impliceert dat God een plan voor ogen heeft zodra deze kinderen geboren worden, en dat het dit plan zou zijn waarmee ze hun leven zouden moeten gaan doorbrengen. Herlees Gesprekken met God opnieuw en je zult ontdekken dat een dergelijke missie niet bedacht wordt door God. Als God een speciale missie zou toebedelen aan een kind, waarom zou God het dan niet bekend maken aan dit kind?

Het doel van het leven is voor ons om te besluiten welke missie we kiezen en wie we zijn in relatie daarmee, niet te ontdekken welke missie God ons gegeven heeft toen we geboren werden. Het leven is geen ontdekkingsreis; het is een scheppingsproces. Dank je voor je brief, Sandi, ik zou wensen mijn antwoord verder uit te wijden, maar de ruimte hier staat dat niet toe.

Zegeningen, Neale